பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

சைதத்துப் படைப்போர்

வசன காவியம்.

இஃது

பாண்டி மண்டலம், செவ்வல்மா நகரம்,

மஹாவித்துவானும் கஜானத்துல் கருமத்து

இராஜ நாயகம் வசனம் முதலிய

பல கிரந்தக் கர்த்தாவுமாகிய

ஸ்ரீலஸ்ரீ, எம். ஏ. நெயினுன் முஹம்மது

பாவலரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

ஹாஜி எம். ஏ. ஷாஹுல் ஹமீது & ஸன்ஸ்,

அவர்களால்

தங்களது

ஷாஹுல் ஹமீதிய்யா அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

(Registered Copy-right.)

இதன் விலை] 1951 [ரூ. 1—4—0

அத்தியாய நாமாவலி அட்டவணை.

---

1. ஹம்து ஸலவாத்து ஸலாம்.
2. சரித்திரம் வந்தவழி.
3. அஸ்மத்திபுனு நுஹிதாவின் பரிதாப முறைப்பாடு.
4. மூர்றத்திபுனு இஸ்லான் வருதல்,
   அப்துர்றஹ்மானுக்குக் கடிதங்கொண்டுபோகுதல்.
5. அப்துர்றஹ்மானும் செய்தத்தும் மதீனம் புறப்படுதல்.
6. அப்துர்றஹ்மான் செய்த ஹய்பிராத்து யுத்தம்.
   பயங்கரமான சண்டை
7. றசூலுல்லாவுக்கு வஹி வருதல்.
8. சைதத்தம்மான் யுத்தத்துக்குப் போகுதல்,
   அபாசுபியான் படைக்களம் வருதல்.
9. அலியும் ஆமிறும், ஸுபைதும், மிகுதாறும் வருதல்.
   யுத்தமுனை அத்தகாசமடைதல்.
10. றசூலுல்லா படைகொண்டு வருதல்.
    ராஜதானிப் பட்டணம் பிடிப்படுதல்.
11. ஜயசிலர் மதீனம் போகுதல்.
12. அப்துர்றஹ்மான் ஏகாதிபத்யம் பெற்றது.

அட்டவணை முற்றிற்று.

பிஸ்மில்லாஹி.

ஹம்து, ஸலவாத்து, ஸலாம்

புகழென்ற புகழுடங்கலும் "குன்த கன்ஸன்மக்பிதாத்து" என்னும் புதையற் பொருளாக இருந்த நாட்டம் என்கிற அதீதமானது, பின்னர் வெளிரூபத்தில் காண்பிவிக்கும் பொருட்டாக "அமா" என்னும் இருட்டறையிலிருந்து உஜூது என்கின்ற ஒளியின் வடிவமாக வெளியாகி அக்கினி மண்டபத்தில் நின்றும் மற்ற நான்கு பூதங்களாகப் பிரிந்து, அவ்வப் பூதகிருத்திய குணுகுணங்களுடன் ஆலத்தளவில் வந்து தன்னுடைய கோலத்தில் நின்றும், அண்டாதி புவன சராசர ஜீவகோடிகளையும் வெளியாக்கி அவைகளுக்குள்ளும், புறமும் சங்கிலித்தொடர்போல் கொளுவிக் கொண்டிருந்து வருகின்றனே! அப்பேர்பட்ட வல்லமைக் கர்த்தாவாகிய அல்லாஹூ ஜல்ல ஜலாலஹூ என்னும் றஹ்மானுக்கே உரியன.

ஸலவாத்தும், ஸலாமும் முட்டை வடிவமாகத் தண்ணீரின் பேரில் விரித்துக் கிடத்தாட்டி இருக்கின்ற இந்தப்பெரிய உலகத்தை உண்டுபண்ணுவதற்கும், ஜீவகோடிகளை சிருஷ்டிப்பதற்கும் மூல காரணக் கருவியாகிய "நூறுல் முஹம்மதியா" என்னும் தெய்வ ஜோதி மயமாக ஆதியில் உற்பத்தியாகி, அப்பால் உலக அவதாரத்தின் பொருட்டாக, ஜனக்கோடிகளை நேர்வழியில் நடத்தாட்டிய ஆயன்களான இலக்ஷத்து இருபத்து நான்காயிரம் தீர்க்கதரிசிகளென்னும் நபிமார்களுக்கும், முன்னூற்றுப் பதின்மூன்று முறுஸலான நபிமார்களுக்கும், கனந்தங்கிய றஸூல் மார்களுக்கும் கடைசி முத்திராங்கக் கர்த்தாவாக இப்பூமியின் முகத்தில் மனுஷாவதாரங் கொண்டுவந்த நமது ஜகத் சற்குரு நாயகம் முஹம்மது முஸ்தபா, அஹ்மதன் முர்த்தலா காத்திமுல் முறுஸலீன் ஷபீஉல் முதுனபீன் றஸூலுல்லாஹி ஸல்லல்லாஹூ அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மீதிலும், அவர்களின் அத்தியந்த தோழர்களான குலபா உர்ருஷிதீன், அஷரத்துல் முபஷ்ஷிரீன் முதலான ஆல்கள் அஸ்ஹாபுகளின் மீதிலும், இன்னும் அவர்களின் சங்கைபெற்ற மனைவிகளான நம் பிராட்டிமார்களின் மீதிலும், அஹலுல் பைத்துகள் முதலிய அவர்களின் கோத்திரத்தார்கள் மீதிலும், உண்டாவதாகவும், ஆமீன். இவ்விதம் மகா மாட்சிமைதங்கிய ஹம்தும், ஸலவாத்தும், ஸலாமும் சொல்லியதின் பிறகு நமது வள்ளலாகிய நபிகள் நாயகமவர்களின் அன்புள்ள மைத்துனரும், ஹஸ்ரத்து அமீருல் மூஃமினீன்

அபூபக்கர் ஸித்திக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் புத்திரருமாகிய ஸெய்யிதினா அப்துர்றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் சிறு பருவத்திலிருந்து ஒரு குபிரியத்தான அரசனிடத்தில் வளர்ந்து வாலிபமாகி அவனுடைய மகளாகிய ஸையிதத்தம்மாளவர்களையும் கல்யாணஞ்செய்து, அப்பால் மதினமாநகரத்திற்கு வந்த சங்கதிகள் முதலானவைகளைச் சைத்துப்படைப்போர் என்னும் பழையதோர் காவியத்தில் நின்றும் வசனஞ் செய்யத் தொடங்குகிறேன்.

ஹம்து, ஸலவாத்து, ஸலாம்.

முற்றிற்று.

பிஸ்மில்லாஹி.

சைதத்துப் படைப்போர் வசன காவியம்.

1-ம் அத்தியாயம்.

சரித்திரம் வந்தவழி

உலக கோடிகள் எல்லாவற்றையும், சிருஷ்டித்துக் காப்பாற்றுகின்ற பரிபூரண மெய்க்கடவுளாகிய அல்லாஹுதஆலாவின் திருத்தூதராக வந்த நமது வள்ளலாகிய ஜகத்சற்குரு முஹம்மது முஸ்தபா, அஹ்மது முர்தலா, ஷபீஉல் முதுனபீன் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் இந்தப் பூலோகத்துக்கு நேர்வழி காட்டும்படியாக அநேக சிறப்பும், செல்வாக்கும் பொருந்திய திருமக்கமாநகரத்தில் மனுஷவதாரங்கொண்டு அவதரித்த காலத்தில் ஹிஜாஸ் மாகாணத்தில் பூர்வீக அறபிக்கோத்திரத்தில் * "அபாஸுபியான்" என்று விக்ரஹ ஆராதனைக்காரன் இருந்தான். அவனோ சண்டைத்தொழிலில் நிரம்பவும் தேர்ச்சியடைந்து, அநேக யுத்தக்களங்களில் பேரெடுத்தவனானதும் அல்லாமல் தான் உலகத்தில் இராஜனென்கிற பெயரையும் வாங்க வேண்டும் என்கிற ஆசையுள்ளவனாகி அதற்குரிய எத்தனங்களைச் சேகரஞ்செய்யத் தயாராக்கினான். எப்படியானால்:—

"தேகபலத்தில் சுத்த வீரியத்தனம் படைத்து, போர்க்களங்களில் நின்றுயுத்தஞ்செய்கிறதிலும், பட்டணங்களைக் கொள்ளையடிப்பதிலும் பிரியமுள்ளவர்கள் யாவரும் என் கொடியின் கீழ் வந்து சேர்ந்து கொள்ளலாம்" என்று விளம்பரஞ்செய்து சிறிது காலத்திற்குள்ளாக ஏராளமான சேனைகளையும், அவைகளுக்குரிய வாகனாதிகள் தளவாடங்களையுஞ் சேகரித்துக்கொண்டு அறபியாவில் உள்ள

---

* இந்த அபாஸுபியான் பதுறுமலையில் நடந்த யுத்தத்தில் ஷாம் தேசத்திலிருந்துகொண்டு வந்த திரவியமுதலியவைகளை அஸுஹாபிமார்களிடம் கொள்ளைகொடுத்து விட்டோடிப்போன அந்த அபாஸுபியான் அல்ல.

சில சிற்றரசர்களைத் திடுகூறாய்ப்போய் விழுந்து தாக்கி வெற்றி யடைந்து அவர்கள் ராஜநகரங்களையும் சூறையாடிக்கொண்டதின் பேரில் அவன் தகுதியுள்ள ஒரு பெரிய அரசனாகி ஹிஜாஸ்கட்டில் மகாப்பேர் போனதும், நதிவளம் காட்டு வளங்களில் இணையில் லாததுமான ஜபலுஸ்ஸூபியான் என்கிறபிரமாண்டமான மலையைத் தனக்கு இருப்பிடமாக்கி அந்த மலையின்மேல் அநேக வரிசை வரிசையான கோட்டை கொத்தளங்களும், அகழிகளும் அமைத்து, உள்ளே சுமார் இருபத்தைந்துமைல் விஸ்தீரணத்திற்கு ஒரு பட்டணமும் கட்டினன். அவ்விதங்கட்டின அந்தப் பட்டணத் திற்கு 'ஜன்னத்துர்ஜிலா, அதாவது பூலோக சுவர்க்கம்' என்று பெயரும் இட்டான். இவ்விதம் தகுதி பொருந்திய அந்த நேர்வழி யில்லாத மூரியாட்டத்தையுடைய திருட்டு அரசனாகிய அபாஸூ பியான் என்பவன் அடிக்கடித் தன் பலாட்டிய சேனைகளுடன் புறப்பட்டுபோய் உலகத்தில் நாலாதிசைகளிலும் மகுடமன்னர் களுடன் யுத்தஞ்செய்து வெற்றி பெற்றதினுல் எகிப்து தேசத்தில் இருந்து இரத்தினக் கம்பளங்களும், பரமதானிகளும், பாரிஸ்கட்டில் இருந்து பொன் வெள்ளி வைராசிகளும், மக்மல் பட்டு தினுசுகளும், எமன், ஷீராஜி, மக்றிபு, சீரியா, பலஸ்தீனு முதலிய ராஜ்ஜியங்களிலிருந்து சித்திர விசித்திர விமானங்களான பளிங்குக்கற்களும், சங்கமர்கற்களும், கட்டடசாமான்களும், மரவட சாமான்களும் பொன் வெள்ளிப் பாத்திரங்களும், கொள்ளை யாடிக்கொண்டு வந்து தன் ராஜ நகரத்தை அலங்கரித்தான். ஒரு போது தன் ராஜதானியில் ஒரு விக்ரஹத் திருவிழாவை ஏற்படுத்தி நகரத்தை வீதிவீதியாய் விளக்குகளாலும், தழைகுலைழ தோரணங் களாலும், யுத்தக் கொடிகளாலும் அலங்காரஞ்செய்து உல்லாச மான ஒரு தங்கரதத்தில் வீற்றிருந்து பவனிவரும்போது தனக்கு முன்னும் பின்னும் ஆர்ப்பரிப்புடன் கூடிய ஜனக்கூட்டத்தை நோக்கி "கருங்கற் பாறையாய்க் கிடந்த இந்த மலையை நான் வெண்கற்பளிங்குமயமாக ஆக்கிவிட்டேன்" என்று பெருமை பாராட்டினுனும்.

முடிவாகச் சொல்லுங்காலத்தில் அந்த அபாஸூபியான் என்பவன் தன் ராஜநகரத்திற்கு "பூலோக சுவர்க்கம்" என்று பெயரிட்ட தற்கு இணங்க அதில் நீண்ட வரிசைகளில் ஆயிரக்கணக்கான வீதி

களைப் பளிங்குமாடங்களாலும், மாளிகை உப்பரிக்கைகளாலும் உயர்த்திக் கட்டினதுமல்லாமல் தன் சபாஆஸ்தான கொலுமண்டபத்தைப் பொன்களாலும், நவரத்தின கஜிதங்களாலும் எழுப்பியிருந்தான். கோட்டை வரிசையைச் சூழ யுத்த சிலம்பக்கூடங்களையும், சூரர்மண்டபங்களையும் அமைத்து அவைகளைச் சூழத் தன் சேனாதிபதிகளுக்குப் பங்களாக்களும், தோட்டங்களும் அமைத்து நாலாபக்கங்களிலும் தகுதியான காவல் சேனைகளை வைத்தான். தன் பட்டணத்துப் பிரஜைகள் திருவிழாநாள்களில் வேடிக்கைகள் பார்க்கும்படியான நான்காயிரம் வேடிக்கை சாலைகளைக் கட்டி வினோத வினோதமான விளையாட்டுக்கருவிகளை அமைத்துவைத்தான். அன்றியும் தன்மலைக்குக்கீழுள்ள பட்டணத்து ஜனங்கள் வந்து போகும்படியாக நாலாபுறத்திலும் கோட்டைவாசல்களும் திறந்து மலையைச் சூழ வளைந்தோடுகின்ற ஜலவாசியின்மேல் அநேக பாலங்களையும் கட்டி அந்தப் பாலங்களுக்கும் தான் இருக்கும் மலைக்கும் இடையில் சித்திரநாகாசி வேலைகள் செய்ததுமன்றி அநேக அடுக்குள்ள வெண்கலப் படிக்கட்டுகளும் கட்டியிருந்தான். அந்தக் காலத்தில் மக்ரிப்கட்டிலும் ஹிஜாஸ்கட்டிலும் உள்ள அநேகஞ் செல்வாக்குள்ள மாகாணங்களெல்லாம் அவனுடைய கொடுங்கோல் அரசாட்சியின் கீழ் அடங்கி இருந்தன. அன்றியும் பதவிகள் என்கிற அறபித்திருடர் கூட்டங்களெல்லாம் அவனுக்கு ரகசிய சேனைகளாகவுந், கொள்ளையாடும் பொருட்களில் அவனுக்குப் பங்கு கொடுக்கிறவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

இவ்வளவு வல்லமைசாலியாகிய அந்த அரசனுக்கு வெகுகாலம் புத்திரசம்பத்தில்லாமல் எத்தனையோ ஸ்திரிகளை விவாஹம் பண்ணிப்பார்த்தான், ஒன்றிலும் சம்பரம் பலியவில்லை. அதற்காக அவன் எடுக்காத பிரயத்தனங்களெல்லாம் எடுத்துக் கடைசியாக மனதில் நாம் இந்த உலகத்தில் உள்ள மகுடாதிபதிகளெல்லாம் நடுநடுங்கக் கூடிய பராக்கிரம அரசனாக இருந்து இவ்வளவு நாடு நகரங்களையும் ஆண்டுகொண்டிருந்து கடைசியில் அவைகளை விருதாவில் விட்டு விட வேண்டியதல்லவோ வந்து நேரிடுகின்றது. இதற்கென்ன செய்கின்றது. எந்தத் தேசத்திலாவது நமது அறபியர் கோத்திரத்தில் உள்ள நல்ல சவுந்தியகரமுடைய ஒரு ஆண்குழந்தை அகப்படும் பட்சத்தில் அதைகொண்டுவந்து வளர்த்து இந்த ராஜரீகத்தை அதற்கு ஒப்புவிக்கவேண்டும். இதுவே சரியான

யோசனை என்று தீர்மானஞ் செய்து அதற்கேற்ப குழந்தைகளைத் தன்ராஜ நகரியிலும், இன்னும் தன் செங்கோலின் கீழிருக்கின்ற நாடு நகரங்களிலும் தேடத் தொடங்கினன். ஒன்றும் அவனுடைய கொடிய மனதிற்கு சரிவரவில்லை. இப்படியிருக்கும் போது, அந்தக் காலத்தில் புத்தமதத் திருவிழாக்களில் மிகவும் புகழும் பிரபல்யமும் பொருந்தியதான திருமக்கமா நகரத்தில் மூன்னூற்று அறுபது விக்ரஹத் திருவிழா நாள்வந்தது. அந்தத் திருவிழாவுக் கென்று அபாஸுபியான் என்கிற அரசன், அநேக காணிக்கை முதல்களும், பலிகளுக்கென்று அனேக ஆயிரக் கணக்கான ஒட்டகம், ஆடுமாடுகளும் திரட்டிக்கொண்டு தன் மனைவிமார் களுடனும், பலாட்டியம் பொருந்திய ஒரு சதுரங்கச் சேனை யுடனும் புறப்பட்டு, மக்கா நகரத்திற்குள்ளே வந்தான். வந்த அபாஸுபியான் அரசன் தன் வழக்கம் போல, மக்கத்தில் உள்ள யுத்த தலைவர்களையும், ஹாஷிம் குலத்தில் உள்ள சங்கைவான்களையும் போய் சந்தித்து அவரவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய காணிக்கை நிதிகளையும் கொடுத்து, அப்பால் கஃபா வென்னும் தேவாலயத்தில் செய்யவேண்டிய பலி முதலிய சடங்குகள் யாவற்றும் செய்து முடித்து, பிரயாணப்பட்டவனாகப் பட்டணத்தின் பிரதான வீதியின் வழியாகத் தன் பஞ்ச கல்யாணியை நடத்திக்கொண்டு உல்லாசப் புருஷனாக வந்தான். மற்ற பரிவாரங்கள் எல்லாம் அவன் பிறகே வந்து கொண்டிருந்தன. இப்படியாக அபாஸுபியான் ஹஜ்ரத்து அமீறுல் மூஃமினீன் அபூபக்கர் சித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் மாளிகையின் முன் முகப்பில் வந்தான். அங்கே ஹஜ்ரத்து அமீறுல்மூஃமினீன் அவர்களின் ஜேஷ்டகுமாரர் அமீர் அப்துர் றஹுமான் என்கிறவர்கள் சிறு குழந்தையாக நின்று விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். வீட்டில் உள்ள பணி விடைக்காரர் எல்லாரும் திருவிழா நாளானபடியாலே கஃபாவிலும் அதைச்சேர்ந்த வேடிக்கை மண்டபங்களிலும்போய் வேடிக்கைப் பார்க்கும் பராக்கில் இருந்தார்கள். வாசலில் நின்று விளையாடிக் கொண்டிருந்த அப்துர் றஹுமான் என்கின்ற குழந்தையை, அபாஸுபியான் கண்ணினால் கண்டவுடனே, குழந்தையின் வீர உக்கிரக முகக் குறிகளும், நீள ஆழமான வடிவமும், முக லட்சணமும் அவன் இருதயத்தைக் கலங்கச் செய்தன. அப்பவே அபாஸுபியான் தன்மனதில் 'நாம் உலகமெல்லாம் தேடி

தவமிருந்த சிரோன்மணியான பொருளானது இந்த திவ்ய ஸ்தலமான மக்கத்தில் வந்து நமக்குக் கிடைத்துக் கொண்டது. இந்த கஃபாவென்னும் தேவாலயத்தில் இருந்து நம்மையாளுகின்ற குபல் என்னும் தம்பிரானுகிய தேவதைகளுக்கு நாம் கொண்டு வந்து சமர்ப்பித்த காணிக்கைகளும், பலிகளும் மிகவும் தகும்' என்று சொல்லி நாலாபக்கங்களிலும் ஜன சந்தடியில்லா திருப்பதைப் பார்த்து சரேலென்று குதிரையை விட்டுக் கீழிறங்கி வந்து பொன்விமானத்தில் இருந்த ஆணிமுத்தைக் கள்ளப்பருந்து அடித்துக்கொண்டு போனதுபோலவே ஹாரஜ்த்து அபூபக்கர் சித்தீக் றலியல்லாஹுு அன்ஹுு அவர்களின் செல்வக்குமாரரான அமீர் அப்துர் றஹ்மான் என்னும் குழந்தையை, அபாஸுுபியான் தூக்கி முத்தி மார்போடும் வைத்து ஏந்தி அணைத்துக் கொண்டு சிங்கம் பாய்வதுபோலத் தன் பஞ்சகல்யாணியின்மேல் பாய்ந்தேறி அதிக வாயு வேகத்துடன் நடத்திக் கொண்டு காடு, வனம், வனாந்திரங்களையும் கடந்து தன் ராஜதானி இருக்கின்ற ஜபலுஸ்ஸுுபியான் என்னும் மலைமேலேறி பட்டணத்தின் உள்ளே கொண்டு போய் வைத்துக்கொண்டான்.

"குறைஷிக் கோத்திரத்தில் மகா சங்கையும் வலுப்பமும்உள்ள கோத்திர மணியான குழந்தையானது நம்மிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டது. இதுவே நமக்குப்போதுமான பொருள்" என்று கண்டு நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமாக அந்தக் குழந்தையை வளர்த்து அன்புபாராட்டி வந்தான். இதற்கிடையில் அப்துர் றஹுுமான் அவர்களுக்கு வயதும் ஏழாயிற்று. அந்தப் பறக்கத்தினால் அரசனுடைய இளையதாரத்தின் வயிற்றில் கர்ப்பமுண்டாகி அவள் ஸைதத் என்னும் பெயருடைய ஒரு திவ்வனமான பெண் குழந்தையைப் பெற்றாள். தனக்குச் சந்ததி பாக்கியமில்லாமல் அநந்தகாலம் துக்கித்துக் கொண்டிருந்த அந்த நிர்பாக்கியவாளனுகிய அபாஸுுபியான் என்னும் அரசன், தன் மனதில் நமது தத்துபுத்திரரான அப்துர் றஹுுமான் அவர்களின் முகூர்த்தத்தால் ஒரு பெண் சந்ததியைப் பெற்றுக்கொண்டோம் என்று தீர்மானித்து, அப்துர் றஹ்மான் அவர்களின் பேரில் மிகுந்த கிருபையும், பிரியமும் வைத்து தன் இரு கண்களைப் போல் பாவித்து வளர்த்து, கல்விமுதல் போர்த் தொழிலில் மகா தேர்ச்சியுள்ள சிலம்ப வித்தைகளையும் தானே கற்பித்துக் கொடுத்

தான். அப்துர் றஹ்மான் அவர்கள் சிறுகுழந்தைப் பருவத்தி லிருந்து அந்தக் குபிரியத்தான அரசன் அண்டையிலிருந்து வளர்ந்து வருவதாலே தன் தாய் தகப்பன் மார்கள் யார் என்றுந் தெரியாதவர்களாக அவனையே தாய் தகப்பன் என்றெண்ணி அவன் செய்து வருகின்ற செயல்களையே செய்து அவன் வணங்கிவருகின்ற விக்ரஹங்களையே படைத்த ஆண்டவன் என்றும் வணங்கி வந்தார் கள். இவ்விதமிருந்து வளர்கின்ற அப்துர் றஹ்மான் அவர்கள் நல்ல வாலிப வயதிற்கு வந்த உடனே, சில சம்பவங்களில் அவர்களை மகா பராக்ரமசாலியென்று பரீட்சையுடன் கண்டு, தன்னிடமிருக் கின்ற சேனை பதாதிகளுக்கெல்லாம் அதிபதி என்னும் பட்டங் கொடுத்து சில அரசர்களிடம் யுத்தம் செய்யவும் அனுப்பினான்.

அந்த யுத்தங்களில் அப்துர் றஹ்மான் அவர்கள் காட்டின சாமர்த்தியத்தையும், வீரியத்தையும் அவன் நாளடைவிற் கண்டு மனதில் 'நமக்கு இந்த வாலிபர் ஒரு ராஜசிங்கம் போல் வந்து வாய்த்துக் கொண்டார். இவரே நமது ராஜ்ஜியபரிபாலன முதலிய யாவற்றிற்கும் சுதந்திரவான்' என்று எண்ணித் தன் மகளாகிய சைதத்தை அப்துர் றஹ்றுமான் அவர்களுக்கு விவாஹம் பண்ணிக் கொடுத்துத் தன் ராஜ்ஜியங்களையும் அவர்களிடம ஒப்பிவித்து, இங்கே இளவரசு பட்டமுங் கட்டி விட்டான். இது சங்கதி இப்படியிருக்க அங்கே மக்கத்தில் ஹஜ்ரத்து அபூபக்கர் சித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் மாளிகையில் அப்துர் றஹ்மான் என்கிற குழந்தையைக் காணுமல் உலகமெல்லாம் தூதாட்களை விட்டுத் தேடியும் காணக்கிடைக்காமல், மக்காப் பட்டண முழுமையும் அழுகையும் கண்ணீருமாக இருந்து பிள்ளை யளவிலேயே கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து விசனக்கடலில் முழுகிவிட்டார்கள். அப்பால் ஹஜ்ரத்து அபூபக்கர் சித்தீக் அவர்கள் றஸூலுல்லா ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களை அல்லாஹ்வுடைய றஸூல் என்று உண்மைகொண்டு இஸ்லாமிலாகி நபிநாயகம் அவர்களுடன் தௌர்மலையில் சிறிது காலமும் மக்காவில் சிறிதுகாலமும் கூடியிருந்து கடைசியில், நபியவர்களுடன் திரு மதினமா நகரத்திற்கு ஜியாரத்து என்கிற யாத்திரை போய் தங்கள் சம்சார ஸஹிதங்களை அங்கேயே தருவித்துக் கொண்டார்கள். இந்தக் குழப்படியில் அமீருல் முஃமினீன் அவர்களுக்கு முன்

காணமல்போன அருமைப் புத்திரராகிய அப்துர் றஹ்மான் அவர்களின் பரிதாப எண்ணமானது சிறிது சிறிதாக மாறிவிட்டது.

இது நிற்க, இந்த விஷயத்தில் சரித்திரதோரணையைக்கண்டறியாத சிலஉலமாக்களும், சாமானியப்பட்ட ஜனங்களும் முரண்டாகத் தலையிட்டு, வாக்கு வயணமில்லாமல் பிதற்றித் திரிகிறார்கள். எப்படியென்றால் "இந்தக் காவியத்தை மலையாளம் பூவாற்றூர் குஞ்சுமூசுப் புலவர் தகுதியான உரையைக்கொண்டும் பாடவில்லை. ஏனென்றால் உஹதுப்படைக் களத்தில்அப்துர் றஹ்ஃமான் அவர்கள் தமது தந்தையுடன் எதிர்த்துயுத்தஞ் செய்திருக்கிறார்களே அப்படியிருக்க, அப்துர் றஹ்மான் காணமல் போய் அபாஸ்ஃபியான் இடம் எப்படியிருந்து பின் இஸ்லாத்தில் வந்தார்கள்?" என்று கேள்விகள் கேட்பார்கள். அது இப்படியல்ல. அபூபக்கர் ஸித்தீக் அவர்களுக்குத் தலைப்பிள்ளை ஆயிஷா நாயகம். அதன் பிறகு இரண்டாம் பிள்ளை அப்துர் றஹ்ஃமான். இவர்களுக்குப் பிறகு இரண்டு ஆண்குழந்தைகளும், ஒரு பெண் குழந்தையும் பிறந்தார்கள். அப்துர் றஹமான் அவர்களைக் காணமல்போன உடனே அடுத்த வருஷங்களில் பிறந்த இரண்டு ஆண்குழந்தைகளில் ஒன்றுக்கு அப்துர் றஹ்மான் என்பதாகப் பெயரிட்டு அமைத்து முன் பிள்ளையினுடைய ஞாபகத்தை மறந்து வந்தார்கள். மற்றொரு ஆண் பிள்ளைக்கு ஆமிர் என்று பெயர். அதற்கடுத்த கடைசிப் பிள்ளை பெண் குழந்தை. அதற்கு அஸ்மா நாயகி என்று பெயரிட்டார்கள். சிலருவுடைய உலமாக்கள் சொல்லியிருக்கின்ற பிரகாரம் உஹதுமலை யுத்தத்தில் அபூபக்கர் ஸித்தீக் அவர்களுடன் எதிர்த்து நின்றது இரண்டாம் குமாரராகிய அப்துர் றஹ்மான் என்று மனதில் நிர்ணயப்படுத்திக் கொள்க. இதுதான் அதன் உண்மையான சங்கதியேயன்றி வேறொன்றுமல்ல. மலையாளம் குஞ்சுமூசப் புலவரவர்கள் தமிழில் கரைகடந்த ஒருசிறந்த பண்டிதராயிருந்ததுமன்றி, அறபுகல்வியிலுள்ள நஹ்வுபிக்ஹ்ஃகளிலும் மகாதேர்ச்சியடைந்த ஆலிமாகவும், அல்லாமாவாகவும், அல்லாவுக்கும், அவனுடைய றஸூலுக்கும் உகந்த ஆபிதாகவும், உலகவாழ்விலும் பெரிய இலட்சாதிபதியாகவும், பொய்சொல்லாத நாவையுடைய நற்பாக்கிய முடையவர்களாகவும் இருந்து, அவர்கள் ஜீவிய காலத்தில் ஆறு ஹஜ்ஜுஃயாத்திரை செய்து ஏழாவது யாத்திரையில் தன் பூஸ்திதிகளை மார்க்கபிரகாரம் ஹக்கு உடையவர்களுக்குப்

பிரித்துக்கொடுத்துவிட்டு "நான் இந்த யாத்திரையில் திரும்பிவர மாட்டேன்; மதீனத்தில் எங்கள் நாயகம் நபி முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் திவ்விய ரௌலா ஷரீபை யடுத்து அடங்கிவிடுவேன்" என்று சகல ஜனங்களுக்கும் போதித்து அவ்விதம் ஏழாவது ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றிக்கொண்டு மதீனத்தில் சென்று றஸூலுல்லாஹி அவர்களின் சிறப்பான சமாதியருகில் சிலிர்த்த சரீரமாக நின்று ஒரு பதிகம்பாடி முனாஜாத்து தேடினவர்களாக வபாத்தாகி ஜன்னத்துல்பகீ என்னும் திவ்விய ஸ்தலத்தில் அடங்கி விளங்குகின்றார்கள். இத்தனை வரிசையும், சிறப்பும் பொருந்திய நாயகமவர்களா, ஆதாரமில்லாத சரித்திரங்களை எடுத்துக் காவியம் பாடுவார்கள்? காவியத்தின் முஹப்பில் சொல்லியபடி ஹலரத்து ஹஸனுல்பசறி றஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி அவர்களால் செய்துவைத்திருந்த ஒரு புராதன கிரந்தத்தில் இருந்தே இந்தக் காவியம் பாடப்பட்டதென்று நமது மூஸ்லிமான பிரபுக்கள் யாவரும் சந்தேகந் தெளிந்து இரவு பகலாக இந்தச் சரித்திரத்தை வாசித்து வந்து இம்மை மறுமைகளிலுள்ள சாசனங்களைப் பெற்றுக்கொள்வீர்களாக. ஆமீன்.

2-ம் அத்தியாயம்.

அஸ்மத்இபுனு நுஹிதாவின் பரிதாப முறைப்பாட்டு.

இந்தப் பூலோகத்தில் மகா பலாட்டியம் தங்கிய அறபிகளில் சிறந்த அதுனான் கோத்திரம் என்கிற சமுத்திரத்தில் கிடந்து விளைந்த ஆணிமுத்தென்னும் அப்துல்லாஹ் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் செல்வப்புத்திர சிகாமணியாகியவர்களும் உலகத்தில் உள்ள ஜனங்களை நேர்வழியின் கண்ணே நடத்தாட்ட வேண்டி வேதங்களென்னும் தேவ அத்தாக்ஷிகளுடன் அவதாரங்கொண்டு வந்த ஆயன்களான தீர்க்கதரிசிக ளென்னும் றஸூல்மார்களுக்கும், நபிமார்களுக்கும் நாயகபதியானவர்களும், இன்னும் அல்லாஹு தஆலா ரகசிய வழியாகவும், பராசிய வழியாகவும் அமைத்து வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்ற பதினான்கு இல்முகளையும் அதற்கு மேலாகிய உம்முல் கிதாபு என்கிற தேவரஹஸ்யத்தையும் உள்ளும் புறமும் உணர்ந்து தெரிந்தவர்களுமாகிய நமது வள்ளலாகிய இருலோக ஜகத் சற்குரு முஹம்மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாஹு

அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் தாங்கள், 'தீனுல் இஸ்லாம்' என்னும் நேர்வழி ஞானமார்க்கத்தை விசாலம் பண்ணும்பொருட்டு திருமதினமாநகரில் வீற்றிருந்து அரசாக்ஷி செய்துவருகின்ற காலத்தில் ஒருநாள், மதீனத்தில் உள்ள ஜாமிஆ மஸ்ஜிதில் குத்பாவோதி தொழுது முடிந்ததின் பிறகு, தங்கள் வழக்கம் போல அஸ்ஹாபிமார்களுக்குக் குர்ஆனில் உள்ள ஞான விளக்கங்களை யெடுத்து தேன்மாரி பொழிவது போலத் திருவாய் மலர்ந்து பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது அந்த மஸ்ஜிதென்னும் ஞான சபையானது ஒரு சுத்தமான ஆகாயம் போலும், அதில் இருந்து மனஉருக்கத்துடன் கேட்கும் மகா பராக்ரமசாலிகளான அஸ்ஹாபிமார்கள் அங்குப் படர்ந்து பூத்திருக்கின்ற கிரஹஸ்பதிகளான நக்ஷத்திரங்கள் போலும், அதற்கு நடுநாயகமாக வீற்றிருந்து பிரசங்கஞ் செய்கின்ற நபிகள் பெருமானார் அவர்கள் மங்காது பிரகாசிக்கும் ஒரு பரிபூரண சந்திரன் போலும் அலங்காரமாக விளங்கிற்று.

அந்த உல்லாசமான நேரத்தில் பசித்திருக்கின்ற வேங்கைப் புலியின் வாயில் அகப்பட்டுத் தப்பிய மானைப்போல ஒரு முகவசீகரமுள்ள அறபியானவர், இரண்டு கண்களிலும் இருந்து வழிகின்ற கண்ணீரானது அவரது முகமென்கிற தாமரைமலரை நனைக்கவும் அவரது பலாட்டியம் பொருந்திய சரீரம் நிரம்பவும் அயர்ந்து மெலிந்தவராகவும், சரீரஆதிக்கமும் வியர்வை மழைத்துளிபோல் ஓடவும், மனம்உடைந்து பயத்தால் முகவெருட்சி தோன்றவும் இன்னும் புடவைகள் கிழிந்தவராகவும், கையிலும் இடையிலும் வாள் முதலிய கருவிகள் ஒன்றுமில்லாத நிராயுதபாணியாகவும் ஓட்டத்துடன் விரைந்துவந்து நபிகள் நாயகம் அவர்கள் சந்நிதானத்தில் வந்து நபியவர்களை நல்லாசிகூர்ந்துபார்த்து மறுபடியும் ஏங்கிஅழுதவராக "யாமுஹம்மதா! யாமுஹம்மதா!!" என்றுபரிதாபத்துடனும் கிடுகிடுக்கத்தக்க கனத்த சப்தத்துடனும் கூவி, நபியவர்களின் இருபாத தாமரைகளின் மேல் வேறு ஒரு தாமரை மலர் வந்து விழுகின்ற வண்ணமாக அந்த எமன் ராஜ்ஜியத்தின் அரசராகிய அறபியானவர், எமனும் புகழ்கின்ற நபியவர்களின் பாதத்தில் முகத்தை வைத்து வாயாலும் கண்களாலும் முத்தி முகந்து மன வியாகூலத்துடன் அழுதவராக எழுந்து, அங்கொரு பக்கத்தில் ஒதுங்கி தன் புஜங்களில் அணிந்திருந்த வஸ்திரங்களை ஒதுக்கி தலையை

வளைத்துக் குனிந்தவராக நபியவர்களுக்கும், அஸ்ஹாபிமார்களுக்கும் சலாஞ் சொல்லி நின்றார். இந்த அறபியானவர் வந்த கோலத்தையும், அவர் படுகிற பரிதாபத்தையும், நமது வள்ளலான நபிகள் பெருமானார் அவர்கள் கண்டு, தங்கள் இருதயத்தில் நிரம்பவும் சஞ்சலம் யடைந்து அவர்மீது அதிகக் கருணையுள்ளவர்களாக அவரை நோக்கி, “ஓ! அருமையான அதபுடைய சங்கைவான்களில் உள்ள அறபியே! நீர் ஏன் இப்படிப்பட்ட துயரங் கொண்ட பரிதாபக் கோலத்துடன் இருக்கின்றீர்? உமக்கு நேரிட்ட ஆபத்து என்ன?! நீர் எங்கிருந்து வருகின்றீர்? உமது நகரமும், உமது பெயரும் என்ன? என்னிடஞ் சொல்லு” என்று தங்கள் முத்துப் போன்ற திவ்ய பற்கள் வரிசையுள்ள மதுரவாய் திறந்து அருளிச் செய்தார்கள். இவ்விதம் நபி நாயகம் அவர்கள் கேட்டவுடன் அந்தத் துயரப்பட்ட அறபியானவர் தன் இடிவற்ற மனதில் ஓ! நமக்கு அல்லாஹ் உடைய றஸூலின் ஆதரவு கிடைத்தது, நாம் இனி ஜெயம் பெற்று விடலாம். நாம் நாடியதை நிறைவேற்றி விடலாம் என்று உத்தேசித்து, தைரியங் கொண்டு முகத்தில் தெளிவடைந்தவராக நபியவர்களுடன் தமது வரலாற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினர். அதாவது :—

“தங்களை அல்லாஹ் உடைய றஸூலென்று உலகத்தின் ஜனங்கள் கண்டு கொள்ளும் படியாக வானுலகத்தில் உள்ள சந்திரனும், புலி, ஓனாய், ஒட்டகம், முயல், உடும்பு, புள்ளிமான், குதிரை, சர்ப்பம் முதலிய மிருகங்களும் ஊர்வனங்களும் வாய்திறந்து சாட்சி சொல்லிய அகந்தங் காரணத்தையுடைய நாயகமான வள்ளலே! இந்த அறிவில்லாத எளிய அடிமையானவனின் வரலாற்றைக் கனம் பொருந்திய தேவரீர் தயவு செய்து கேட்டருள வேண்டும். என் பெயர் அஸ்மத்இபுனு நுஹிதா என்று சொல்லுவார்கள். நான் பிறந்து வளர்ந்த நகரமானது.

விருத்தம்.

*பூமர நெருங்கி நறவுகொப் பளித்து
புதுவிரை தெருத்தொறு மலியக்

---

* இந்தக் கவிதை சையிதத்து படைப்போர் என்னும் காவிய புராணத்தில் உள்ளது.

காமர மூரலி னிரைத்தலுஞ் சிறந்த
கவின் மயிலாடிய வார்ப்பும்

தாமரைக் கழனி யனத்திர ளொலியுந்
தடவயல் வலம்புரி முழக்கும்
மாமர கதத்தின் வசந்தமண் டபமும்
வளம்பெறும் எமனெனும் பதியே.

இதன் பொருள்:—நாலா பக்கங்களிலும் இடை விடாமல் நெருங்கிய பன்னீர் விருக்ஷங்கள் பூத்துப் பட்டணத்திலே வீதிகள் தோறும் அளவில்லாமல் கமழுகின்ற பரிமள வாடைகளும், இன்னும் அவ்வாசனை மலர்களில் துளிக்கின்ற புதிய தேன் துளிகளைப் பொன் வண்டுகள் உண்டு மகிழ்ச்சியுடன் பாடுகின்ற கீத நாதங்களும், இன்னும் எங்கே பார்த்தாலும் பச்சென்றிருக்கின்ற சோலைநிழலின் கீழ் பசிய இறக்கைகளையுடைய அழகிய மயில் கூட்டங்கள் பிரகாச ஆர்ப்பரிப்புடன் ஆடி நிற்கும் நடனக் காக்ஷிகளும், இன்னும் தாமரைத் தடாகங்களில் எவ்வன வசீகரத்தையுடைய அன்னப்பக்ஷிகள் தங்கள் பார்ப்புகளுடன் நீந்தித் திரிகின்ற நீர் விளையாட்டுகளும் விசாலந்தங்கிய மணிக் கோதுமை வயல்களிலும், வரம்புகளிலும் இருந்து சூலுளைந்த வலம்புரிச் சங்குகள் தவழ்ந்து கொண்டு போய் மடைமுகங்கள் தோறும் திரட்சியான உருளை முத்துக்களை ஈன்று குவித்து வைத்துப் பிரகாசஞ் செய்யும் சீதளஜோதியுடன் முழங்கிக் கொண்டிருக்கும் குமுறொலிகளும், இன்னும் மதிப்பிடற்கரிய மரகத ரத்தினங்களால் வரிசை வரிசையாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற மணி மாடக்கூடங்களும், இணை சொல்லமுடியாத அநேக வனங்களுடன் சிறந்து ஸகஜோதி மயமான அலங்காரத்தையுடைய எமன் என்னும் பட்டணமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட சொல் வாக்குடைய பட்டணத்திற்கும் அதைச்சேர்ந்த ராஜ்ஜியங்களுக்கும் நான் அரசனாகஇருந்து சூழநெருங்கியஇனஜனங்களுடன், கணக்கற்ற செல்வீக சம்பத்துடனும் யாதொரு விசனமுமல்லாமல் சவிஸ்தாரமாய் வாழ்ந்து வந்தேன். அப்படி நான் வாழ்ந்து வருங்காலத்தில் இணையில்லாத புகழுடைய வள்ளலாகிய வரிசையாகிய தெளித்து வடித்த திருமணியாகிய முஹம்மதாகிய எங்கள் நாயகமே! தாங்கள் இந்த பூலோகத்தில் சர்வ தயாபரக் காரணக் கடவுளாகிய அல்லாஹுதஆலாவின் முத்திராங்கமான திருத்

தூதராக அவதரித்ததும், அந்த திரு அவதார தரிசனம் செங்கடற் கரையில் உள்ள மக்கா என்னும் பட்டணத்தில் நடைபெற்றதும், அந்த சமயத்தில் தங்களில் நின்றும் கோணங்களில் வெளியாகிய மஹாமஹா அற்புதாதிகளையும், தங்களுக்கென்று றஹ்மானாகிய ஆண்டவன் அனுப்பிய குற்ஆன் வேதத்தையும், அதன் நேர்வழியான சட்டங்களின்படி தாங்கள் தீனுல் இஸ்லாம் என்னும் தெய்வீக மார்க்கத்தை பரவவைத்துக்கொண்டு வருகிற திறமையையும், தாங்கள் ஜனங்கள்பேரில் வைக்கின்ற கிருபைதயாள விசாலத்தையும், தங்களுக்கும் தங்கள் ஆதரவான நிழலில் வந்து ஒதுங்கிய அஸ்ஹாபிகளான சகோதரர்களுக்கு ஆண்டவன் கொடுத்திருக்கின்ற வெற்றிகளையும், இன்னும் தங்களிலுள்ள பொறுமை, கொடை, இரக்கம், ஒழுக்கம் முதலிய நற்சாதுரிய நடக்கைகளையும் வேதங்களை தெளிந்த மஹான்களின் உண்மையான வாய்மொழிகளால் காலாவட்டத்தில்கேட்டறிந்து, கருணைக்கடலான தங்கள் சமூகத்தில் வந்து நேர்வழி பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான்இரவும்பகலும் நீங்காத ஆசை தூண்டினவனாக என்இனபந்து ஜனங்களுக்குத் தெரியாமல் அத்தரங்கத்தில் தங்களுடைய "லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் றஸூலுல்லாஹி" என்னும் திருக்கலிமாவை சொல்லி மனதினுள் ஈமான் கொண்டிருந்தேன்.

எப்படியிருந்தாலும் தங்களுடைய சிறப்பான திவ்விய சமூகத்தைக் கண்ணாரக்கண்டு மகிழவேண்டும் என்னும் ஒரு பேராசையானது நெடுநாள், என் இருதயத்தில் வந்து வேரூன்றியிருப்பதாலே இனி சுணங்கக்கூடாது என்று உத்தேசித்து தீடீரென்று பிரயாண எத்தனம் பண்ணினேன். பிரயாணப்பட்டு நாயகமே! தங்களுக்குப் பாதகாணிக்கையாக அநந்தம் தங்க நாணயங்களும், நவரத்தின கஜிதங்களும், வெள்ளி நாணயங்களில் கணக்கில்லாத தீனாறுகளும், விநோத விசித்திர சித்திர வேலைகள் செய்த லிபாசுகளும் இதற்கென்று நான் ஷாம் தேசத்திலிருந்தும், சீரியா மகாணத்தில் உள்ள திமிஷ்க்கு பட்டணத்திலிருந்தும், வரவழைத்த உயர்த்தியான தீபாஜு பட்டுகளும், இரத்தின கம்பளங்களும், தண்ட கம்பளங்களும், மக்மல் ஸகலாத்து சால்வைகளும், நாகரீகமாகிய இடைக்கட்டுகளும், சர்ப்பக்துப் பட்டுகளும், இன்னும் தீன்வகை அறுசுவை யுண்டி பதார்த்தங்களும், ஷர்பத்து வகைகளும், வாசனுதி பரிமள திரவியங்களும்,

இன்னும் தங்கள் சுத்த வீரியர்களான அஸ்ஹாபிமார்கள் கையாடுவதற்குகென்று மக்ரிபு கட்டிலிருந்தும், ஹிந்து ராஜ்ஜியத்திலிருந்தும் வெகு பிரயாசையுடன் வரவழைத்த வாளாயுதம், வேலாயுதம், சக்ராயுதம், தண்டம் முதலான படைக்களத் தாவடங்களும், தரந் தரமாகப் பிரித்து ஒட்டகங்களில் பொதிகள் பொதிகளாக எடுத்தேற்றி தங்கள் சொந்தத்திற்கென்று எமனில் உள்ள உயர்தரமான பஞ்சகல்யாணி குதிரைகளில் ஒருநூறு குதிரைகளும், ஆள் அடிமைகளும் சேர்த்து அது ஒரு கூட்டமாகவும், பிரித்து என் உறன் முறை ஜனங்களுக்குப் பிரயாணஞ் சொல்லிக்கொண்டு என் மகனுடனும், என் சேனைகளில் ஒரு பாதியுடனும் புறப்பட்டுப் பட்டணத்தின் கோட்டை, கொத்தளங்களையும், அலங்கம் அகழிகளையும் கடந்து, நாயகமான நபியே! தேவரீர் தாங்கள் வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த சிறப்பும் வரிசையும் பொருந்திய மதினமா நகரத்தின் பாதையைப் பிடித்து நானும் என் சேனைப் பரிவாரங்களும் இரவும் பகலுமாக நடந்து முல்லை, மருதம், குறிஞ்சி, நெய்தல் பாலையென்கிற ஐந்துவிதமான திணை நிலங்களையும், அதற்கிடையிலுள்ள அநேக பட்டணங்களையும், அவைகளைச் சேர்ந்த வயல், வாய்க்கால் வரம்பு நதிகளையும், இன்னும் பயங்கரமான காடு, வனாந்திரம், காளை ஆறுகளையும், இன்னும் யானை, புலி, முதலிய துஷ்டஜந்து குமுறொலியுடன் வீரிட்டுத்திரிகின்ற மலைக்குகைகளையும் கடந்து ஒரு பிரமாண்டமான மலையடிவாரத்தில் வந்தோம்.

அப்போது விருக்ஷங்களில் கீச்சான் குருவி கூப்பிட்டு நிலங்கிறி விடிவெள்ளி மறைந்து கிழக்கு வெளுத்த சமையமாக இருந்தது. மலையின்மேல் பக்கதிசையில் குதிரைகளின் குளம்படி சப்தமும், அவைகளின் வாய்களில் கடிபடும் கடிவாள சப்தமும் கேட்டன. சற்று நேரம் அவ்விடத்தில் பரிவாரங்களை நிறுத்திக் கொண்டு இதென்ன சம்பவம்? என்று ஆலோசித்துக்கொண்டு நின்றோம். நின்று கொஞ்ச நேரத்திற் கெல்லாம் வானலோகத்திலிருந்து எமதூதர்கள் தோன்றினது போலத் திடகாத்திரமுடைய சிங்கங்களைப்போலுள்ள மூவாயிரம் சுத்த வீரியா உயர்த்தியான ஜாதிக்குதிரைகளின் பேரில் சவாரி செய்தவர்களாக நிரம்பிய ஆயுத கோலத்துடன் சினங்கொண்டு வரவும், அவர்கள் முன்னால் கழுகுக்கொடி பிடித்தவனுகக் கர்கு என்னும் பெயருடையவனாகிய

ஓர் தலைவன் மூரியாட்டங்கொண்ட பசாசு வருவதுபோல் வந்து விருது பராக்ரம சப்தத்துடன் என் பாரிவாரங்களின் பேரில் கள்ளப்பருந்துகளைப்போல் விழுந்து மோதினார்கள். உடனே என் சேனைகளான எமனிகளும் கையில் உருவிப்பிடித்த அகலமான வாட்களுடன் எதிர்த்துச் சவடினார்கள். சுமார் சாயந்திரம் இருபத்தைந்து நாழிகை வரையிலும் பயங்கரமான யுத்தம் நடைபெற்றது. கடைசியில் சத்துருக்களின் கைகளே மிகைத்து, ஏறக்குறைய என் சேனைகளான எமனிகளும் எல்லோரும் அந்தப் பாவசண்டாளர்களின் நீண்ட கைவாளால் துண்டங் கண்டங்களாக வெட்டுண்டு புழுதியில் சிந்திய இரத்தத்தில் புரண்டு கிடந்தார்கள். அந்தப் பரிதாபத்தை நானும் என் மகனுங் கண்டு திடுக்கிட்டு அந்தச் சேனைத் தலைவனிடம் "உயிருக்கு அடைக்கலம்" என்று சொல்லி எங்களிருபேரையும் ஒப்புக்கொடுத்தோம். அந்தப் பாதகன் நாங்கள் கொண்டு வந்த அளவில்லாதிரவியம் தட்டுமுட்டு சாமான்களுடன், எங்களையும் சிறையாகப் பிடித்துக்கொண்டு அவன் அரசனிருக்கும் எல்லையாகிய ஜபலுல் ஸுபியான் என்கிற மலையின் மேலே கொண்டுபோய் அங்கு உல்லாசமான ரத்தின பீடத்தின் மேல் இருக்கின்ற அவர்கள் அரசன் சமுகத்தில் இறுகக் கட்டிய கட்டுகளோடும் நிறுத்தினான்.

அந்தச் சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருக்கின்ற அரசனின் முகவசீகர செளந்திரியத்தையும், பதினறடி வேங்கைப் புலிக் கொப்பாகிய பயங்கர நோக்கத்தையும் கண்டு மன வெருட்சி கொண்டவர்களாக நானும் என் குமாரனும் கட்டாற்றுக் கோரை போலப் பேதலித்துப் போய் நின்றோம். வெகுநேரம் வரையிலும் எங்களை நிறுத்தி வைத்திருந்தபடியால் இந்தக் கொடிய மனதையுடைய அரசன் யாரென்று விசாரிப்போம் என்று கருதி, அங்கு நின்ற காவல்வீரர்களில் ஒருவனை நோக்கி, ஓ மகா கனம் பொருந்திய புண்ணியவானே! இந்த அரசரின் ஊர் எது? இவர் பெயரென்ன?, என்று கேட்டேன். அதற்கந்தப் பாதகன் மதங்கொண்ட மூரட்டு யானையைப்போல் வெகுண்டு அதிக சீற்றத்துடன் என்னைப்பார்த்து 'கேவலம் உனக்கேன் அந்தக் கேள்வி; நாயைப்போல் சும்மா இரு' என்று சொல்லி மறுபடியும் சற்று யோசித்து மனதில் தயாளங் கொண்டவனாக "இந்த அரசர் மக்கமா நகரத்திலிருந்து மாயவஞ்சனைக்காரனாகிய முஹம்மதுடன் மதீனா நகரத்தில் போயிருக்கின்ற

அபூபக்கர் சித்தீக்குடைய குமாரர். இவர் சிறு பருவத்திலேயே இந்த மலையில் வந்து எங்கள் அரசனுடைய தத்துப் புத்திரராக வளர்ந்து அப்பால் அந்த அரசனுடைய குமார்த்தியாகிய மகளை விவாஹம் பண்ணினதின் பேரில் இராஜபட்டமும் பெற்றிருக்கின்றார். இவருடைய திருநாமம் அப்துர் றஹ்மான்'' என்று கூப்பிடப் படுகிறது'' என்று சொன்னான்.

இந்தச் சொல்லானது என் செவிகளில் புகுந்த மாத்திரமே, சற்று தைரியத்துடன் மனதைத் திடப்படுத்தி அந்தச் சிங்காசனத்தில் இருக்கின்ற அரசரை நோக்கி, 'அப்துர் றஹ்மான் என்னும் வள்ளலாகிய அரசரே' என்று கூப்பிட்டு, -திருமதினமா நகரத்தின் தீர்க்கதரிசியாகிய எங்கள் நாயகம் முஹம்மது நபியவர்களுக்கென்று நான் கொண்டு வந்த அளவில்லாத காணிக்கைப் பொருட்களை யெல்லாம் உம்முடைய ஜனங்கள் சூறையாடினதுமல்லாமல் தேடக் கிடையாத எமனிகளாகிய என் சுத்த வீரர்களையும் அநியாயமாக வதைத்து, என்னையும் என் புத்திரனையும் சிறையாகப் பிடித்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட பாதகமாகிய துர்விஷயங்களுக்கெல்லாம் மேலான கோத்திரத்திற் பிறந்திருக்கின்ற நீர் தலையிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றீர். போனது போகட்டும் இப்போது உம்முடைய மனதில் என்பேரில் கிருபை செய்து என்னையும் என் குமாரனையும் கட்டவிழ்த்துவிட்டு விடு. நாங்கள் உம்முடைய கிருபாகடாட்சியத்தால் உயிருடன் தப்பிப்பிழைத்து எங்கள் ஊர் பதிபோய் சேர்ந்து விடுகிறோம். தேவரீர் இவ்வளவு மாத்திரம் கருணை செய்ய வேண்டும்'' என்று அதிகத் தாழ்மையுடன் கெஞ்சிக் கேட்டு நின்றேன்.

இவ்வளவும் ஒரு கருங்கல்லுக்குச் சொல்வேனாகில் உடனே அது தண்ணீராய்க் கரைந்துவிடும். அந்த இரக்கமில்லாத முரட்டு மனத்தினனாகிய அப்துர் றஹ்மான் என்னும் அரசன் என்னை நோக்கி 'ஏதடா எமனிப்பயலே! நீ கெஞ்சுகிறதெல்லாம் எனக்குத் தெரியுமடா. சும்மா வாயை மூடிக்கொள். நீ எமன்பதியிலிருந்து அந்த சத்துருவாகிய மாயமுஹம்மது என்பவனுக்குக் காணிக்கை கொண்டு வருகிற சங்கதியை, நான்உளவு ஆட்கள் மூலமாகத் துப்பு வைத்து விசாரித்தே அதைப் பிடுங்கிக்கொள்ளும் பொருட்டு என் சேனைகளை அனுப்பி வைத்தேன். நீ இப்போது, அந்த முஹம்

மதுடைய பெயரை என்னிடஞ் சொன்னதினுலே உன்னையும் உன் மகனையும் சும்மா விடமாட்டேன்.. நீயாகிறவன் ஒரு பட்டணத்தையுடைய அரசனு யிருக்கின்றபடியாலே உன்னை சிரச்சேதஞ் செய்வது என்போலொத்த மகா சுத்த வீரர்களுக்குத் தகுதியல்ல. வேண்டுமானுல் உன் குமாரனை இங்கே சிறையில் வைத்து விட்டு, நீ வெகுவாய் கனதியுடன் நம்பிக்கொண்டு வந்த அந்த முஹம்மது இடம் போய் உன் வரலாற்றையும், இங்கே என் சமுகத்தில் நடைபெற்ற சங்கதிகளையும், உன் மகன் சிறையில் கிடப்பதையும் தெரியப் படுத்து. அவனுக்கும் அவன் புதுமார்க்கத்தை சேர்ந்திருக்கின்ற வீரர்களுக்கும் அத்தனை தீரம் பொருந்திய வல்லமை இருக்கும் பட்சத்தில் இங்கே வந்து என்னுடன் யுத்தஞ்செய்து உன் பொருளையும் உன் மகனையு மீட்டிக் கொள்ளட்டும். இதற்கென்றே உன்னை சிறைபடுத்தாமல் விட்டு விட்டேன். சீக்கிரம் மதீனம் போய் சங்கதிகளைச் சொல்' என்று கொடிய சிம்மராசி எழுந்திருந்து கர்ஜிப்பதுபோல் அபயசப்தத்துடன் சொன்னுன்.

அரசன் சொல்லிய தீங்கான வார்த்தையைக் கேட்டதும் என் மனமெல்லாம் புழுங்கினவனுக அங்குசிறையில் அடைக்கவேண்டி கதறக்கதறப் பிடித்துக்கொண்டு போகிற என் அருமையான மகனை நோக்கி 'மகனே! நான் என்ன செய்யட்டும். நமக்கு இந்த விதி வந்ததே அப்பா' என்று ஏங்கி யழுதேன். அந்தப் பரிதாபத்தை அரசன் பார்த்துக்கொண்டிருந்து சற்று மனதிரங்கி மறுபடியும் என்னை நோக்கி உன் மகன்பேரில் உனக்கு அதிக உகப்பு இருக்கும் பட்சத்தில் அவனுடைய சிறைக்குப் பகரமாக மிசுறுபட்டணத்தின் தீபாஜுப்பட்டுகளில் ஆயிரமும், பசும்பொன் கட்டிகளில் ஒவ்வொரு கட்டியும் ஆயிரமாயிரம் களஞ்சி நிறுவைக்குறையாமல் ஆயிரம் கட்டிகளும், அத்துடன் அறபி வம்ச உயர் ஜாதிக் குதிரைகளில் ஒரு நூறு பஞ்சகல்யாணிகளும் தயார் செய்து சீக்கிரம் அதாவது இரண்டு வாரம் பதினைந்து நாளைக்குள்ளாய் கொண்டு வந்து ஒப்புவித்து விட்டு உன் மகனைக் கூட்டிக்கொண்டு, உன் ஊர்போய் சேர்ந்துகொள். இல்லாமல், குறித்திருக்கின்றதவணை தவறும் பட்சத்தில், எங்களை ஆண்டுரக்ஷிக்கும் கனந்தங்கிய லாத்து அபுஸா வென்னும் தம்பிரான்கள் பேரில் சத்தியமாக, உன் மகனைத் தலைவேறு துண்டம் வேறுக வெட்டி வதைத்துவிடுவேன். இதுவே கடைசி முத்திரையான வார்த்தை. இதற்கு மறுமாற்றம் ஒன்றுமே

கிடையாது, என்று ஒரே பிடிவாதமாகச் சொல்லிவிட்டான். ஏழையாகிய தமியன் நான், என்னசெய்வேன். கானகத்தில் வேடனுடைய வலையில் அகப்பட்ட மானுக்குப் பிணையாக நின்று அந்த மானையும் அதன் குட்டியையும் வருத்தி அற்புதத்துடன் அதைப் பிடித்திருந்த கொடியவனாகிய வேடனையும் தங்கள் தீனுல் இஸ்லாத்திலாக்கிவிட்ட காரணக்கடவுளாகியவள்ளலே! நபிமார்களுக்கும் றஸூல்மார்களுக்கும் நாயகபதியானவர்களே! துரோகிகளுடைய கூரியவாளென்னும் அரிகண்டத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற என் அருமைக் கண்மணியான குமாரனை மீட்டி அடியேனாகிய என் வயிறு குளிரும்படியாகத் தருவீர்களென்று தேவரீர் தங்கள் தயாசாகரமாகிய திருச்சந்நிதானத்திற்கு வந்தேன். அல்லாஹ்வுடைய றஸூலே! எப்படிப்பட்ட நபிகளுக்கும் எட்டாதிருந்த தேவசந்நிதானமாகிய அறுஷில் இருபாத பங்கஜத்தில் அணிந்திருந்த செருப்புடன் நடந்து போய் அநேக மெய்வாக்கியங்கள் சம்பாஷித்து வந்த மஹா தவத்தையுடைய முஹம்மதே! இன்னும் மதுபானமுண்டு வெறிதலைக் கேறிய ஒரு பாதகன் தன்தாயுடைய இரண்டு கண்களையும் பிடுங்கி அப்பால் வெறி தெளிந்தவுடன் ஆத்திரப்பட்டு தன் கையையும் துண்டாக வெட்டித் தங்கள் சமூகம் வந்தபோது அந்த மனுஷியின் விழிகளையும், அவன் மகனுடைய கையையும் பொருத்திவிட்ட மகா அற்புதத்தையுடைய கற்பகவனமே! இன்னும் ஏழுவான்களையும் உருவிப்பாய்ந்து அல்லாஹ்வுடைய அருஷளாவி நிற்கின்ற சிரமகுடத்தையும் பாதாளம் வரையிலும் போய்ப் பதிந்துகிடந்து பூமியில் தோயாத பாதகமலங்களையும், ஜலமேகமானது சதாகாலமும் நீங்காது பிடித்து நிற்கும் குடைநிழலையும், கதம்ப கஸ்தூரி அம்பர் மரைதிகள் கமகமவென்று கமழும்படியான மெலியா சரீரத்தையும் உடைய காருண்ய காரமேரே இன்னும் கண்களின் பீளை, நாசிநீர், மலஜலம் ஒன்று மில்லாது பரிபூரணமயமாக இருக்கும் தேவத்திரவிய பொக்கிஷமே! அந்தப் பாதகன் ஆக்கினை செய்திருக்கின்ற பொன்கட்டிகளும், பஞ்சகல்யாணிகளும் என்னிடம் எங்கிருந்துவரும்.? என்னிடம் சேர்ந்திருந்த பொருளையெல்லாம் தேவரீர் தங்களுக் கென்று கொண்டுவந்து நடுவழியில் பறிகொடுத்துவிட்டு இக்கோலம் கொண்டு இரக்கமதியங்கெட்டு வந்திருக்கின்றேனே. ஏழையாகிய நான் என்ன செய்யட்டும். தேவரீர் என்பேரில் கிருபை வைத்து

எவ்விதத்திலாவது என் அருமையான மகனை சிறையில் நின்றும் மீட்டித்தரவேண்டியது தங்கள்பேரில் விழுந்த கடமையாக இருக்கும்'' என்று இத்தனையும் உருக்கமாக சொல்லியழுதார்.

எமன் ராஜ்யத்து அரசனாகிய அஸ்மத்தென்பவர் வியாகுலத்துடன் அழுது சொல்லிய முறைப்பாடத்தனையும் சர்வலோக கருணாநிதியான நமது நபியாண்டவர்கள் கேட்டு துக்கக்கடலில் முழுகினவர்களாகக் கண் கசிந்தார்கள். அதைக்கண்ட அஸ்ஹாபிமார்களெல்லாம் நாலா பக்கங்களிலும் புடை சூழ்ந்தவர்களாக ஏங்கி வாய்விட்டு அழுது கொண்டு நின்றார்கள். இந்த சஞ்சலமான சம்பவத்தை கேட்டுத் திருமதினாப் பட்டணத்தில் உள்ள முஹாஜிர்கள் அன்சாரிகளெல்லாம் ஓ ஹோ! நமது வள்ளலாகிய நபிகள் நாயகம் அவர்கள் சமுகத்தில் என்ன தீங்கோ வந்து நேரிட்டு விட்டது போய்ப்பார்ப்போம், என்று ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக் கொண்டு உறைகளிலிருந்து கலகலவென்று உருவிப்பிடித்த ஆயுததாரிகளாக மனவேகத்துடன் ஓடிவந்துகூடி நபியவர்கள் சமுகம் நிற்கின்ற அஸ்ஹாபிமார்களிடம் கலந்து சங்கதி என்னவென்று வினவினார்கள். வினவி எமன் அரசனாகிய அஸ்மத் என்பவர் வந்ததும், அவர் றஸூலுல்லாஹி அவர்களுக்கென்று சேகரித்துக் கொண்டுவந்த அளவில்லாத காணிக்கை திரவியங்களை அபாசுபியான் உடைய வீரர்கள் நடுவழியில் வந்துவிழுந்து சூறையாடி அவருடைய ஜனங்களையெல்லாம் கொன்றுவிட்டு தகப்பன் மகன் இருவரையும் சிறைபிடித்துக்கொண்டு அவர்கள் அரசனிருக்கும் மலையிடம் கொண்டுபோய் விட்டதும் அரசன் அஸ்மத்துடைய அழகுள்ள குமாரனைப் பிடித்துக்கட்டி சிறையில் கிடத்திவிட்டு. அஸ்மத்தைத் துரத்திவிட்டதுமாகிய வரலாறுகளை யெல்லாம் ஆதியோடந்தமாகக் கேட்டுப் பெரிதாகிய ஆத்திரத்துடன் புலிகளைப்போல் உறுமினவர்களாக அங்கு நாலாதிக்கிலும் நின்று அழுதார்கள். அஸ்ஹாபிகளுடைய விசனகோஷம் தீர்ந்தவுடனே நமது வள்ளலாகிய நபிநாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள், அஸ்மத்தென்பவரைத் தங்கள் அருகில் அழைத்து அவருடைய தலையில் தங்களின் முபாறக்கான கையைவைத்து ''நீர் யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம். அல்லாஹ் உமக்கு நல் உதவியான கட்டளை புரிவானாக'' என்று ஆதரவு சொல்லிவிட்டு

உடனே ஹஜ்ரத்து அலி கர்ர மல்லாஹு அவர்களிடம் அஸ்மத்தை ஒப்புக்கொடுத்து நல்லபோஜனங்கள் கொடுக்கும்படி யாக உத்தரவுசெய்து அனுப்பினார்கள். அவ்விதமே அலி ரலி யல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் இணையில்லா சந்தோஷ பரவசத் துடன் அஸ்மத்தை கூட்டிக் கொண்டு தங்கள் மனையிற்போய் அனேக உபசரணைகளுடன் மதுரமான போஜனஞ் செய்து வைத்தார்கள். அதன் பிறகு நமது நாயகம் ஷபீஉல் முதுனபீன் முஹம்மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் பள்ளிவாசலை விட்டும் எழுந்து மகா பராக்கிரமசாலி களான அஸ்ஹாபிமார்கள் புடைசூழ நடந்து அழகிய கருந்த டக் கடலையுடைய ஆயிஷா நாயகி என்னும் தங்கள் கனிஷ்ட பெருமாட்டியார் அவர்களின் மாளிகைக்குப் போனார்கள். அங்கோர் இடத்தில் நல்ல சவுகரியமாக வீற்றிருந்து தங்கள் மைத்துனரானவரும் படைக்களத்தில் வேங்கைப் புலிபோல் பாய்ந் தடரும் மகாப் பராக்கிரமம் ஒத்த வீரியருமாகிய மேற்படி அப் துர் றஹ்மான் அவர்களின் விஷயத்தில் மனமழுந்தி ஆலோ சனை பண்ணினவர்களாக இருக்கும் சமயத்தில் அங்கே தங் கள் மாமனாராகிய ஹஜ்ரத்து அபூபக்கர் ஸித்தீக் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் திடீரென்று வந்தார்கள். வந்தவர்களை உட னே நபியவர்கள் மர்ஹபாசொல்லி இருக்கவைத்து, அவர்களை நோக்கி எமன் ராஜ்ஜியத்து அரசராகிய அஸ்மத்தென்பவர் வந்த செய்தியும், அவர் தங்களுக்கு அளவில்லாத காணிக்கை உபகரணங் கள் கொண்டு மதினா பட்டணத்தை நாடிவரும் வழியில் பறிபோன மகனாகிய அப்துர் றஹுமானுடைய சேனைகள் வந்து விழுந்து எமனிகளான சுத்த வீரியர்களெல்லாரையும் உயிர்வதை செய்து அஸமத்து கொண்டு வந்த திரவியங்கள் முதலான யாவற்றையும் சூறையாடி அஸ்மத்தையும் அவருடைய குமாரனையும் பிடித்துக் கட்டி சிறைவாரிக்கொண்டு ஜபலுல் ஸுபியான் என்னும் மலை மேலிருக்கின்ற அரசனாகிய அப்துர் றஹுமானிடம் கொண்டுபோய் நிறுத்தினதும், அவர் அஸ்மத்துடைய மகனைச் சிறைச்சாலையில் அடைத்துக் கொண்டு அஸ்மத்தைத் துரத்திவிட்டதுமாகிய நடந்த சங்கதிகள் எல்லாம் படிபடியாகச் சொல்லித் தங்கள் இருகண்களுஞ் செவந்தவர்களாக இதற்கென்ன சொல்கின்றீர்கள்? என்றுகேட்டார் கள்.

அல்லாஹ்வுடைய றஸூலாகிய நாயகம் அவர்கள், தாங்காத கோபாக்கினிப் பற்றினவர்களாகச் சொன்ன பரிதாபச் சங்கதிகளை ஹஜ்ரத்து அபூபக்கர் ஸித்தீக் றளியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் கேட்டவுடனே மகனுடைய ஆசை வேட்கை பொங்கினவர்களாகத் தங்கள் இரண்டு கண்களினு மிருந்து தாரை தாரையாய்க் கண்ணீர் வடியும்படி அழுது கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது நபிநாயகம் அவர்கள் ஹஜ்ரத் அவர்களை நோக்கி அபூபக்கரே, தங்கள் குமாரனை கிய அந்தப் பாதகன் என் காணிக்கை நிதிகளை சூறையாடிக்கொண்டு, அதைக் கொண்டு வந்த எமனிகளையும் அநியாயக்கொலைகள் செய்தது மல்லாமல், என்னையும் கண்ட மாதிரியாக வாய்வந்தபடி பலபல வசைவார்த்தைகளும் சொல்லி திட்டியிருக்கின்றான். அப்படிப் பட்ட பாதகனும் அவன் திரட்டிவைத்திருக்கின்ற சேனை பதாதி களும் அழிந்து நாசமடைந்து போகும்படியாக நான் இந்த நிமிஷத் திலேயே சாபமிட உத்தேசிக்கின்றேன். இதற்கென்ன சொல்கிறீர் கள் சொல்லுங்கள்? என்று சரீரத்தின் உரோமக்கால் எல்லாம் ஜில்லென்று சிலிர்த்தவர்களாகச் சொன்னார்கள்.

இவ்விதம் நபியவர்கள் மனவேஷ்டையுடன் சொன்ன வார்த்தை களை ஹஜ்ரத்து அபூபக்கர் ஸித்தீக் அவர்கள் கேட்டு ஆலோசனை செய்து தங்கள் மனதினுள்ளே அல்லாஹ்வுடைய றஸூலின் கொடி தான சாபத்தில் நம்முடையகுமாரன் அகப்படுவானேயானால் வீணே நாசமடைந்து போவதுமன்றிக் கெட்ட மூதேவித்தனமாகிய குபிரி யத்திலேயே தரிபட்டவனாக ஊழியூழிகாலம் வரையிலும் கிடந்து மீட்சியடையாத நரகவாதியாகவும் ஆகிப்பேறு கொட்டுப்போவான். நம்முடைய குமாரன் அவ்விதமான கதி யிலாவானேயானால் நாம் றஸூலுல்லாவுக்கு மிகவும் சுதந்திரவாளன் என்பதில் என்ன பிர யோசன மிருக்கின்றது? இதனால் என்னவந்தாலும் வரட்டும். அவனை அப்படி விடாமல் மீட்டுக்கொண்டு வருவதே முத்திரையான தீர்மானம் என்று திட்டப்படுத்திக்கொண்டு நபியுல்லாஹ் அவர்களை நோக்கி, யாஸையிதி! எங்கள் நாயகமே! தாங்கள் சினத்தை அடக் குங்கள். அல்லாஹ்வுடைய மஃஷூக்காகிய ஹபீபே! எளியவர் களாகிய தங்கள் உம்மத்துமார்களின் சகாயத்திற்காகவேண்டி "மிஃறாஜ்" என்னும் ஏழுவான் யாத்திரைசெய்து சர்வ ஜீவகோடி தயாபர நிஷ்களாகந்த நிர்மல ஆதீதக் கடவுளாகிய றஹ்மானைப் பரவசமாகத் தரிசித்தபோது, அந்த மகா பிர்மதத்துவ சிரோரஞ்

சிதமான அல்லாவென்னும் மகத்துவமானது "லவ்லாக்" (அதாவது "மூஹம்மதே உம்மை நான் படைக்காவிட்டால் ஒரு உலகங்களையும் படைக்கமாட்டேன்") என்று திருப்தியுடன் புகழ்ந்து போற்றிய மகா சங்கைக்குரிய நாயகமே! அஹ்மதென்றும், ஹாமிதென்றும், மஹ்மூதென்றும், முஹம்மதென்றும், ஹாமீம்யென்றும் தாசீனென்றும், யாசீனென்றும், தாஹாவென்றும் அந்தந்த ஆலங்களில் அவதாரங்கொண்டிருந்த மகா ரகசிய புதயற் பொருளான வள்ளலே! தாங்கள் என் குமாரனாகிய அப்துர் றஹ்மானைத் திம்ரென்று மனமெரிந்து பத்துஆ வென்னும் சபித்திடவேண்டாம். சற்று பொருத்துச் செய்யுங்கள். நான் இதோ புறப்பட்டு அவன் அரசாக்ஷி செய்கின்ற மலைக்குமேலே சென்று அவனிடம் நேரிற்போய், நம்முடைய தீனை அனுசரித்து என்னுடன் வரும்படி யழைக்கிறேன். அதற்கவன் ஒருவழியிலும் இடங்கொடாமல் பழையபடி ஷெய்த்தானுடைய மயக்கத்திலேயே இருந்து கொள்வானேயானால் அந்தக்ஷணமே என் உறையில் சொருகித் தொங்குகின்ற அகலமான வாளாயுதத்தால் அவன் தலையைஒருவீச்சால் பூக்கொய்வது போலக் கொய்து கையில் எடுத்து இரத்தவாடை ஆறுகிறதற்கு முன்னே, தேவரீர் தங்கள் சமுகம் வந்து சேருகின்றேன். இதுவே கண்டிப்பான உறுதி. தேவரீர் என் ஹக்கில் துஆச்செய்து பிரயாணவிடை தந்தருளவேண்டும், என்று முறுமுறுத்த முகத்துடன் கேட்டு நின்றார்கள்.

இருலோகத்திலும் அருமைதங்கிய மாமனாராகிய ஹஜ்ரத்து அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் சொல்லிய மனவைராக்கியமாகிய உறுதிவார்த்தையை, மூம்மண்டலாதிகளும் புகழ்கின்ற எம்மாண்டகையான நபிநாயகமவர்கள் கேட்டு சற்று நேரம் தரையை நோக்கிக் குனிந்தவர்களாகப் பலதும் ஆலோசனை செய்து, பிறகு தங்கள் சிறப்பும் வரிசையும் பொருந்திய சிரத்தை உயர்த்தி, மாமனார் அவர்கள் முகத்தைநோக்கி "தாங்கள் சொன்ன படியே செய்து வாருங்கள். இந்த விஷயத்திலும் றஹ்மானாகிய ஆண்டவன் உங்களுக்குப் பலவிதத்திலும் உதவி செய்தருள் வானாக" என்று ஆசீர்வதித்து அனுப்பி வைத்தார்கள்.

3-ம் அத்தியாயம்.

முர்றத்இபுனு இஸ்லாம் தீனில் வருதல்.

நமது இருலோக ரக்ஷகராகிய ஷபீஉல் முதுனபீன் முஹம்மது முஸ்தபா அஹ்மதன் முர்த்தலா றஸூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மனநந்தத்துடன் பிரயாணவிடை கொடுத்த னுப்பிய உடன் ஹஜ்ரத்து அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள்புஜங்கள் பணைத்து பூரித்தவர்களாக நபிநாயகம் அவர்கள் திருச்சந்நிதானம் விட்டு நீங்கி, விரைவாக நடந்து மரகத நிறம் போன்ற பூங்கனிக் கொப்பாகிய மொழி மதுரங்களையுடைய தங்கள் மனைவி பீவி உம்மூர் றூமா அம்மா அவர்களின் மாளி கைக்குச் சென்று அங்கு அப்துர் றஹ்மானின் தாயாராக்கி ஷெ அம்மா அவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ள தங்கள் இனஜன சுற்றத் தார்களுக்கும் பிரயாணம் சொல்லி தங்கள் குமாரராகிய படைக் களத்தில் பதினெடி வேங்கைப் புலிபோல் பாய்கின்ற மஹாபலாட் டியர் அப்துர் றஹ்மானுடைய சந்தர்ப்பங்களையும் சொல்லி விட்டுப் படையுடுப்புகள் அணிய ஆயத்தமாகினார்கள், தங்கள் வளமைபோலப் படைத்தொப்பியை எடுத்துத் தலையில் தரித்து, கஷீதா வேலைகள் செய்த சித்திரத்தலைப்பாகை அணிந்து, அத்துடன் பாசக்கயிற்றை நெற்றியைச் சூழ கட்டித்தொங்கவிட்டு, சரீரத்தில் உருக்கு வலையை உடுத்தி, புஜங்களில் இருப்புச் சீரா அணிந்து குறைஷிகளில் மஹாப் பேர்போன படைத்தலைவர்கள் செய்யும் வழக்கம்போல உயர்ந்த தீபாஜுப்பட்டு ஸகலாத்தேர்ன்றை யெடுத்து நிமைவரையிலும் சொருக்கு முக்காடிட்டு செம்பு சீராச் சங்கிலித் தொடர்களால் இடைக்கட்டுங்கட்டி, அதில் இருபுறமும் அம்பராக்கூடணிந்து கூரிய விஷாஸ்திரங்களை நிரப்பி, முதுகுப் புறத்தில் மக்ரிபு ராஜ்ஜியத்தின் கொடுமரம் என்கின்ற பிரயோகப் பாணமணிந்து, இரண்டு விலாப்பக்கங்களிலும் வல்லயம், தண்டா யுதங்களை எடுத்தணிந்து, கையில் ஹிந்து ராஜ்ஜியத்தின் அகல மான வாளாயுதம் பிடித்து, காலில் ஒட்டகத்தோல் செருப்பணிந்து, விருதுகொடியும் பிடித்தவர்களாக நடனத்தில் இணையில்லாத உயர்ந்த இருக்கு தேசத்தின் பஞ்சகலியாணிக்குதிரைமேல், வடவா முக அக்கினி ஒன்று தொத்தி ஏறுவதுபோல் தக்பீர் ஸலவாத்துச் சொன்னவர்களாக சவாரியானார்கள். ஹஜ்ரத்து அமீருல் முஃமி

னீன் அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள், தங்கள் காதிம்களென்னும் பணிவிடையாளர்கள் அழகிய விமரிசையாக ஜோடித்துப் பிரகாசந்தங்கிய இரத்தினக் கல்லணையுடன் கொண்டு வந்து நிற்கவைத்து கல்யாணியின் மேல் சவாரிசெய்து அதை சரகதி, ஸஜகதி, ஸர்ப்பகதி, வானரகதி, மயூரகதி யென்கின்ற ஐந்து வித மான நடனகாம்பீரத்துடன் நடத்திக்கொண்டு மனிதனுகப் பிறந் தவன் எவனும் எவ்விதக் கல்வித்திறமையாலும் அலங்கரித்துச் சொல்லமுடியாத மகாமகத்துவந் தங்கிய திரு மதீனமா நகரத்தின் மணிமாட கூடங்கள் நிறைநிறையாயுள்ள நீட்சியான தெருவீதிகளை யும், இரத்தின வியாபாரம் முதலான நாலாவித உயர்தர வியாபாரங் கள் செய்யும் ஸ்தலமாகிய கடைவீதிகளையும், பாபுல் முஹம்மதியா என்னுங் கோட்டைவாசலையும் கடந்து, அதன் அருகாக உள்ள தும், வாளைமீன்கள் எழுந்து வெடிபாயக் கூடியதுமாகிய அகழி மரப்பாலத்தையும் தாண்டிப்போனூர்கள். திரு மதீனுப் பட்டணத் தின் எல்லை மறைந்த உடனே, ஹஜ்ரத் அவர்கள் ஏறிய பஞ்சகல்யா ணியானது தன் ஜாதியின் வழக்கம் போல் படபடப்பான அக்கினி வேகத்துடன் கால்களில் சண்டமாருதச் சூறுவளிபோன்ற கடின நடையையும், இருதயத்தில் மகா திடக்காத்திரத்தையும், சரீரத்தில் வெண்ணுரை பிரளுகின்ற வியர்வையையும், கண்களில் அக்கினி சுவாலையையும், வாயில் இடிமுழக்கம் போன்ற கடிவாளக் கடியை யும், கனைப்பினையும், வால்முருக்கினையும் காட்டி நடந்தது அவ் விதமான நடனக்குதிரையின் குளம்படியின் கீழிருந்து எழும்பிய புழுதியானது ஆகாயமண்டல மெல்லாம் போய்ப் படர்ந்து, எட்டுத் திக்கு காந்த கோடிகோணங்களையும் மறைத்து, ஆயிரம் கிரணக் கண்களையுடைய சூரிய எல்லையையும் திசைமுகந் தெரிய வொட் டாமல் மறையச் செய்தது.

இவ்வித ஆரவாரத்துடன் ஹஜ்ரத் அமீறுல் முஃமினீன் அவர்கள் தங்கள் வாசநகரமாகிய திருமதினுப் பட்டணத்தின் அடுத்தாண்மையாயுள்ள வளம்தங்கிய கோதுமைக் கொல்லைகளையும், பேரீத்தஞ்சோலை, திராட்ச தோட்டங்களையும் கடந்து அப்பால் கொஞ்ச தூரஞ்சென்றவுடனே, தாங்கள் எப்போதும் இடம் வலம் பிரியாமல் நத்திக்கொண்டிருந்த நமது வள்ளலாகிய நபிகள் சிகாமணி முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை

இருதயத்தில் உருக்கத்துடன் நினைத்தவர்களாகச் சில பைத்துகள் சொன்னார்கள். அந்தப் பைத்துகளின் அர்த்தமாவது :—

"உலகங்களைத் தண்ணீரின் பேரில் நிறுத்தி, அவைகளில் சகல ஜீவகோடிகளையும் படைத்துக் காப்பாற்றுகின்ற என் கிருபையுள்ள றஹ்மானே! உன் எளிய அடிமையாகிய நான் இது காலபரியந்தம் ஒரு இமைப் பொழுதாவது விட்டுப் பிரியாமல் இருந்த எங்கள் நாயகம் முஹம்மது நபியவர்களை விட்டும் பிரிந்து இவ்வளவு தூரம் வரும்படி செய்துவிட்டாய்? அதனால், இந்த அபூபக்கருடைய இருதயமானது தாயைப்பிரிந்த பால்குடி மதலை யைப்போல் தத்தளிக்கின்றது. அதிலும் ஒரு மனசு எங்கள் நாயகம் சர்தாராகிய ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் வரிசையான பாத சமூகத்தின் கண் வாவென்று இழுத்து நிற்கிறது; மற்றொரு மனசானது, குபிரியத் தென்னும் இருட்டுக் கிடங்கில் ஆதரவில்லாமல் விழுந்து கிடக்கின்ற எனது குமாரனை எவ்விதத்திலும் கொண்டு வராமல் திரும்பக் கூடாதென்று வைராக் கியம் பண்ணுகிறது. இவை இரண்டு பாதைகளிலும் எது கைரு னதோ அதை நீ செய்து வைப்பாய் என்று நான் உறுதி கொள்ளு கிறேன். நீயோ! அல்லாஹ்வென்னும் மகா மகத்துவமும், வரிசையும் பொருந்திய திருநாமத்துடன் என்றென்றைக்கும் உண்ணாமல், தூங்காமல் சாகாமல் ஹயாத்துடன் இருந்து அரசாட்சி செய்கின்ற மகாப்பெரிய வல்லபகோடி திருஷ்டாந்தத்தை யுடையவன், நீ எங் கள் றப்பு, நீ எங்கள் றஹ்மான், நீ எங்கள் நபியவர்களைத் தீர்க்க தரிசனத்தூதாகவும், உலகங்களுக்கு அறை மூலையாகவும். றஹ்மத் தாகவும், அனுப்பி அவர்களின் காரியாதிகள் அடங்கலுக்கும் உண் மையான உதவி செய்கிறவன். ஆனதாலே, என் கண்மணியான குமாரனாகிய அப்துர் றஹ்மானுக்கு நேர்வழியைக் காட்டி உன் றஸூலுடைய தீனளவில் வந்து விடும்படியாக உதவி உன் கைருன கொடைகளில் நின்றும் எனக்கு நன்கொடை கொடுத்தருள்வாயாக" என்றுவ்விதம் பலபல மாதிரியாக அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய றஸூலையும் புகழ்ந்து முனாஜாத்துக் கேட்டவர்களாக இன்னும் அநேக மெல்லாம் தங்கள் மனதுக்குள்ளே புலம்பிக் கொண்டு சிறிது தூரம் போனார்கள். அந்த வழியில் தங்கள் பழய நகரமாகிய திருமக்காப் பட்டணத்தில் உள்ளவரும், தங்களுக்கு

சிரம்பவும் அன்புள்ள சிநேகிதருமாகிய மூர்றத்திபுனு இஸ்லான் என்பவர் எதிரே வரக்கண்டார்கள்.

4-வது அத்தியாயம்

அப்துர் றஹ்மானுக்குக் கடிதம் கொண்டுபோகுதல்.

அக்தமூர்றத்திபுனு இஸ்லான் என்பவர் எப்பேர்ப்பட்டவர் என்றால், மக்கத்தில் தீனுக்கு விரோதஞ்செய்த குறைஷி காபிரீன்களின் நின்றுமுள்ளவர். அன்றியும் அவர் கிழட்டுக்குதிரை, ஒட்டகம் முதலான மிருக ஜாதிகளை நல்ல மருந்துகளைக்கொடுத்துத் தேற்றி ராஜாக்கள், வர்த்தகர்கள் இடம் கொண்டுபோய் நல்ல ஆதாயமான விலைக்கு விற்றுக் காலங்கடத்தும் தொழில் உள்ளவராக இருந்தார் இது மாத்திரம் அல்ல. இன்னமும் கலியாண வீடுகளில் அகட விகடஞ் செய்வதிலும், அறபு பாஷையில் சரித்திரம் எழுதுவதிலும், சபைகளில் இன்பமாகப்பாடுவதிலும், நெருப்புபற்றுகின்ற பயங்கரமான யுத்தகங்ளில் நின்று சத்துருக்களின் பேரில் ஆயுதங்களைச் செலுத்துவதிலும், பெரும் விருந்துகளுக்குப் போஜனஞ் சமைப்பதிலும், அரசர்களிடத்தில் தூது கடிதங்கொண்டு போகுவதிலும் மகாப்பேர் போனவல்லமைசாலியானவர். இப்பேர்ப்பட்ட மூர்றத்என்பவர் ஹஜரத்து அமீறுல் மூஃமினீன் அவர்களை வழியில் சந்தித்து "ஓ! என் அன்புள்ள சினேகிதரே! குறைஷிகளில் நாயகத்தனமுள்ள அபூபக்கரே! நீர் நமது மூதாக்களின் சுய நகர வாழ்வையும், அங்குள்ள இனபந்துக்களான குறைஷிகளையும் அடியோடு வெறுத்து, அந்த முஹம்மதுடைய மாயத்தில் விழுந்து, நெடுகாளாக, என போலொத்தவர்களுக் கெல்லாம் மனவேதனை செய்கிறீரே? அது உமக்கு நல்ல செய்கையாகத் தெரிகிறதா? சொல்லும்!,, என்று கோபத்துடன் அபயசப்தமிட்டுச் சொன்னார்.

மூர்றத்என்பவர் அறியாதுமதிகெட்டுச் சொல்லிய கோபவார்த்தையை ஹஜரத்து அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் கேட்டு, மனதில் அவர்பேரில் வைத்திருந்த சிநேகிதக் கிருபை நீங்காதவர்களாக, அவர்முகத்தை நோக்கி "ஓ! மூர்றத்தே! நீர் எங்கள் நாயகம் முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம்

அவர்களின் சங்கை தெரியாமல் சொன்னதற்கு நான் உமது பேரில் மிகவும் துக்கப்படுகின்றேன். வல்லமையுள்ள றஹ்மான் உமக்கு நேர்வழி காட்டுவானாக. என் வாய்மொழியைக்கேள். சகல ஜீவ சிருஷ்டிக்கர்த்தாவாகிய ஆண்டவன், எல்லா உலகங்களையும் படைப்பதற்கு முன்னே எங்கள் நாயகம் முஹம்மது நபியவர்களை ஒரு துப்பறவான வெண்கிரண ஜோதிப்பிரகாசம் பொருந்திய முத்து உடையதோற்றத்தில் அமைப்பித்து, அப்பால் அந்த முத்தை அருஷென்னும் கடவுளுடையபீடத்தின் திபஸ்தம்பங்களின் நடுவே பொருத்தி எத்தனை எத்தனையோகோடா கோடி வருஷ காலங்களாக வைத்து, அதன் சௌந்தரியத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அப்பால் அந்த முத்தின் ரூபலாவர்ணியத்தைக்கொண்டே வானலோகம், சுவர்க்கலோகம், பூலோகம், பாதாளலோகம் முதலான பல உலகங்களையும், அவைகளிலுள்ள ஜீவகோடிகளையும் சூரிய சந்திரர்களையும், நக்ஷத்திரங்களையும், கிரஹபூதங்களையும் உற்பத்தி செய்தான். இன்னும், அந்த வரிசையான நாயகமவர்களை இந்தப் பூலோகத்தில் மானிட அவதாரத்தில் பிறப்பித்து மனிதர்களை நேர்வழியில் நடத்தும் படியான றஸூலாக ஏற்படுத்தி வானவர்களுக்கு அரசராகிய ஜிபுரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் மூலமாக சத்திய வேதமாகிய குர்ஆன் ஷரீபை இறக்கிவைத்திருக்கின்றான். அன்றியும் இதற்கு முன்னுள்ள தீர்க்கதரிசிகளான றஸூல்மார்களுக் கெல்லாம், "ஐம்பது நேரம்" என்று நியமித்திருந்த தேவவணக்கம் என்னும் தொழுகையை, எங்கள் நபியவர்களின் அரிய பெரிய தாட்சண்ணியத்திற்காக வேண்டி மிஃறாஜ் உடைய இரவில் அவன் திருசமூகம் அழைப்பித்து, அனேக திருவசனங்களும் பேசிப்புகழ்ந்து ஐந்து நேரத் தொழுகை யென்று கட்டளையிட்டு அனுப்பினான். அவர்களுக்கென்று ஒரு கலிமா இலங்கி யிருக்கிறது. அதுவோ இந்த உலக சராசர ஜீவகோடிகளுக்கெல்லாம் மகா மூலமந்திரமாகவும், சரீரங்களுடன் கலந்து கொண்டிருக்கின்ற அட்சர கருவியாகவும் இருக்கின்றது. ஓ மூர்றத்தே, நான் அந்த நாயகம்வர்களின் அருமை பெருமைகளைப்பற்றி என்னமாதிரியாகத்தான் வர்ணிக்கப் போகின்றேன். ஒரு விதத்தாலும் இயலாத காரியமாக இருக்கின்றது. சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் அவர்களை அல்லாஹ்வுடைய றஸூல் என்று மனதில் நிர்ணயமாக ஒப்புக்கொண்டு, அவர்களின் கலிமாவைச் சொல்லி

மூஸ்லிமிலாகாதவன் எவனுயிருந்தாலுஞ் சரியே, அவனெல்லாம் நீடூழிகாலம் அக்கினிப் பிரவாஹித் தெரிகின்ற நரகத்திற்கே இரையாவான்'' என்று இவ்வளவும் அந்த மூர்றத்துடைய செவிகளில் கரும்பு ரசத்தை எடுத்துவார்ப்பதுபோல் நல்ல குளிர்ந்த வசனத்தோடும் சொல்லிக் காட்டினுர்கள்.

ஹஜ்ரத்து அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் சொன்ன இனிமையான நல்வசனத்தை, அந்த அறிவிற்சிறந்த கல்விமானுகிய மூர்றத்இபுனு இஸ்லான் என்னும் குறைஷியானவர் கேட்டு, தமது மனதில் வெகுநேரம்வரையிலும் ஆலோசித்து, முகமெல்லாம் செந்தாமரை புஷ்பம்போல் மலர்ந்தவராக, ஹலரத்தவர்களை நோக்கி அபூபக்கரே! நீரோ மக்கத்தில் சிறப்பும், நாயகத் தன்மையுமுள்ள தகுதிவாய்ந்தவர்களில் நின்று மஹா கீர்த்தி யுடையவர்; கனந்தங்கிய உமது இருதயத்திற்கும், அறிவுக்கும் ஏற்கும் படியாக அந்த நபியை அல்லாவுடைய றஸூலென்று ஒப்பி ஈமான் கொண்டு இஸ்லாமாகி இருப்பதினுலே உம்மைவிட நான் அவ்வளவு யூகசாலியாக இருக்கவில்லே. ஆனதாலே நீரிருக்கும் அந்த தீனில் இதோ நானும் வருகிறதற்கு உம்முடைய வரிசையான கரங்களை எதிர் பார்க்கின்றேன்; நீட்டும் உமது வலது கையை என்று சொல்லி உடனே ஹஸரத்தவர்களின் கையைப் பற்றிப் பிடித்தவராக கலிமாவைச் சொல்லி இஸ்லாமிலாகி விட்டார்கள்; குறைஷி யறபிகளில் மகா வல்லமை பராக்கிரமசாலியாகிய மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் தங்கள் வாயால் நபி நாயகத்தைப் புகழ்ந்து வாக்கும், மனமு மொத்துச் சொல்லிய கலிமா சப்தத்தை ஹஸரத் அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் தங்கள் காதாரக் கேட்ட அந்த க்ஷணமே இருதய மெல்லாம் ஆனந்தப் பரவசத்தால் குளிர்ந்தவர்களாக இது சங்கதியை நமது நாயகம் முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களுக்கு திரும்பிப் போய் தெரியப்படுத்தி விட்டு அப்பால் ஒரு பயணம் திரும்பி வரலாம் என்று மனதில் திட்டப்படுத்திக் கொண்டு மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களுடன் குதிரையை மதீனுவின் திசை யளவில் திருப்பி நடத்தினுர்கள். அவ்விதம் வைத்த ஆசையுடன் ஹஸரத்தவர்களும், மூர்றத்திபுனு இஸ்லான் அவர்களும் கடின நடையையுடைய குதிரை சவாரி செய்த பாதைசாரிகளாக உன்னத சிகரங்களை

யுடைய கணவாய்களையும் கானகங்களையுங் கடந்து திருமதீனமா நகரம் வந்து சேர்ந்து, வானவர்களான மலாயிக்கத்துகளும் பணி விடை செய்து நிற்கின்ற நமது வள்ளலான ஆண்டவர் முஹம் மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களின் திவ்விய சந்நிதானத்தைப் போய்க் கண்டார்கள்.

வரிசைகளும் மகத்துவமும் பொருந்திய நபிகள் பெருமானார் அவர்களின் பொற் பிரகாசம் தங்கிய இருபாதார விந்தங்களையும், மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு கண்டவுடனே, தமது இருதய மெல்லாம் ஆனந்தப் பரவசம் கொண்டவர்களாக "ஓ! இப்பேர்ப் பட்ட தெய்வத் தன்மையுள்ள நாயகத்தின் சமூகம் அடுத்திருந்து இவர்களைக் கொண்டே இருலோக வாழ்வையும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டி நம்முடைய நல்ல விதிதான் இங்கே இழுத்துக் கொண்டு வந்தது.: இதுவே நமக்கு நல்ல பாக்கியம்!" என்று மனதிற்குள்ளே உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு நபிநாயகமவர்களின் பாதங்களில் தலையை வைத்தவர்களாக முத்தி முகந்து, மனங்கசிந்து அழுது ஆண்டவர்களின் சிறப்பான 'இராஜவானுவாரு' என்கிற வலது திருக்கையைப் பற்றி பிடித்துக் கலிமாவை சொல்லி சங்கையும் பெருமையுமுள்ள சத்திய மார்க்கமாகிய தீனுல் இஸ்லாமிலாகி விட்டார்கள். இஸ்லாமிலான மூர்ரத்திபுனு இஸ்லான் அவர்களை நோக்கி, நபி நாயகமவர்கள், "குறைஷிகளில் பராக்ரமம் பெற்றவரே அல்லாஹு தஆலா உமது காரியங்களை வலுப்பமாக்கி வைப்பா னாக" என்று ஆசீர்வதித்தார். அப்பால் அரபிகளின் வழக்கம் போல் மூர்றத் அவர்களை அஸ்ஹாபிமார்களெல்லாரும் முஸாஹபா என்னும் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார்கள். அப்பால் ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் நபியவர்களை நோக்கி, தாம் வழியில் மூர்றத்தை கண்டதும், அவருடனே நடந்த ஸம்பாஷணைகளையும், அவர் கலிமாச் சொன்னது முதலான வரலாறுகளையும் சொல்லி விடைபெற்று தமது அன்பரான மூர்றத் தையும் அழைத்துக் கொண்டு, தங்கள் மாளிகைக்குப் போய் அலங்காரமான ஓர் பீடத்தில் இருக்கச் செய்து அறுசுவைபதார்த்த வகைகளுடன் ரொட்டிகளும், பொறித்த கறிகளும், கொண்டு வந்து பரத்தி, பால் பழாதிகளுடன் விருந்து கொடுத்து, உல்லாச மான உபசரணை வார்த்தையுடன் உடலும் உயிரும் போல் கலந் திருந்து பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது எமன் ராஜ்ஜியத்தின் அரச

ணுகிய அஸ்மத்து, றஸூலுல்லாஹ் பேரில் உள்ஈமான் கொண்டு கணக்கிடக் கூடாத பெருந் திரவியங்களையும், பட்டுப் பட்டாடைகளையும், வாகனதிகளையும் ஆளடிமைகளையும் காணிக்கையாகச் சேகரித்து, தன் மகனையும், ஆயிரக்கணக்கான சுத்த வீரர்களையும், அழைத்துக் கொண்டு மதீனவின் பாதையாக வந்தார். அப்படி வரும் பரிவாரங்களைத் தமது குமாரர் அப்துர் றஹ்மானுடைய சேன் வீரர்கள் வந்து எதிர்த்து எமனிகளான வீரர்கள் எல்லாரை யும் கண்டங் துண்டங்களாக வெட்டி மேற்படி காணிக்கை திரவியம் முதலிய தளவாடங்களை யெல்லாம் கொள்ளையாடி மேற்படி அஸ்மத்தையும், அவன் குமாரனையும் சிறையாகப் பிடித்துக் கொண்டு போய் அப்துர் றஹ்மான் சமுகத்தில் நிறுத்தினர். அதற்கு அவர் அஸ்மத்தை இல்லாத பொல்லாத வசை மொழிகளைச் சொல்லித் துரத்தி விட்டு, அஸ்மத்துடைய மகனை கடுஞ் சிறையில் போட்டு விட்டார். அஸ்மத்து வந்து நபி யவர்களிடம் அழுது புலம்பிச் சொன்னதும் படிபடியாகச் சொல்லிக் காட்டி, "இதற்காகத் தான் நான் பிரயாணப்பட்டுப் போகின்ற வழியில் தங்களைச் சந்தித்தேன். தாங்கள் கலிமாச் சொன்ன சந்தோஷத்தாலே அதையும் மறந்து விட்டு நபி யவர்களின் சமுகத்தில் தங்களைக் கொண்டு வந்து காட்டவேணு மென்கிற பேராசையால் திரும்பி விட்டேன். இதற்கென்ன ஆலோசனை செய்கிறது, சொல்லுங்கள்?" என்று கேட்டார்கள். ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் கேட்டதும், உடனே முர்றத்து "ஏ என் தோழமையானவரே! வானவர்களுக்கு அரசராகிய ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களுக்கு சற்குரு வென்னும் பட்டம் பெற்றவரே! குறைஷிகளில் மகத்துவ முடையவரே, தாங்கள் அருமைப் புத்திரராகிய அப்துர் றஹ்மானுடைய சரித்திர மடங்கலும் எனக்கு நன்றாய்த் தெரியவரும். அவருடைய சவிஸ்தாரத்தைப் பற்றி விபரமாகச் சொல்கிறேன் கேளுங்கள்" என்று பின் வருமாறு சொன்னர்கள்.

கவிதை விருத்தம்.

* நாகநிற கௌவல்கனி நாகமது தாஉவ
நாகநெடு கைகொடுவெண் நாகமலர் சிந்த

*இந்தக் கவிதையானது சைதத்துப் படைப்போர் என்னும் காவிய புராணத்தில் உள்ளது.

நாகமணி மாதரிடு நாகமணி யாவும்
நாகமளவே யொளிரு நாகமதின் மீதே.

இதன் பொருள்

"ஆகாய நிறத்தினையுடைய நாவல் மரத்தின் பழங்களை குரங்குகள் உதிர்க்கவும், வெள்ளைப் புன்னை மரத்தின் புஷ்பங்களை, நீண்ட தும்பிக்கைகளை யுடைய மதயானைகள் உருவிச் சிந்தவும், (அவைகளுக் கிடையில்) கிடந்து பிரகாசிக்கின்ற சர்ப்ப நிதிகளான மாணிக்கராசிகளை, வெள்ளைச் சீலைகளை உடுத்திய அமங்கிலப் பெண்கள் கண்டு ஆசையுடன் எடுத்தணையவும், அந்த மணிகளின் இணையில்லாத ஜோதிப் பிரகாசமானது மேகமண்டலம் வரையிலும் ஒளிவு செய்யும்படியான 'ஜபலுஸ்ஸமூபியான்' என்னும் ஒரு பிரமாண்டமான மலை யிருக்கின்றது. அந்த மலையின் மேலே ஆனை, குதிரை, இரதம், ஆள் என்னும் சதுரங்க சேனைகள் அடங்கிய கோட்டை கொத்தளங்களுடன் ஒரு சோபிதமான பெரிய பட்டணமிருக்கின்றது. அந்தப் பட்டணத்தில் அபாசுபியான் என்கிற ஒரு கொடிய பாதகத்தனமுடைய அரசன் இருந்து அரசாட்சி செய்துகொண்டிருக்கிறான். அவனுக்கு செய்யிதத் என்னும் பெயருள்ள ஒரு சௌந்தரிவதியான குமாரத்தியுண்டு. அந்த இராஜ குமாரத்தியை தங்களுடைய மகனாகிய அப்துர் றஹ்மானுக்கு விவாஹம் செய்துகொடுத்து அதனிமித்தியத்தால் அவருக்கு இளவரசு பட்டமும்கட்டி அவரையே தற்காலம் இராஜ்ஜிய பரிபாலனஞ் செய்யும்படி செய்து இராஜாங்கத்திலுள்ள ஸமஸ்த காரியாதிகளையும் தானிருந்து மேற்பார்வை செய்துகொண்டு வருகின்றான். அந்த மாய்கையின் மனவேட்கையாலே தங்களுடைய குமாரர் அப்துர் றஹ்மான் என்பவர் அவனையே தாயுக்தகப்பனுமாக உறுதிகொண்டு அவனிருக்கும் கெட்ட வழியாகிய விக்கிரஹ ஆராதனை யாகிய குபிரியத்தில் முழுகிப்போய் கைசேத வழியில் அகப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறான்" என்று சொல்லிக் காட்டினார்கள்.

மூர்றத்திபுனு இஸ்லான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் சொன்ன சங்கதியை அமீறுல் மூஃமுனீன் அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள்கேட்டு அடங்காத மனக் கொதிப்புள்ளவர்களாக சற்று நேரம் வரையிலும் தங்கள்

மனதுக்குள்ளே நுழைத்து யோசனை செய்து அப்பால், மூர்றத்து ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களைப் பார்த்து “*ஹபீபே! இந்த விஷயத்தில் தாங்கள் தான் ஒரு நல்ல யோசனை சொல்லவேண்டும். அதுபோலே நான் நடக்கிறேன்” என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மூர்றத்து ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஹஜ்ரத்தவர்களை நோக்கி, யாஸெய்யிதீ! இதற்கு யோசனை ஒன்று மில்லை. தாங்கள் கையெழுத்துள்ள ஒரு கடிதம் தருவீர்களானால் நான் அதைக்கொண்டுபோய் அந்த அரசனுக்குத் தெரியாதவண்ணமாக பல உபாயஞ்செய்து அப்துர் றஹுமானுக்குக் காட்டி அவருடைய இருளான மனதை அதில் நுழைய வைத்து அதற்குப் பதில் மொழியாக அவர் கைப்பட ஒரு கடிதம் வாங்கிக்கொண்டு வெகு சீக்கிரத்தில் திரும்பிவிடுகின்றேன். அதன் பின்னாலே மற்ற ஆலோசனைகள் செய்துகொள்ளலாம், என்று சொன்னார்கள். ஹஜ்ரத்தவர்களும், இதுவே முத்திரைப்பதமான கருத்தென்று மனதில் திடப்படுத்திக்கொண்டு மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை அங்கேயே இருக்க வைத்துவிட்டு, அங்கிருந்து வள்ளலாகிய நபிகள் சிரோன்மணி மூஹம்மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் வாசம் செய்கின்ற மதீனத்து ஜாமிஆ மஸ்ஜிதென்னும் தேவாலயத்திற்கு வந்து, நாயகமவர்கள் சந்நிதானத்தைக் கண்டு மூர்றத்து சொல்லிக்காட்டிய வைபவங்கள் அனைத்தும் சொல்லி ‘இதற்குத் தேவரீர் தங்கள் யோசனை எப்படி இருக்கின்றது?’ என்று பணிதலுடன் கேட்டார்கள். பெருமான் அவர்களும் அதையே நல்ல யோசனை யென்று அங்கீகாரஞ் செய்ததால் அங்கிருந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு அளவில்லாத ஆனந்தப்பரவசராக மூர்றத்திடம் வந்து, தங்களின் ஏகமனைவியாரும், ஆயிஷா, அஸ்மா, ஆமிர், அப்துர்றஹ்மான் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் தாயாருமாகிய உம்முல் முபாறக்காத்து என்னும் நாயகியவர்களைத் தங்கள் அருகில் அழைத்து வைத்துக் கொண்டு மகனார் அப்துர் றஹுமானுடைய ஸவிஸ்தாரங்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துப் போதித்து, அப்பால் அவர்கள் இருபேருமாக ஆலோசனை செய்து மன உருக்கத்துடன் சுத்தம் பண்ணிய ஒரு தும்பை ஆட்டுத்தோலில் கடிதம் எழுதத் தொடங்கினார்கள்.

*ஹபீபு என்பது சிநேகிதரைச் சொல்கின்றது

கடிதம்.

"பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்" நேர்வழியில் நடப்பவர்களுக்கு இருலோகத்திலும் வெற்றி நல்மாராயம் உண்டாவதாக. இருதயக் கொழுந்தாகிய கண்மணியான என் மகன் அப்துர் றஹமானுக்கு கஃபாவை உடைய நாயன் நல்வழியைக் காட்டி விடுவானாக. பின்னர் தகப்பனாகிய குறைஷிகளில் சங்கைவான்களின் குடும்பத்திலுள்ள அபூபக்கர் ஸித்தீக் தன் சார்பாகஸலாமும் சுபசோபன துஆவும் செய்து எழுதிக் கொள்ளும் செய்தியாவது என்னவென்றால்தாய் தந்தைகளாகிய எங்களுடைய உடலுக்கு ஒரு உயிர்போலுள்ள அருமையான மகனே அப்துர் றஹ்மானே! மதயானை போன்ற வீரபராக்ரமம் பொருந்திய நீ சிறுகுழந்தையாக இருக்கும்போது, மக்காவில் கஃபாத் திருவிழா பார்க்க வந்த துஷ்டனாகிய உன் மாமன், உன்னைத் திருடிக்கொண்டு போனதிலிருந்து இது கால பரியந்தம், உன்னை வயிற்றில் கர்ப்பமாக உண்டாகி பத்துமாதஞ் சுமந்து அநேக வருத்தங்களுடன் பெற்று பேரிட்டு அமுதூட்டி வளர்த்த உன் தாயாரும், நானும், உன் தமைக்கையாராகிய ஆயிஷாவும், இன்னும் நம்மவர்களைச் சேர்ந்த இனபந்துக்களான குறைஷிகளும், ஹாஷிம்களும், துக்ககடலில் மூழ்கினவர்களாக அநேக தேசாதி தேசமெல்லாம் போய் அலைந்து தேடியும் காணுமல் துயரப்பட்ட சிந்தையுள்ளவர்களாக ஊண் உறக்கமும் இல்லாமல் சரீரம் மெலிந்துவிட்டோம்.

"கண்மணியான மகனே! இன்னமும் கேள். நாங்கள் ஆதரவு வைத்து அண்டியிருக்கின்ற நேர்வழியான தீனுல் இஸ்லாம் என்னும் இணையற்ற மெய்மார்க்க றஸூலாகிய எங்கள் நாயகம் முஹம்மது முஸ்தபா ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை நபியென்று ஒப்புக்கொண்ட எமன்கட்டிலுள்ள அரசனையும் அவன் மகனையும் சிறைவாரி, அவன் நபியவர்களுக்குக் காணிக்கையாகக் கொண்டுவந்த திரவியங்களையும் தானியங்களையும் வஸ்திரங்கள் முதலிய ஜீவராசிகளையும் கொள்ளைக்கொண்டு அவனுடன் வந்த பலாட்டிய சேனைகளாகிய எமனிகளையும் நீயும் உன் குதிரை வீரரும் போய் விழுந்து அநியாயக் கொலை செய்து நிர்மூலம் பண்ணி விட்ட பாதகத்தை அந்த அரசன் வாயால் அழுதுச் சொன்ன வாக்குமூலத்தால் நான் கேட்டறிந்தவுடனே என் ஈர

லெல்லாம் கருகி, சரீரமெல்லாம் துளும்பிற்று. மகனே! நீ உலகத்தில் மனிதனைகப் பிறந்தவர்களில் மிகவும் சங்கைவான்களின் கோத்திரத்திலுள்ள ஆண்சிங்கமாக இருந்தும், ஹைவான்களின் குணமுடைய துஷ்டனைகிய ஒரு காபிர்பயலை யடுத்திருக்கிறபடியாலே அவனுடைய ஞானமில்லாத துஷ்டகுணமானது உன்னையும் வந்து தொட்டு உன்னை இப்படிப்பட்ட அநீதச்செயலைச் செய்யும் படியாகத் தூண்டிற்றல்லவா? இந்த கருமத்தை உன்மனதிற் குள்ளவே, நீ:கவனித்துப்பார்! அப்போது அது நல்லதென்றும் அறிவில்லாத ஈனச்செயலென்றும்தானே தெரிவரும் மகனே! அந்த எமன் அரசனுனவன் உன் மூர்க்க செயல்களை வந்து எங்கள் நாயகம் முஹம்மது சபியவர்கள் சந்நிதானத்தில் அழுது சொன்ன பரிதாபத்தை, நாயகம் அவர்கள் கேட்டவுடன், நீயும், நீ யிருந்து அரசு செய்யும் பட்டணமும் நெருப்பால் பற்றி எரிந்து நாசமாய்ப் போகும் படியாகச் சாபமிடக் கையை வானத்தளவில் உயர்த்தினார்கள். அந்த நோக்கத்தை நான் கண்டு உடனே நாயக மவர்களின்பாதத்தில் விழுந்து அழுது முறையிட்டுக் கெஞ்சி, 'என் அருமை மகன் அவ்விதஞ் செய்யப் பட்டால் எனக்கு சஹிக்குமா! அறிவில்லாத குணத்தில் இருந்து ஒருவன் பாவஞ் செய்தால் அவனை மன்னித்து நேர் வழியில் கொண்டு வருகிறதற்கு உரிய முயர்ச்சிகள் செய்ய வேண்டுமே அல்லது அவனைக் கெடுத்து விடலாமா? நாயகமே! தேவரீர் என் பிள்ளை பேரில் துஆச் செய்து, அவனை நேர் வழியில் கொண்டு வரும் படியாக அல்லாஹ்விடம் முனஜாத்து செய்யுங்கள்' என்று மன்றாடி நின்று கேட்டுக் கொண்டதால் அவர்கள் என் முகத்தைப் பார்த்துக் கிருபையுடன் கோபத்தைத் தணித்து விட்டார்கள். இல்லா விட்டால் எங்களுக்கு விரோதிகளாக பத்றில் வந்து கூடின பதினயிரம்கணக்கான குறைஷிகளைப் போல், நீயும், உன் மாமனும், உன் பட்டணமும், உன் சேனைகளும் இது வரையிலும் கொடிதான ஆபத்திலுள்ளாகி நாச மடைந்திருப்பீர்கள் என்பதற்கு எள்ளளவும் சந்தேகமே யில்லை.

"இரத்த ஊனம் மாறாது வீசும் வல்லபம் பிடித்ததாலே தடம் பாய்ந்து போயிருக்கின்ற வீரக் கைகளையுடைய சிங்கேறு போன்ற மகனே! அப்துர் றஹ்மானே! உன்னைத் தேடித் தவமிருந்து வயிறாரச் சுமந்திருந்து வேதனையுடன் பெற்ற தாயானவளுக்கும்,

தந்தையான எனக்கும் கிடைத்த பலாபலன் இதுதானே! இது தானே!! எங்கள் கைசேதமான விதியே! நான் என்ன சொல்வேன் மகனே! இன்னுங் கேள். உன்னுடன் பிறந்த தமக்கையாகிய ஆயிஷா வென்னும் மஹா இலட்சண ஸௌந்திரியவதியை அந்தத் திர்க்கதரிசன முத்ராங்கத்தையுடைய வள்ளலாகிய நபியவர்களுக்கு நான் விவாஹம் செய்து கொடுத் திருக்கிறேன். அதனால் அந்த நாயகபதியான ஷபீஉல் முதுனபீன் காத்திமுல் முர்ஸலீன் அவர்கள், எனக்கொரு மருகனுகவும் உனக்கொரு மச்சானுகவும் இருக்கின்ற பொருட்டாலே, நமக்கு இந்தப் பூலோகத்திலும் இணை சொல்லப்படாத தலைமைத் தனமும், நல்ல பேறும், வரிசையும், வாழ்வும் கிடைப்பது மல்லாமல், சுவர்க்க லோகத்திலும் மனிதர்களுக் கெல்லாம் அதிக மேன்மை யான சுகந்த மாளிகைகளும், பலவித ரஜாத்துகளும் நிச்சயம் கிடைக்கப் பெற்றுக் கொண்டோம்.

“கருணையான மகனே! அந்த நாயகமவர்களின் அற்புதாதி சரித்திர மென்னும் சமுத்திரத்தில் நின்றும் ஒரு சிறிய துளி யெடுத்துத் தெறிப்பது போல் கொஞ்சஞ் சொல்கிறேன். கேள். இந்த ஆலத்தைப் படைப்பதற்கு முன்னுலே, அவர்களை அல்லாஹுதஆலா தன் சமுகத்தில் ஒரு ஆணி முத்தின்வடிவத்தில் அமைத்து வைத்து, அதிலிருந்தே அண்டாதிபுவன சராசரகோடி ஜீவாத்மாக்களை உண்டு பண்ணி, அப்பால் அந்தச் சிருஷ்டிப் பொருள்களைக் காப்பாற்றி நேர்வழியில் கொண்டு வரும்படியாக அநேக நபிகளை அவர்களின் ஸபத்தில் நின்று அனுப்பி கடைசியாக நபி பட்டங்களைத் தமாம் செய்யும் பொருட்டு அவர்களை முத்திராங்க நபிநாயக நுபுவ்வத்து ரிஸாலத்து முதலிய அநேக அத்தாக்ஷியுடன் றஹ்மத்தாக அனுப்பி யிருக்கிறுன். இது வன்றியும் அல்லாஹுதஆலா தன் பூரணக் கொலுவாகிய அறுஷினிடத்தில் அவர்களை வரவழைக்க, ஒரேஇரவில் மிஃறாஜி என்னும் எழுவான் பிரவேசம் சென்று அறுஷே முஅல்லாவில் தங்கள் காலிலிட்ட பாதரக்ஷையுடன் நடந்து சென்று றஹ்மானுடன் கலந்து ரகசியப் பன்னீராயிர மொழிகளையும், பகிரங்கப் பன்னீராயிரம் மொழிகளையும் சம்பாஷித்து சமது உம்முத்துகளுக்காக வேண்டி அநேக உபகாரமான நியமகட்டளை விதி விலக்குகளையும் கொண்டு

வந்திறங்கி இருக்கின்றார்கள். இன்னும் அவர்கள் எப்பேர்ப் பட்ட அற்புத மஹா புருஷ ரென்றால், அவர்களின் பாதங்கள் பூமியில் பட்டதுமில்லை. அவர்களுடைய மலஜலாதிகளை யாரும் கண்டதுமில்லை. அவர்களின் மேன்மையான சரீரத்தில் மனுஷார் களுக்குரிய வழக்கம் போல ஈ, எறும்பு முதலியவைகள் உட் கார்ந்ததுமில்லை. அவர்களின் நாசியில் சளியாவது, கண்ணில் பூழை யாவது, வாயில் கோழையாவது ஒருபோதும் வந்ததில்லை. சரீரத் தில் எவ்விடத்திலாவது சொறி அரிச்சல் முதலான துர்விநியோகங் களும் இல்லை. இன்னமவர்கள் கை கால் விரல்களில் நகங்களாவது தேகத்தில் உரோமங்களாவது பிறக்கும்போதிருந்த அளவைவிட அதிகமாக வளர்ந்ததுமில்லை. இன்னும் அவர்கள் தங்கள் முகத்தி முன்னால் வரக் கூடியவர்களை எவ்வளவு தூரம் வரையிலும் பார்க் கின்றார்களோ அவ்வளவு தூரம் தங்கள் பிறடிக்குப்பின் பாகங்களி லும் நடக்கின்ற கருமங்களைப் பார்த்து உள்ளது போல் சமாசாரம் அறிவிக்கின்றார்கள். அன்றியும் அவர்கள் தங்கள் இருப்பிடம் பெயர்ந்து எங்கேயாவது போக நாடி நடந்தார்களாகில் உடனே ஒரு கரியமேகமானது குளிர்ந்த பிரகாசத்துடன் அவர்களின் தலைக்கு மேலே வந்து சூழ்ந்து நிழலிட்டுக்கொண்டு போகின்றது. இன்னும் அந்த நாயகத்தின் திருமேனியில் உலகத்தில் யாரும் கண்டுங் கேட்டுமிராத ஒருவித அற்புத கரமான கஸ்தூரி வாசமானது காத வழித்தூரம் கமழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. அன்றியும், அவர் களின் இருபுயங்களிலும் மொஹரே நுபுவத்தென்னும் நபிப்பட்டத் தையுடைய இலாஞ்சனை முத்திரையானது பதிந்து ஜிலுஜிலுப் பான தெய்வஜோதி செய்கின்றது. இன்னமும் அவர்களின் சங்கை பெற்ற சிரமானது அறுஷுக்கு மேலும் அவர்களின் இருபாத கமலங்கள் தஹ்த்த தஹுவென்னும் பாதாளத்திலும் பதிந்து போ யிருக்கின்றது. அவர்களுக்கென்று கலிமாவென்னும் மூலமந்திர மொன்று இறங்கியிருக்கின்றது. அதுவோ! இந்த அண்டபுவன சராசரங்களுக்கு அஸ்திவாரமாகவும், மனுஷ ஜென்மங்கள் கடைத் தேறும்படியான தெய்வ ஸாஸனக்களஞ்சியமாகவும் இருக்கின்றது. இது மாத்திரந்தானா? இன்னும் அந்த நாயகத்தின் மகத்துவங்களைப் பற்றி உலக முடிவு பரியந்தம் பிரசங்கிக்கவும், எழுதி முடிக்கவும், மனிதனாகப் பிறந்தான் எவனுக்கும் திராணி காணாதே. அப்பேர்ப் பட்ட நாயகபதியான வள்ளலாக இருக்கிறார்கள்.

அருமையான என் மகனே! அந்த நாயகத்தைத் திட்டமாக அல்லாஹ்வுடைய றஸூலென்று ஒப்புக்கொண்டு அவர்களுக்குரியகலிமாவைச் சொல்லி தீனுல் இஸ்லாமில் வந்து சேராத எவனும் அல்லாஹ்வுடைய முனிவினால் உண்டாகிய கொடிய நரகத்தில் தள்ளப்பட்டவனாக ஊழியூழிகாலம் வரையிலும் கிடந்துநெருப்பால் எரியப்பட்டு வேதனைப்படுவான் என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமேயில்லை ஆகையினாலே என் ஈரற்கொழுந்தாகிய செல்வமகனே! பாலாட்டியம் பொருந்திய அப்துர் றஹ்மானே! நீ நம்மைப்போல் மனிதனால் சித்திரிக்கப்பட்ட கேவலம் கல்லாலும் செம்பாலும் உள்ள சிலா ரூபங்களை வணங்கும் ஈனஸ்திதியை உன் மனவைராக்கியம் என்னும் கூரிய வாளால் அறுத்து உதறிவிட்டு, இமையா நாட்டத்தையுடைய சவுந்தரிய ரூபலாவர்ணிகளான ஹூறுல் ஈன்களை நன்கொடையாகப் பெறக்கூடிய பொன்னுலகமாகிய சுவர்க்கவாழ்வுகளை சம்பாதிக்கும் சத்திய மார்க்கமாகிய நமது தீனில் வந்து சேர்ந்து விடவேண்டும். அல்லாஹு தஆலா உனக்கும் உன் அவ்லாதுகளுக்கும் கியாம நாள் பரியந்தம் வெற்றியையும் தறஜாத்தையும் உதவி புரிவானாகவும். ஆமீன் என்று இவ்வளவும் எழுதி மற்றொரு வரியில் நமது நபி நாயகமவர்களின் துஆவும், ஸலாமும் எழுதி ஆசீர்வதிப்புடன் கையொப்பமிட்டுக் கடிதத்தை மடித்து ஒரு அழகிய பச்சை மக்மல் பட்டில் வைத்துப்பொதிந்து, அதன் மேலே தங்கள் கனையாழி மோதிரத்தின் முத்திரையும் வைத்து மேற்படி கடிதத்தைச் சற்று நேரம் வரையிலும் தங்கள் கையில் வைத்து அல்லாஹு தஆலாவைத் தியானம் பண்ணினவர்களாக மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் கையில், பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம் என்று சொல்லிக் கொடுத்துச் சொன்னதாவது:—

கனம் பொருந்திய மூர்றத்தே! நீர் இந்தக் கடிதத்தைகொண்டு அந்தப் பயங்கரமான பெருத்த காவலுள்ள பட்டணத்திற்குள் நுழையும்படியான உபாயத்திற்கு உமக்கொருவர் தந்திரஞ்சொல்ல வேண்டியதில்லை. நீரோ அரசரிடம் போய்வரக்கூடிய ராஜ தந்திரங்களுக்கும் உபாயங்களுக்கும் மூலமானவரென்று நான் நன்றாய் அறிந்திருக்கிறேன்- ஆனபடியால் நீர் அந்தப் பட்டணத்திற்குள்ளே சென்று என் மகன் அப்துர் றஹ்மானைச் சந்தித்தீரானால் உம்முடைய உபாய தந்திர யூகத்தால் அவனை சூட்சயமாக அழைத்துக் கொண்டு ஜனங்கள் சந்தடியில்லாத சூதானமான ஒரு இடத்தில்

இருக்கவைத்து முதலாவது நமது குறைஷிக் கோத்திரத்தின் சங்கையும், என்னுடைய பிரக்யாதி பெற்ற தலைமைத்தனத்தையும், றஸூல் நாயகமவர்களின் அற்புதங்களையும் இங்கே நம்முடன் இருக்கும் அலி, மிக்தாது, அப்பாஸ், காலிது முதலிய சுத்த வீரர்களின் யுத்தப்பெருமை முதலிய ஸமஸ்த சங்கதிகளையும் நல்ல மதுரமான மொழிகளாக எடுத்து அவனுடைய மனமானது கவ்வும்படியாகச் சொல்லி அப்பால் அந்த வாசக நயத்தில அவன் இருதயங் கொழுகி வருகிற ஜாடையானது உமக்குத் தெரிந்தவுடன் பளீரென்று இந்தக் கடிதத்தை யெடுத்து அவன் கையில் கொடுத்து விடும், என்று உறுதியாகச் சொல்லி, அப்பால் மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களைப் பிரயாணம் அனுப்பும்படியான எத்தனஞ் செய்து ஸவாதா என்னும் வழித்தீனிகளும் கைச்செலவுக்கென்று கொஞ்ச தங்கக் காசுகளும், விலைமதிக்கத் தகுந்த லிபாசுகளென்னும் உடைமானங்களும் இடைக்கட்டில் சொருகி மறைவாக வைத்துக்கொள்ளும்படியாக ஒரு குத்துடைவாளும், தங்களிடம்வெகு அருமையாக இருந்த ஜவ்ஹறு வென்னும் ஒரு பஞ்சகல்யாணிப் போர்க்குதிரையும் நன்கொடையாகக் கொடுத்துச் சொல்லமுடியாத அறுசுவை ருசிகரமுள்ள விருந்துங்கொடுத்து அநேக அருமை பெருமையான உபசரணை வார்த்தைகளுடன் பிரயாணவிடை கொடுத்தனுப்பினார்கள். ஹலரத்து அமீறுல் மூமினீன் அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் தங்கள் சிறப்பான திருக்கரத்தால் எழுதிக் கொடுத்த கடிதாசியை, மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் சர்வ மரியாதையுடன் இரண்டு கைகளையும் ஏந்தி வாங்கிக் கண்மேல் தலைமேல்வைத்து முத்திக்கொண்டு றஸூலுல்லாஹ் அவர்களுக்காக வேண்டி ஹஜாத்தவர்கள் தௌர்மலையில் இட்டிருந்த நாகவளையைக் குதிக்காலில் அடைக்க அப்பால் அந்தவளையிலுள்ள சர்ப்பமானது வெவ்வியகோபத்துடன் விழுந்து தீண்ட, கொடிய விஷமானது தலைக்கேற அப்பால்றஸூல் நாயகத்துடன் பொருட்டால் சௌக்கியமடைந்த அற்புதத்தையுடைய பாதாரவிந்தத்தில் விழுந்து முத்தி ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொண்டு ஹஜரத்தவர்களின் மாளிகையை விட்டும் வெளியில் வந்து குதிரையின் மேல் சவாரிசெய்து இணையற்ற ஒரு பதினறடி வேங்கைப் புலியைப்போல் திருமதீனமாநகரத்தின் படைவீரர்கள், வர்த்தகர்கள், அன்சாரி, முஹாஜிரீன்கள் என்னும் மஹா சன்கைவான்கள் வீற்றிருந்து வாழ்கின்ற வீதி

களையும், கடைத்தெருக்களையும் கடந்து நகரத்தின் கடைசியில் சூழ வளைந்திருக்கும் கொத்தள வரிசைகளையும், அலங்கங்களையும் கடந்து பாபுல் முஹம்மதியா வென்கின்ற கோட்டைவாசல் வழியாக வெளிப்பட்டுக் குதிரையை வாயுவேகத்துடன் நடத்தினார்கள். பிறகு மதினமா நகரத்தின் அருகாக வளமுடன் இருக்கின்ற கோதுமை வயல்களையும், குயில்கள் இனிய குரலோசையுடன் கூவுகின்ற பூங்காவனங்களையும், செந்தாமரைப் புஷ்ப ஜாதிகள் பூத்துக் கிடக்கின்ற தண்ணீர்தடாகங்களையும் கடந்து, அக்கினி சுவாலையடிக்கின்ற ஒரு கொடிதான பாலைநிலத்தில் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். ஸுபுஹானல்லாஹ்! முர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் போய்ச் சேர்ந்த பாலை நிலமென்னும் கானகத்தை நான் என்ன சொல்லட்டும். அதைப்பற்றி அந்த முர்றத்து றலியல்லாஹு அவர்கள் சொல்கின்ற வாக்கு மூலமாவது "நான் ஹஜ்ரத்து அபூபக்கர் ஸித்தீக்கிடமிருந்தும் கடிதாசி வாங்கிக் கொண்டு போன பாதையை ஒரு போதும் நான் கண்டறியமாட்டேன், அப்பேர்ப்பட்ட புதியவழியாக இருந்தது. நான் அந்தப்பதையை அடுத்து என் வாகனத்தை நடத்திக்கொண்டு போகும் போதே என் மனதில் நாம் அந்த ஷைத்தான்கள் இருக்கக்கூடிய ஜன்னத்துர்றிலா வென்னும் பட்டணத்தை யடுத்து எவ்விதத் தந்திரத்தால் அப்துர்றஹ்மானைப் போய்க் காண்பது என்று பலதும் யோசனை பண்ணினவனாக வந்து ஒரு பாலைவனத்தைக் கண்டேன் அந்த வனத்தில் நானும் என் குதிரையும் பட்ட அவஸ்தையை ஒரு விதத்திலுஞ் சொல்லமுடியாது. அங்கே அடிக்கடி வீசிய நெருப்பு சுவாலையின் வெப்பத்தால் என் அழகிய ஜாதிக்குதிரையானது மேனி மெலிந்து நிறமாறிப் போயிற்று. சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டு மானால், அந்தப் பாலை வனத்தை ஒரு பூலோக நரக மென்றும், அப்பால் நான் கடிதங் கொண்டுபோன அந்தப் பட்டணத்தை ஒரு பூலோக சுவர்க்க மென்றும் திட்டமாகச் சொல்லுவேன்" என்பதே. முர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு இவ்விதம் சொல்லி யிருக்கின்றதைப்பார்த்தால் அந்தப் பாலைவனமானது மனிதனானவன் மனதினாலே நினைக்க முடியாத அத்தனை கொடுமையுள்ளதாக இருந்திருக்கலாம் என்பதற்குச் சந்தேகமே கிடையாது.

பார்த்தீர்களா! தீனுல் இஸ்லாமுடைய விஷயத்தில் அந்தக் காலத்திலுள்ள தனவான்களான சங்கவான்களெல்லாம் தலையிட்டு

இப்பேர்ப்பட்ட கொடுமையான சரீரகஷ்டங்களை எடுத்துக்கொண்டதுமல்லாமல், எவ்வளவோ பெரும் பிரயாசைகளுடனே தங்கள் தங்கள் பூஸ்திதிகளையும் தொலையவைத்து எத்தனை எத்தனையோ யுத்தக்களங்களில் தங்களின் உயிரையும் ஒரு பொருட்டென்றெண்ணாமல் கொடுத்துப் பரலோக வாழ்வை நன்கொடை பெற்றுக்கொண்டார்கள். இந்தக் காலத்து நமது முஸ்லிம்களான புண்ணியவான்களோ! ஒரு கொஞ்சமாகிலும் அல்லா றஸூலுடைய அச்சமின்றி இஸ்லாமுடைய விஷயத்திற்கு உதவி யொத்தாசை செய்யாமலும், தொழுகை நோன்பு முதலிய நேமகட்டளைகளை எடுத்து நடக்காமலும் றஸூலுல்லாஹ்வுடைய சரித்திரங்களைக்கேட்டு மனம் உருகாமலும், புதுநாகரீகங்களான வீண்டம்பங்களிலும், நாடகவேடிக்கைகளிலும், கள், கொலை, விநு முதலிய துர்விநியோகங்களிலும் போய்விழுந்து சுவர்க்க வாள்விழந்த நாய்கள்போல் பெரும் பாவங்களைச் சம்பாதிக்கின்றார்கள். அல்லாஹு தஆலா இவர்களுக்குச் சரியான கூலி கொடுக்காமல் ஒருபோதும் விடவேமாட்டான்.

ஆகவே மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் மேற்கூறிய கொடுமையான பாலைவனத்தை நிரம்பவும் கஷ்டமான மரணவஸ்தையுடன் கடந்து அப்பால் வரக்கூடிய திடர்வனங்களையும், கானையாறுகளையும், துஷ்டமிருகங்களான கடுவாய், புலி, கரடி, யாழிகளிருந்து அபயசப்தமிடுகின்ற மலையடி சார்புகளையும், மதயானைகள் தங்கள் குட்டிகளுடன் விளையாடித் திரிகின்ற கணவாய்களையுங் கடந்து, சாயங்கால வேளையாகி பொழுது அஸ்தமிக்கும் நேரத்தில் ஒரு பிரவாஹமான நதியைக் கண்டார்கள். கண்டு அங்கே சென்று வாகனத்தை விட்டும் கீழிறங்கி குதிரைக்குத் தண்ணீர் காட்டி புல்மேயவிட்டு விட்டுத் தங்களிடம் இருந்த உணவு சாமான்களை யெடுத்துக் கொஞ்சம் பசியடங்க சாப்பிட்டு அந்த இடத்தில் செய்யவேண்டிய தொழுகை முதலிய நேமகடன்களை நிறைவேற்றி சற்றுநேரம் அங்கே இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்தார்கள். இதற்குள்ளே தாங்க இயலாத மூடுபனியும், மையிருட்டும் வந்துவிட்டன. அது கண்டு மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஒரு வெப்பமான கம்பளியை யெடுத்துப் போர்த்து மூடினவர்களாக நாம் இதைவிட்டு எழுந்து வந்தவேலையைப் பார்க்கலாம் என்று மனதிலெண்ணிக்கொண்டு உடனே குதிரையின் மேல் சவாராகி அன்று இரவு முழுதும் துஷ்ட ஜந்துக்கள் சஞ்சாரஞ்

செய்கின்ற அந்த நதிக்கரையின் மேலேயே குதிரையை நடத்திக் கொண்டு போனார்கள் போய் சூரியஉதயமாகி விருக்ஷங்களில் கீச்சாங்குருவிகள் கூவி, கிழக்கு வெளுத்து கிலங்கீறி வருகிற சமயத்தில் தங்கள் எதிரே ஒரு பிரமாண்டமான மலையைக் கண்டார்கள். 'லாஹவ்லா வலா குவ்வத்த இல்லாபில்லாஹில் அலீயுல் அலீம்" என்னும் இந்தக் கைசேத வாக்கியத்தைச் சொன்னவர்களாக அந்த பருவதத்தின் மேல் ஏறத் தொடங்கினார்கள். ஏறிச்செல்லும் கரடு முரடான பாதையெல்லாம் சிங்கம், புலி, சிறுத்தை வால் முறுக்கிக் கொண்டு அங்குள்ள கருங்கற் பாறைகள் வெடிக்கும்படியாகக் கர்ஜ்ஜிக்கிற அபயங்களையும், செங்குரங்குகளுடன் கரிய மந்திகளுங்கூடி மரக்கொப்புகள் வளையும்படியாக விளையாடித் திரிகிற காட்சிகளையும், இன்னும் அந்த மலையின் குகைகளிலுள்ள நீர்ச்சுனைகளில் வாளை மீன், சேற்கெண்டை மீன்கள் குதித்து டபீர் டபீர்! என்று சப்தித்து தண்ணீரை யுழக்குகின்ற அதிரோசைகளையும், பலபல ஜாதி விநோத புஷ்பங்கள் பூத்து தேவேந்திர கொலுவைப் போலிருக்கின்ற ஜலவாசிகளையும், வெண்கரடிக் கூட்டங்கள் தங்கள் குட்டிகளுடன் பாலை மரங்களிலேறிக் கனிகளைப் பிதிர்த்துத் தின்னுகின்ற ஒழுங்கு ஒய்யாரத்தையும், இன்னும் அந்த மலையினிடத்து நாலாபக்கங்களிலும் வளைத்து வளைந்தோடுகின்ற அருவிவங்கரைகளில் வலம்புச் சங்குகள் தவழ்ந்து திரிகின்ற விமரிசையையும், அவைகள் ஈன்ற ஆணிமுத்துக்களை அன்னப்பட்சிகள் தங்கள் முட்டைகளென்றெண்ணி இறகுக்குள் வைத்தணைத்து அடைகாக்கின்ற அற்புதத்தையும், இன்னும் சில திசைகளில் அகில், சந்தனம், ஆசினி, தேக்கு, குங்குமம் முதலிய உயர்சாதி மரங்களையும், இன்னும் சில திசைகளில் கடம்பு, சண்பகம், குருந்தை, நாவல், கொய்யா, தே, மா, புளி, கூவிளம், கருவிளம், நெல்லி, வாழை, மாதுளை, நாரத்தை, எலுமிச்சை, கமலா, இலந்தை, பலா, முந்திரிகை முதலிய கனிவிருக்ஷங்கள் ஜில்லென்று குளிர்ந்து குலுங்கிய பழக்குலைகளுடன் ஓங்கி வளர்ந்து நிற்கவும், அவைகளின் பசிய கிளைகளின்மேலே மேகங்கள் வந்து அடைகிடந்து முழங்குவதையும், இன்னுமொரு திசையில்பச்சைக் கலாபக்கைகளையுடைய ஆண்மயில்கள் பசிய சந்திர பிரபை ஜொலிக்கும்படியாக நடனமாடித் திரிகின்றதையும், இன்னும் வாயால் சொல்லி முடியாத அநேக அளவில்லா வளங்களையும் கண்டு மனதில் அல்லாஹு-

தஆலாவைப்புகழ்ந்து ஷுக்ரு செய்துகொண்டு இன்னும் சில தூரம் அந்த மலையில் நடந்தார்கள். நடக்க நடக்க ஒரு விசித்திர விநோதமான கோட்டையும், கொத்தளமும் அதனுள்ளே நீட்சியான வரிசைகளில் எண்ணிறந்த மணிமாட கூடங்கள் தெரிவதையும் அந்த மணிமாடங்களில் நவரத்தின கஜிதங்களை வைத்தழுத்திய தங்கக்கலசங்கள் பதித்து சந்திரனைப்போலும், மின்னலைப் போலும் பிரகாசஞ்செய்வதையும், இன்னும், அந்த மாடங்களின்மேல் அப்பட்டணத்து ஸ்திரிகள் தங்கள் சைவலங்களை யொத்த நீண்ட கூந்தல்களை அவிழ்த்துச் சரியவிட்டு, புள்ளி மான்களைப்போலும், அழகிய மயில்களைப்போலும் சாயலாக இளநீர்போன்ற தங்கள் ஸ்தன பாரங்கள் குலுங்கி யாடும்படியாக ஓடியாடிப் பந்தடித்து விளையாடும் சோபிதங்களையும், இன்னும் சிற்சில ராஜமாளிகைகளும், யுத்தாயுத சாலைகளும், ராணுவ கழகங்களிலும் ராஜாங்கக் கொடிகள் நின்று மேக சாலங்கள் ஓடியாடுவதுபோல் படபடவென்று பறந்தாடிக்கொண்டிருக்கும் காம்பீரத்தையும், மகா திடகாத்திர சாலியாகிய மூறத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் கண்டு, தங்கள் மனதில் எவ்வஸ்துவையும் படைத்துக் காப்பாற்றும் பரிபூரணகர்த்தாவாகிய அல்லாவையும், அவனுடைய றசூலுமாகிய நமது நபி நாயகமவர்களையும் உறுதியாக நினைத்துக்கொண்டு மேற்படி கோட்டைவாசலைக் கடந்து பட்டணத்துள்ளே பிரவேசித்தார்கள். பிரவேசித்து அங்குள்ள ராஜவீதிகளின் வழியாக நடந்தார்கள். அந்தவீதிகளில் எங்கே பார்த்தாலும், சரக்குப்பொதிகள் ஏற்றிய கோவேறுக் கழுதை, ஒட்டகம், குதிரைகளின் கூட்டமும், அக்காட்டு வளைந்து முருக்கிய கொம்புகளையுடைய மோட்டெருமைக் கூட்டங்களும் பணைத்த பால் மடிக்களையுடைய பசு மாட்டு மந்தைகளும், தும்பையாட்டுக் கிடாக்களும், இராஜ அதிகாரிகள் அம்பாரிவைத் தேறிவரும் மதயானைத்திரள்களும், வெளியூர்களிலிருந்து வியாபாரிகள் கொண்டுவரும் பலவித தானியங்களேற்றிய ஒட்டக காபிலாக்களும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கி எள்ளிட இடமில்லாமல் போய்வந்து கொண்டிருக்கும் சந்தடியையும், இன்னும் சில வீதிகளிலே மாளிகை உப்பரிக்கைகளின் மேல் மயில்களைப்போல் நின்று தங்கள் தங்கள் கூந்தல்களைவார்ந்து முடிக்கின்ற வாலிப ஸ்திரீகளின் வாளாயுதம்போன்ற காமக்கண்களைக்

கண்டு அங்கு நடந்து செல்லும் பாலிய புருஷர்களெல்லாம் அப்படியே சோர்ந்து ஸ்மரணையற்று மோகவெறியுடன் சுழன்று விழுவதையும் கண்டு கொண்டே போனார்கள்.

அன்றியும் அந்தப் பட்டணத்திலுள்ள பாரிய வர்த்தகர்கள் முதலிய ஸமஸ்தான ஜனங்களும், மனிதர்களால் உண்டு பண்ணப்பட்ட சில விக்கிரங்களைப் படைத்த நாயன் என்று மூடத்தனமாய் ஸாஷ்டாங்கம் செய்து வணங்கி வருகின்ற படு தோஷிகளாயிருந்ததுடனே இன்னின்ன விதந்தான் நடக்கவேண்டுமென்கிற ராஜகட்டளை நிர்ப்பந்தமின்றிப் பிரஜைகளை மிருகஜாதிகளைப்போல் மனம்போனபோக்கில் விட்டிருந்தபடியால் வீதிக்கு வீதி மூலைக்கு மூலை தாளி தாளியாக வைத்து விற்பனை செய்கின்ற முந்திரிகைச்சாராயங்களை மானவாரியாய் குடித்து லாகிரி கொண்டு ஸ்திரீகளோடு புருஷர்களும், புருஷர்களோடு ஸ்திரீகளுமாகக் கட்டிப் புரண்டு செய்கின்ற துர்க்கிருத்தியங்களை மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் தங்கள் கண்களால் பார்க்க வெட்கித்தவர்களாக, முகத்தில் முகமூடி யிட்டுக்கொண்டு விரைவாகக் குதிரையை நடத்தினார்கள்.

அழிச்சாட்டியம் பொருந்திய காபிரீன்கள் கோடிக்கணக்காய் நிறைந்துபோய் இருக்கின்ற அந்தப் பட்டணத்தின் தெருவீதிகளில் நடக்கும் ஒவ்வொரு அதிசயங்களையும் தாங்காத மன ஊக்கத்தையுடைய மகாபராக்கிரமசாலியான மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் கண்டுகொண்டு போகும் வழியிலே அக்கோரிடத்தில் இராணுவ வீரர்கள் நின்றும் அநேகர் ஆயுததாரிகளாக மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களருகில் வந்து கூடி "யார்காணும் ஓ! கிழவரே! மூர்க்கம் தங்கிய சுத்த வீரியர்கள் உருவிய வாட்களுடன் உலாத்தித் திரிகின்ற இப்பட்டணத்தில் கொஞ்சமாகிலும் உள் அச்சமில்லாமல் வாகன சவாரியுடன் வருகின்றீரே, நீரெந்த நகரத்தையுடையவர்? இங்கே எந்த மனிதரைத்தேடி, அல்லது என்ன வியாபாரத்தை நாடிவந்தீர்? சொல்லும்!" என்று முறுமுறுப்புடன் கேட்டார்கள். இவ்விதங்கேட்ட சுத்தவீரர்களின் கோபக் குறியையும், முகத்தோற்றத்தையும், அவர்கள் பிடித்திருக்கும் கூரிய வாளாயுதங்களின் பிரகாசங்களையும் மூர்றத்திபுனு இஸ்லான் அவர்கள் கண்டு, ஒரு கொஞ்சமாகிலும்

தங்கள் இருதயத்தைப் பேதலிக்கவிடாமல் அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய றஸூல் காயகத்தையும் மனதில் நினைத்து தைரியப் படுத்திக்கொண்டு ஒரு உபாய தந்திரத்தால் அந்தக் காவல்வீரர்களை நோக்கி "ஓ சுத்த வீரத்தில் இணையற்று வாழ்கின்ற சங்கைவான்களே! நானுகிறவன் ஷாம் தேசத்தில் மிகப் பேர்போன ஒரு பெரிய வர்த்தகனுக இருந்து அநேக மான ஜனங்களுக்கு உதவியாளனுக இருந்தேன். அப்படியிருக்குங் காலத்தில், என் கெட்டகாலமானது என்னை ஒரு பெரிய வர்த்தக விஷயத்தில் தலையிடச்செய்து, அதில் வந்த நஷ்டத்தால் பெருவாரியான நாணயமுங்கெட்டு, என் வியாபாரமும் அடியோடு தொலைந்து கொஞ்சம் மீதியிருந்த வீடுவாசல்களையும் நான் கொடுக்க வேண்டிய கடன்காரர்களுக்கு அரையுங் குறையுமாய்க் கொடுத்து விட்டு கையில் ஒரு காசுமில்லாத நிர்பாக்கியவானுக என் இனமுறை ஜனங்கள் முகத்தில் முழிக்கப்படாதென்று சகலரையும் வெறுத்து இக்கதியாக நான் வருகின்ற வழியில் என் சிநேகிதரொருவர் என்னைக்கண்டு ஐயோ! உபகாரியான தோழனே! உமக்கு இந்த விதி வந்ததா? என்று விசனித்தவராக நான் ஏறிவரும்படியாக இந்த குதிரையை கொடுத்துதவினர். அந்த தருமவாளன் கொடுத்த இந்த வாகனத்தின் உதவியால் நான் பலபல நாடு நகரங்களையும் சுற்றித்திரிந்து, பார்த்து வரும்போது, இந்தப் பட்டணத்தில் அபாசுபியான் என்னும் கனந்தங்கிய ஒரு மகா கிருபையான அரசன் இருக்கிறுன் என்றும், அந்தப் புண்ய பூபதி வாடிக் கருகி நிற்கும் பயிர்களுக்கு உதவியான குளிர்ந்த மழைநீரை மேகமானது வருஷிப்பது போல் உலகத்தில் நம்போலுள்ள தரித்திரவான்களுக்குக்கெல்லாம் இல்லை யென்னுமல் திரவிய தானஞ்செய்து ஆதரித்து வருகின்றுர் என்கிற சங்கதியைப் பல பேர்களின் வாயாலும் கேள்விப்பட்டு வெகுதூரத்திலிருந்து பசியாலும் பட்டினியாலும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றேன். ஆனதாலே கனதியுள்ள துரைமக்களான ஐயாமார்களே! இளஞ் சிங்காரசிபோல் சிற்றத்தையுடைய பலாட்டிய வீரர்களே! இந்த கிழவன் பேரில் சற்று மனமிரங்கி அந்த கிரீடாதிபதியான அபாசுபியான் என்கிற அரசனிடம் என்னைக் கொண்டுபோய் சேர்த்து விடுவீர்களானல், உங்கள் எல்லோருக்கும் நம்மை ரக்ஷித்துக் காப்பாற்றுகின்ற குபல் என்னும் தம்பிரானுடைய

கிருபா கடாக்ஷமும், என்னுடைய ஆசீர்வாதமும் உண்டாகும்" என்று நல்ல வினயமான நயமுகத்தோடும் மதுர ரஞ்சிதமான எளிய வார்த்தைகளோடும் சொன்னார்கள்.

மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் சொல்லிய அபிநயமான வார்த்தையை அந்தக் காவல்வீரர்கள் கேட்டு, ஒருவருக்கொருவர் கலந்து பேசினவர்களாக மகா தயாள சிந்தையோடும் வாரும் பெரியவரே! அப்படியே நீர் சென்ன அரசனிடம் கொண்டு போய் விடுகிறோம் என்றுசொல்லி அழைத்துக் கொண்டுபோய் இராஜ கொலுவுக்குள் விட்டார்கள். அங்கே வெண்முத்து கோமேதக மணியாலும் சரங்கள் தொங்கவிட்டு, பவளங்களால் நிறுத்தப்பட்ட கட்டில்கள் அநந்தம் பிரகாசிக்கக் கண்டு மறுபடியும் சிறிது தூரஞ்சென்று சபா ஆஸ்தான மண்டபத்துள்ளே போய்ப்பார்த்தார்கள். அங்கே இருபக்கங்களிலும் மகா தோரணங்களும், வெள்ளியாலும் பொன்னாலும் இழைத்த சித்திரப் பந்தல்களும் இட்டு, பச்சை மக்மல் பட்டினாலும், தீபாஜுப் பட்டினாலும், கஷீதா வேலைசெய்த மேற்கட்டிகளுங்கட்டி இரத்தின கஜிதபரமானிகள் விரித்து அதன்மேலே பொன்னாலும், வெள்ளியாலும், இருபத்தையாயிரம் நாற்காலிகள் போட்டு அவைகளின்மீதில் படைத்தலைவர்கள் முதலிய மந்திரி பிரதானிகளும், பட்டணத்திலுள்ள பிரக்யாதி பெற்ற முதலாளிமார்களும் வீற்றிருக்கவும், ஆஸ்தான் முகப்பில் சந்திரவடிவுள்ள இளம்பருவமான நாட்டியப்பெண்கள் அநந்தம்பேர் நின்று இனிய சங்கீதப்பாடல்கள் பாடி நடனஞ் செய்யவும், இன்னும் அநந்தம் வசீகர ஸ்திரீகள் தங்கள் மிருதுவான கைகளில் ரத்தின தீபங்களை ஏந்தி வாழ்த்திக்கொண்டு நிற்கவும், அங்கே இருபுறத்திலும் ஏந்திப்பிடித்த ஆயுதபாணிகளுடன் ஆயிரக்கணக்கான சுத்தவீரர்கள் விருது கட்டியஞ் சொன்னவர்களாகச் சுற்றிவரவும், எதிரே மாணிக்கம், நீலம், வைரங்களால் ஜோடிக்கப்பட்ட சிம்மாசனத்தின்மேல் ஒரு இணையில்லாத இராஜ சிங்கம் வீற்றிருப்பதுபோல் அந்தக்கொடிய பாதகனான அபாசுபியான் என்னும் அரசன் உல்லாசத் தோடு மல்லாந்து சாய்ந்து கொண்டிருக்கவும் கண்டு மனப்பிரமை கொண்டவர்களாக நின்றார்கள். நிற்கும்போது, அவர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்த காவல்வீரர்கள், மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை நோக்கி "ஓ! கிழவனாரே! என்ன காரணம்

சும்மா நிற்கின்றீர்? அரசனுக்கு நேரே தலைசாய்த்து ஸாஷ்டாங்கஞ் செய்தெழுவீராக'' என்று சயிக்கினை செய்தார்கள். அதைக் கேட்டவுடனே மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள், தங்கள் இருதயத்தில் அல்லாவையும், அவனுடைய றஸூல் நாயகம் அவர்களையும் நினைத்துக்கொண்டு நெடுஞ்சாண் கிடையாகவிழுந்து கிடந்தார்கள். சற்றுநேரம் பொறுத்ததின் பிறகு "யார்காணும் பெரியவரே தலையை உயர்த்தி எழுந்து நில்லும்'' என்று அரசன் உத்திரவு செய்தான். அப்பால் தலையை உயர்த்தி எழுந்து அங்கோர் ஒழிந்த மூலையைப்பார்த்து ஒதுங்கி நின்றூர்கள். சற்று நேரம் சென்றதும் ஆசனத்தில் உல்லாச ஸம்பிரம்மாகச் சாய்ந்திருந்த அரசன் மூர்றத்திபுனு இஸ்லான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை நன்றாய் கூர்ந்துபார்த்தவனாக நிமிர்ந்தெழுந்து "ஓ வயோதிகரே! உம்மைப்பார்த்தால் நல்ல செல்வாக்குடன் வாழ்ந்த பெரிய குடித்தனத்திலுள்ள மனிதனைப்போல் தோன்றுகிறது; நீரிந்தப் பட்டணத்தளவில் வந்த காரணமென்ன? சொல்லும். என்னாலே ஏதும் ஆகவேண்டிய காரியாதிகள் வேண்டுமேயானுல் உடனே செய்விக்கிறேன்'' என்று கேட்டான். அது கேட்டு மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் அரசனை நோக்கி "இந்த உலகத்தில் எதிர்த்து வருகின்ற மகுட மன்னர்களுக்கெல்லாம் ஒரு சிங்கேறு போன்ற மகா ராஜராஜ கெம்பீரரே! என்போலொத்த அனுதைகளுக் கெல்லாம் ஆதாரமான கற்பகத் தருவே! மேகமும் பின்னடையும் படியாகக்கொடை கொடுக்கின்ற கையையுடையவரே! நான் வந்தது வேறொன்று மல்ல. தங்களின் மருமகனுகிய அப்துர் றஹ்மானைக்கண்டு அவரென்னை இவ்விடம் வரச் சொல்லிய பிரகாரம் அவரிடம் கிடைக்கின்ற பரிசுகளைப் பெற்றுக் கொண்டு போகலாம் என்று வந்தேன். அவ்விதம் வந்த நல்ல முகூர்த்தத்தாலே தேடக் கிடையாத அரும் பொருளாகிய தங்களுடைய தரிசனமுங் கிடைக்கப் பெற்றுக் கொண்டேன். இதுவே எனக்கு என்றென்றைக்கும் போதுமான இருதயானந்த திரவியமாக ஆய்விட்டது'' என்று இன்னும் சிற்சில சொல் வன்மை பொருள் வன்மைகள் அடங்கிய வசன சம்பிரதாயங்களைக்கொண்டும் சொன்னுர்கள்.

இவ்விதம் மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் சொன்ன சங்கதியை அபாசுபியான் என்னும் அரசன் தன் செவி

களிற் கேட்டபோது, அவனுடைய இருதயக் கமலமானது பளீ ரென்று விரிந்து குளிர்ந்து அளவில்லாத மகிழ்ச்யுடன் அங்கு ராஜ கொலுவில் நின்ற ஒரு ஊழியக்காரனைக் கூப்பிட்டு "இந்த பெரிய வர் ஏதோ ஒருபெரிய வர்த்தகனுக விளங்குகிறது! நமது மருமகன் படைக்குப்போன இடங்களிற்கண்டு நேசஞ் செய்த உறவினுலே ஒருவேளை அவன் இவர்பேரில் ஆசையன்புவைத்து நான் இருக்கும் இன்ன பட்டணத்திற்கு வந்து என்னைக் கண்டால் தகுந்த மரியாதை செய்கிறேன் என்று வாக்களித்ததின்மேல் வெகு தூரத்தி லிருந்து வந்திருக்கிருர் போல் தெரிகிறது! ஆனதால் இவரை சீக்கிரம் அழைத்துக் கொண்டு போய் நமது மருமகன் அப்துர் றஹ்மான் இருக்கும் மாளிகையில் விட்டு விட்டுவா!" என்று கட்டளைபண்ணி அனுப்பி வைத்தான். அவ்விதமே அந்த ராஜ ஊழியக்காரன், மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை நல்ல உபசாரமான வார்த்தையுடன் அழைத்துக் கொண்டு போய் அப்துர் றஹ்மான் அவர்கள் இருக்கின்ற மணிமாட கூடத்திற் குள்ளே சென்று "இதுதான் நீர் நாடி வந்த எங்கள் கனந்தங்கிய இளவரசர் வாழ்கின்ற திவ்விய கொலுமண்டபம்!" என்று சொல்லி விட்டுத் திரும்பினுன். உடனே மூர்றத்திபுனு இஸ்லான் அவர்கள் அந்த மாடகூடத்திற்குள்வே நல்ல தைரிய கெம் பீரத்துடன் சென்று பார்த்தார்கள். பார்க்க, அங்கே சதுராகாரத் திற்கு இரண்டாயிரம் பளிங்குத்தூண்கள் நிறுத்தி பசும் பொன்னுல் சுவர் எழுப்பிய விநோத விசித்திரமான ஒரு கொலு மண்டபம் தெரியவந்தது. அதன்விலாப்பக்கங்களி லெல்லாம் செந்தா மரைப்புஷ்ப ஜாதிகள் விரிந்து தண்ணீர் நிறைந்த ஜலவாசி ஒன்று வளைந் தோடிக் கொண்டிருக்கவும், மண்டப மருங்கெல்லாம் சேனைத்தலைவர்களும் இராணுவ அதிகாரஸ்தர்களும் ஏந்திய ஆயுததாரிகளாக உலாவிக்கொண்டு திரியவும், எதிரே மரகத ரத்தினத்தாலான ஒரு பீடாசனமிருக்கவும், அதன் மேலே வெப் பந்தங்கிய அக்கினி கதகதப்பினைக்கொண்ட கோபக்கண்ணையு டைய ஆண்சிங்கம் ஒன்று வீற்றிருப்பது போல் அப்துர் றஹ் மான் என்னும் இளவரசர் வீற்றிருக்கவும் கண்டு ஆனந்தமுற்று அதிசீக்கிரம் பீடத்தின் சமுகமடுத்து, ஸலாமும் சுபசோபனமும் சொன்னூர்கள்.

NADU ARCHIVES

அப்துர் றஹ்மான் அவர்கள் முர்றத்து றலியல்லாஹு அவர்களைப் பலதடவைகளிலும் கண்டு சிநேகித பான்மையுள்ள வர்களா யிருந்த அறிமுகத்தினாலே உடனே இன்னாரென்று தெரிந்து ஸலாத்துக்குப் பிரதி கூறிவிட்டு, மர்ஹபா என்னும் சந்தோஷ வார்த்தை கூறி "முர்றத்தே! வாருங்கள்!! வெகு தொலை தூரத்திலிருந்து நான் இருக்கின்ற மலைமேலே வந்த காரணம் என்ன? தாங்கள் மாத்திரந்தான் வந்தீர்களா? அல்லது வேறு துணை ஆட்களுமுண்டா? வாகனமேறி வந்தீர்களா? அல்லது பாட்டைசாரியாக வந்தீர்களா? சொல்லுங்கள். இன்று எனக்கு நல்லநாள் வந்து வாய்த்துக் கொண்டது. அருமையான சிநேகி தரை வரக்கண்டேன். சந்தோஷம்! சந்தோஷம்!!" என்று சொல்லி அவர்களுக்கு இருக்க ஆசன முதலான சங்கைகள் செய் தார்கள். அதன் பிறகு முர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் அப்துர் றஹ்மான் அவர்களை நோக்கித் தங்களின் வசன சம்பிரதாயத்தால் அவர்கள் மனமகிழும்படியான அநேக விமரிசையான புகழ்ச்சிகளும், ஆசீர்வாதமுஞ் செய்து அத்துடன் தாங்கள் வந்த சமாசாரங்களில் அப்போது சொல்லக் கூடியவை களைச் சொல்லி, சொல்லக் கூடாதவைகளை மறைத்துக் கொண் டார்கள். அப்பால் அப்துர் றஹ்மானவர்கள் முர்றத்து றலியல் லாஹு அன்ஹுவுடன் வெகுநேரம்வரையிலும் பலபல சம்பா ஷணைகளும் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்து அப்பால் அங்கு நின்ற ஒரு பணிவிடைக்காரனை அழைத்து "இவர்களைக் கூட்டிக் கொண்டு நமது மனைவியாகிய செய்யிதத் என்னும் ராஜகுமாரத் தியின் கன்னிமாட கூடத்திற்குச்சென்று நல்ல அறுசுவையான பாதார்த்தங்களோடும், இனிமையான பழவர்க்கத் தீம்பான வகைகளோடும், அருமையான உபசார வார்த்தைகளோடும் விருந்து கொடு" என்று கட்டளையிட்டு அனுப்பினார்கள். அதே பிரகாரம் அந்தப் பணிவிடையாளன் முர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை 'வாருங்கள்!' என்றழைத்துக் கொண்டு கனம் தங்கிய மகா ராணியாகிய செய்யிதத்து அம்மாள் வாழ்கின்ற கன்னி மாடஞ் சென்று அங்கு ஏற்கனவே இரத்தினக்கம்பளம் விரித் திருந்த ஒரு அலங்காரமான ஜாகையில் இருக்க வைத்துஎவராலும் இவ்வளவுதான் என்று மதிப்பிட்டு சொல்லமுடியாத நவரச வகையான விருந்து கொடுத்து வேண்டுமான சுறிவன்ன முதலிய

வைகளைப் பரிமாறிக்கொண்டு நின்றான். மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் தங்கள் முன்பில் கொண்டுவந்து பரத்தியிருக்கின்ற விருந்து வகையராக்களையும், பானக வகைகளையும் கண்டு இணையில்லாத ஆனந்தப் பரவசத்துடன் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து ஷுக்ரு செய்தவர்களாகக் கைமணக்க வாய்மணக்கத் தின்று கொண்டிருந்தார்கள். இப்படியிருக்கும் சமயத்தில் அப்துர் றஹ்மான் அவர்களும் தங்கள் தர்பார் வேலைமுடிந்து அங்கு வந்து விருந்து, தின்கிற மூர்றத்து அவர்களை நல்ல வாய் நிறைந்த உபசரணை வார்த்தையுடன் 'தின்னுங்கள்! உண்ணுங்கள்!!' என்று சொல்லிக் கொண்டு நின்றார்கள். அப்துர் றஹ்மான் அவர்களிருக்கும் ஆனந்தக் குறியை மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள்கண்டு இதுதான் நம்முடைய ரகசிய சங்கதியை வெளிப்படுத்தவேண்டிய சமயம் என்று எண்ணிக்கொண்டு முன்னர் ஹஜ்ரத்து அமீறுல் மூஃமினீன் அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் சொல்லியனுப்பிய பிரகாரம் வெகு சாமார்த்தியமான தொடர் மொழிகளாகச் சில மர்மங்களை வெளியாக்கி அதில் அவர்கள் மனது கவ்வி உருகி நிற்கும் நிலையைக் கண்டு அவர்களின் தந்தையாகிய அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் தலைமைத்தனமும் இன்னும் றஸூலுல்லாவின் பிறப்பு வளர்ப்பு முதலான அற்புதங்களும், ஆயிஷாநாயகி முதலான சகோதரரிகளின் சங்கதிகளும், ஒவ்வொன்றாக எடுத்துச் சொல்லி, மறுபடியும் அவர்களை நோக்கி "அரசரே! தாங்கள் சிறு குழந்தையாக மக்கத்தில் தங்கள்வீட்டின் வாசலில் இருந்து தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது தங்கள் மாமனாகிய அபாசுபியான் தங்களைத் திருடிக் கொண்டு வந்து வளர்த்து கலியாண முதலான இவ்வளவு காரியங்களையுஞ் செய்து அவனைப்போல் தங்களையும் குபிரியத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றான். இதை நல்ல கவனத்தில் எடுத்துப் பாருங்கள்" என்று விபரமாக சில ஸ்பஷ்டமான அத்தாட்சிகளும் எடுத்துக்காட்டி விட்டார்கள்.

இங்கே இளவரசராகிய அப்துர் றஹ்மானுக்கும், மூர்த்துக்கும் இடையில் இவ்விதமான சங்கதிகள் நடந்துகொண்டிருக்கும் போது, அங்கே இராஜகோட்டையில் திடீரென்று ஒரு சம்பவம்

நடக்துவிட்டது. அது என்னவென்றால் சிறைப்பட்டிருப்பவர்களின் தப்த்தர் புத்தகத்தை மந்திரிமார்கள் பார்த்ததில் எமன் தேசத்தரசனாகிய அஸ்மத்திபுனு நுஹிதாவின் குமாரனுக்கு ஏற்பட்ட வருஷமாதந் திகதி சரிவரமுடிந்ததால் இதுவரையிலும் அவனுக் கேற்படுத்திய தண்டனைப் பணம் வந்து சேரவில்லை யாதலால் இனிமேல் அவனைக் கொன்றுவிட வேண்டிய தென்று மந்திராலோசனை சங்கத்தின் கட்டளை பிறந்து விட்டதினிமித்தம் அரசன் அஸ்மத்திபுனு நுஹிதாவின் பேரில் அடங்காத கோபங் கொண்டவனாக எழுந்து அவர் மகன் இருக்கும் சிறைச்சாலையில் போய் அவனைத் தலையோடுங் கூட்டிக்கொண்டு அப்துர் றஹ்மான் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும் மாளிகையில் அகஸ்மத்தாக வந்து மருமகனாகிய அப்துர் றஹ்மானை நோக்கி, இவனுடைய தகப்பன் நம்மிடம் வாக்குத்தத்தம் செய்து விட்டுப் போனது போல் இதுவரையிலும் இவனுக்குரிய தண்டனைப் பணம் கொண்டுவந்து கட்டவில்லை. இனிமேல் பொறுக்க முடியாது. ஆனதால் நீ இவனை இப்பவே சிரச்சேதம் செய்து விட்டு மறுவேலை பார்க்கவேண்டு மென்று கண்டிப்பான கட்டளை செய்து விட்டு உடனே திரும்பிப்போய்விட்டான். தமது மாமனாகிய அரசன் சொன்ன அந்தப்பிரகாரமே அப்துர் றஹ்மானவர்களும் சம்மதித்தவர்களாக அஸ்மத்துடைய மகனைப்பிடித்து அங்கு நின்ற சில கொலையாளிகளின் வசங்கொடுத்து "இவனை இந்த க்ஷணமே தலையை வெட்டிவிட்டு வாருங்கள்" என்று கடின உத்திரவு செய்து கொலைக்களத்திற் கனுப்பினார்கள். அந்தக் கடின உத்திரவு பிறந்த மாத்திரமே கொலையாளிகள் அதிக உக்கிர வேஷத்துடன் கூர்மையான வாளாயுதம் பிடித்த பிசாசுகளைப் போல் அஸ்மத்துடைய மகனைப் பிறடியைப் பிடித்திழுத்துத் தள்ளிக்கொண்டு போனார்கள். அப்படிப் போகும்போது அந்தச் சிறுவன் மனமுடைந்து தேக விலவிலப்புடன் ஓ வென்று கதறி சப்தமிட்டு, அழுது கொலையாளிகளின் கைகளைவிட்டும் உருவி ஓடிவந்து அப்துர் றஹ்மானவர்களின் பாதத்தில் பணிந்து மோதிவிழுந்து "எங்கள் தயாளுண சீலராகிய அரசரே! நான் சிறுவன். தங்களுக்கு என்ன குற்றஞ் செய்தேன். என்னுடைய இந்த ஏழை உயிரை வீணில் கொலைசெய்வதால் தேவரீர் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் பலாபலன் என்ன? இந்தக்கடல் சூழ்ந்த

பூலோக மெல்லாம் புகழும்படியான தங்கள் தகப்பனுர் அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் திருநாமத்தின் பேரில் ஆணையாக தாங்கள் இந்த அடிமையாகிய என்னைக் கொலை பாதகஞ் செய்யாமல் என் தகப்பன் வருகிற மட்டிலும் தேவரீர் தங்கள் அடைக்கலத்தின் பேரில் சிறையாகவே வைத்துவிட வேண்டியது'' என்று அழுது கெஞ்சிக் கேட்டு நின்ருன்.

அஸ்மத்துடைய மகன் தங்கள் தகப்பனுரவர்களின் திரு நாமத்தைச் சொல்லி ஆணையிட்டதை இளவரசராகிய அப்துர் றஹ் மானவர்கள் காதாரக் கேட்டவுடனே தங்கள் மனசுக்குள்ளே, சற்று நேரத் திற்குமுன் மூர்றத்து நமது தகப்பனுர் அவர்களின் பெயரைச் சொன்ன விதமாகவே இந்தச் சிறையில் கிடந்த பையனும் சொல்லுகிருனே இதைக் கவனித்தால் “உள்ளது வொளிக்காது இல்லது வெளிவராது'' என்றதைப்போல் நமது தகப்பனுர் இந்தப் பெயரை உடையவர்கள் தான் இதற்கு சந்தே கமே கிடையாது. மூர்றத்துச் சொன்ன சங்கதிகள் எல்லாம் உள்ளபடியே யதார்த்தமானவைகள் தான். இப்படிப்பட்ட கனதி வாளர்களான நமது தாய் தகப்பன் சகோதரர்களையும், இந்த உலகத்தில் இணையில்லாத வீரபராக்ரமசாலி களான நமது பந்து ஜனங்களையும் வெறுத்து வீணை குபிர் ஷெய்த்தானுகிய இந்த அரசன் அண்டையில் வந்து வளர்ந்து இப்பேர்ப்பட்ட பாதகத் தொழில்களுக்கு ஆளாகி அனியாயக்காரனுக நாம் இருப்பது இனிமேல் நமக்கடுத்த முறையையல்ல, இவ்வளவோடு தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இன்னும் பலதும் ஆலோசித்தவர் களாக அந்தச் சிறுவன் பேரில் மகா இரக்க சிந்தையுடன் அவனைத் தங்கள் அருகில் அழைத்து “அப்பா வாலிபனே! நீ இனிமேல் யாதொன்றுக்கும் பயப்படாதே! உனக்கு நான் அடைக் கலம் கொடுத்துவிட்டேன். இப்பவே உரிமையாக்கி என பிள்ளை போல் பாவித்துக்கொண்டேன். நீ இப்பவே உன் மனதிலிருக்கும் பயம் முதலிய எல்லா திடுக்கங்களையும் எடுத்தெறிந்துவிட்டு நல்ல தைரியவானு யிரு!'' என்று சொல்லி உடனே அவனுடைய சிறைக்கோலங்களான விலங்கு முதலான கட்டுகளை அவிழ்த்துத் தங்கள் கையை வைத்து அவனைத் தழுவிக் கொடுத்து நல்ல மதுரமான பால் பழாதிகளுடன் அவன் பசியடங்கும்படியாகப்

போஜனமும் கொடுத்துத் தங்கள் சமுகத்திலேயே வைத்துக் கொண்டார்கள்.

இவ்விதம் அஸ்மத்துடைய மகனைக் கொலையில் நின்று மீட்டி அடைக்கலங்கொண்ட பிறகு அப்துர் றஹ்மானவர்கள் இருதயமானது ஒரு விதத்திலும் சொல்லாமல் தங்கள் தாய் தகப்பன்மார்களையும், சுற்றத்தார்களையும் ஊரையும் அடிக்கடி நினைத்து உள்ளுக்குள்ளே உருகினவர்களாகவும், பலதும் புலம்பினவர்களாகவும், இரண்டு கண்கள் வழியாலும் கண்ணீர் தாரை தாரையாக வடியும்படியாக அழுகத் தொடுத்தார்கள். அந்த சமயத்தில் அங்கே திடீரென்று அபாசுபியான் என்னும் அரசன் வந்து கொலை செய்யச் சொன்ன சிறுவன், கால் கை விலங்குகள் கழற்றப்பட்டவனாக நல்ல உல்லாசத்துடன் இருப்பதைக் கண்டு, காயம்பட்ட வேங்கைப் புலியைப்போல் கதகதத்த அக்கினிப் பிரகாசமான கண்களால் சினந்தவனாக அப்துர் றஹ்மான் அவர்களை நோக்கி, நான் இந்த பயலை வெட்டும்படியாக கட்டளை செய்து விட்டுப் போக, நீ அதற்கு நேர்மாற்றமாக இப்போது இவ்வளவு உல்லாசமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கும் இறுமாப்பான கெர்வம் என்ன? அதை என்னிடம் சொல்? என்று மகா முறுமுறுப்புடன் அபயகுரலிட்டுக் கேட்டான். அந்த முறுமுறுப்புக்கு அப்துர் றஹ்மானவர்கள் யாதொன்றும் எதிர்மொழி கொடாமல் சற்று நிதானித்து நம்மை சிறுபருவத்திலிருந்து மகா கெம்பீரமான செல்வாக்குடன் வளர்த்து வாலிபமாக்கினவனாயிற்றே என்று மரியாதை வைத்தவர்களாக, அவனை நோக்கி, கிருபையுள்ள தந்தையாகிய அரசரே! நான் தங்களுடைய கட்டளைக்கு விரோதஞ் செய்யாமல் அப்படியே கொலையாளிகளிடம் கொடுத்து வதை செய்யும்படியாக உத்திரவுசெய்து விட்டேன். அர்த நேரத்தில் இவனுக்கு எப்படியோ மனசில் ஒருவிதமான ஊசாட்டம் வந்து, உடனே என்னைப் பெற்ற தந்தையவர்களின் பெயராகிய அபூபக்கர் ஸித்தீக் என்னும் திருநாமத்தைக் கொண்டு ஆணையிட்டுக் கதறி அழுது அடைக்கலந் தேடினான். என் தகப்பனாரவர்களின் அந்தத் திருநாமத்தின் சங்கைக்காக வேண்டி, உடனே என் மனமிரங்கி அடைக்கலங் கொடுத்து விட்டேன். இதுதான் சங்கதி. வேறு ரகசியம் எதுவும் கிடையாது, என்று மறுமொழி சொன்னார்கள்.

இவ்விதம் எவ்வளவோ தயாள குணத்துடன் ஜவாபு சொன்ன மகாபலாட்டிய சுத்த வீரராகிய அப்துர் றஹ்மானவர்களை நோக்கி, இரண்டு கண்களையும் நெருப்புப் பொறி பறக்கும்படியாக உருட்டிக் காட்டி, "இந்தப் பூச்சக்கிர கண்டத்துள்ளே செங்கோல் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற மகா மகத்துவமுள்ள கிரீடாதிபதிகளெல்லாரும் என் பேர் சொன்ன மாத்திரத்தில் நடுநடுங்கக் கூடிய வல்லாள கண்டனாகிய என் சமுகத்தில் கொஞ்சமாகிலும் நெஞ்சு மஞ்சாமல் நீ என்ன வார்த்தை சொன்னாய்? நான் கடைசி காலத்து நபியாக இருக்கும் என்று வீண்மொழி பிதற்றிக் கொண்டிருக்கிற அந்தப் பொய்யனாகிய மூஹம்மதுக்காக வேண்டி அளவிட முடியாத அநேக கோடி திரவியங்களையும் நாளா வட்டத்தில் விரையஞ் செய்து, தனக் தங்கிய இனபந்துக்களான குறைஷிகளையும் பகைத்து அவனுடன் இணைபிரியாமல் உடன்கட்டை ஏறிக்கொண்டு பதுர், உஹுது முதலான யுத்தக்களங்களுக்கெல்லாம் அவனுடன் போய் தன் குடும்ப ஜனங்களான சங்கைவான்களின் உயிரையும் வதை செய்து விட்ட ஈனப் புத்தியையுடைய பாதகனாகிய உன் தகப்பனை, இப்பவே நான் நினைப்பேனாகில் அவனிருக்கும் அந்த மதீனா சென்று அவனுடைய தலையானது தரையில் கிடந்து உருளும்படியாகத் தரித்து விடுவேன். அப்படியெல்லாம் வேண்டாமென்கிற இரக்கக் குணத்தால் இவ்வளவு நாளும் மனம் பொறுத்துக்கொண்டு வருகிறேன். ஆனதால் நீ அவனுடைய ஈனப்பெயரை நினைப்பதை விட்டும் விலகிவிடு" என்று இன்னும் சில வாய்கொழுத்த வம்புத் துன்பமான அடாதமொழிகளும் பேசி அவனுடைய மடப்புத்திக் கேற்கும்படியாகத் தாறுமாறாக உளறினான்.

லஅனத்துப் பெற்ற துஷ்டத்தனமுடைய ஷெய்தானாகிய அபாஸுபியான் சொன்ன கடுஞ் சொல்லானது அப்துர் றஹ்மானவர்களுக்கு உலையில் வைத்து நல்லபழுக்கக்காய்ச்சின வேலாயுதத்தை எடுத்து இரண்டு காதிலும்ஊடுருவப் பாய்ச்சினதுபோல் இருந்தது. எனவே முகமும் அகமும் வீராவேசத்தால் உருவ மாறினவர்களாகப் படம் விரித்த நாகப்பாம்புபோல் சீறி எழுந்து, அபாஸுபியானைப் பார்த்து 'அடே! முரண்டாட்டங்கொண்ட நாயுடைய மகனே! கேள். இந்த உலகத்தில் பிரபல்யம் பொருந்திய மகா சங்கைவாளராகிய என் தகப்பனாரவர்களின் வரிசையும் தலைமைத்தனமும் அறிவில்லாத நிர்மூடத்தனமுடையவனே உனக்கென்ன தெரியும்? அவர்களின்

மகத்துவமுள்ள சிரசைத்தரித்து உருளச் செய்வேன் என்று இத்தனை நேரமாக வீணுக்கு உன் ஓட்டைவாயை நாற்றமாக்கிக் கொண்டாய்! மாட்சிமை தங்கிய அவர்களின் சரீரத்தில் முளைத்திருக்கின்ற அநேக உரோமங்களில் நின்றும் ஒரு சிறிதான மயிரையும் உன்னைப்போல் பாலாட்டியமுடைய முப்பது அரசரானுலும் கையால் தொட்டு அசைக்கவும் முடியாதடா பேயே! அதை வேண்டுமானால் இப்போது அவர்களின் குமார சிங்கமாகிய என்னிடம் கண்டறிந்து கொள்' என்று கோடையிடிபோல் கதறி சொல்லிவிட்டு, உடனே தங்களின் அகலமான வாளை உறையைவிட்டு கரகர வென்று உருவினுர்கள். அந்த மும்மரமான உக்கிர தோற்றத்தை அபாஸுபியான் வெகு சீக்கிரத்தில் தெரிந்து, சமயூத யூகத்தால் அப்துர் றஹ்மான் அவர்களைப் பார்த்து "அருமையானமகனே! உன் தகப்பனை நான் அவ்வளவு சொல்லத் தகாதா? உனக்குச்சிறு வயதிலிருந்து நான் அவ்வளவு கஷ்ட பாடுகள் படவில்லையா?" வென்று சில குளிர்ந்த வசனங்களைச் சொல்லித் தழுவிக் கோபத்தை ஆற்றிவிட்டு முகம் வாடினவனுக அந்த இடத்தை விட்டும் விலகிப் போய் விட்டான்.

5-வது அத்தியாயம்

அப்துர் றஹ்மானும் சைதத் அம்மாளும் மதீனு புறப்படுதல்.

அரசன் அவ்விதமான மனவிசனத்துடன் போன பிறகு, அப்துர் றஹ்மானவர்கள் மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களைத் தங்கள் அருகில் அழைத்து மறுபடியும் தங்கள் தாய் தகப்பன்மார்களுடைய சவிஸ்தாரங்களைச் சொல்லும்படியாகக் கேட்டார்கள். அதற்கு, அவர்கள் அப்துர் றஹ்மானவர்களை நோக்கி "எங்கள் கிருபையுள்ள அரசருடைய குமாரரே! கேளுங்கள் .தங்கள் தாயாரும், தகப்பனுரும், தங்களைக் களவு கொடுத்த நாளிலிருந்து இது பரியந்தம், தங்களைத் தேடித்தேடி அழுதவர்களாக இருக்கின்றனர். அது கண்டு சூழ அக்கம் பக்கத்தில் இருக்கிற இனத்தாராகிய குறைஷிகளும், குறைஷிப் பெண்களும் வந்து, அவர்களுக்கு :தைரியமான ஆற்றல் போற்றல் சொல்லி அமர்த்துகிற வேலையாகவே இருக்கின்றூர்கள். இன்னும் தங்களுடைய சந்திப்பைக் காண வேண்டுமென்கிற ஆசையாலே அந்தத்

திருமதினமா நகர முழுமையும் ஓரே விசனக் கடலில் முழுகிப்போ யிருக்கின்றது" என்றும் இன்னும் சில சங்கதிகளையும் எடுத்து அவர்கள் மனம் பதியும்படியாகச் சொல்லிவிட்டு, தங்கள் மனதுக் குள்ளே இப்போது அப்துர் றஹ்மான், கொண்டிருக்கிற உறுதி யானது நல்ல பலவந்தமானது, இந்த ஓர்மையின் ஊக்கத்தால் இவர் ஒருக்கால் மதினவை நாடிப் பிரயாணப் படவும் கூடும். ஆன படியால் நாம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற கடிதாசியை இந்த சமயத் தில்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டு, அப்துர் றஹறுமான் அவர்களை நோக்கி 'அருமையான எஜமானனே! தங்கள் தகப்பனாரவர்களின் கையால் எழுதிய கடிதம் கொண்டு வருகிறவர்களுக்குத் தாங்கள் என்ன இனும் கொடுப்பீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அப்துர் றஹ்மானவர்கள், மனம் நிறைந்த பெரிய ஆவலுடன் "அப்படி என் தந்தையவர்களின் கையெழுத் துள்ள கடிதம் கொண்டுவந்தவர்களுக்கு இந்த விலை மதிக்கமுடி யாத முத்துமாலையை நன்கொடையாகக் கொடுக்கிறேன்" என்று உறுதி வார்த்தை சொல்லி, உடனே தங்கள் கழுத்தில் அணிந்திருந்த ஆணிமுத்து மாலையைக் கையால் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அந்த ஒப்பில்லாத மணிமாலையை முர்றத் அவர்கள் கண்டதும் தங்கள் இரு தயத்தில் நாம் இதுபரியந்தம் அநுபவித்துக்கொண்டிருந்த கஷ்டப் பாடாகிய தரித்திரம் இன்றோடே நம்மைவிட்டு விலகி நீங்கிப் போயிற்று என்று எண்ணினவர்களாக, ஹஜரத்து அமீருல் மூஃ மினீன் அபூபக்கர் சித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் கை யால் எழுதிக்கொடுத்த கடிதத்தைத் தங்கள் தலைப்பாகையென்னும் சருபந்துக்குள் இருந்து எடுத்து "பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்ற ஹீம்" என்று சொல்லி அப்துர் றஹ்மானவர்களின் கையில் கொடுத்து 'இந்தக் கடிதத்தாலே தான் இவ்வளவு தூரந்தொலைகளை நான் கடந்து இங்கு வந்தேன்' என்று தாங்கள் வந்த வரலாறு களையும் படிப்படியாகச் சொன்னார்கள். அப்துர் றஹ்மானவர்கள் தாங்கள் முர்றத்துக்குச் சொன்ன வாக்குறுதிபோல், தங்கள் கையில் வைத்திருந்த முத்துமாலையை முர்றத்து அவர்களுக்கு சன்மானஞ் செய்துவிட்டு, அடங்காத ஆர்வத்துடன் அந்தக் கடிதத்தின் முகப்பைப் பார்த்தார்கள். அதில் "நம்முடைய தெளித்துவடித்த திருமணியான அருமை மகன் அப்துர் றஹ்மானுக்கு வருவது" என்றெழுதியிருப்பதையும் அதன்மேலும்கீழும் ஹஜரத் அவர்களின்

முபாறக்கான கைவிரலின் கணையாழி மோதிரத்தின் முத்திரைபதிக் திருப்பதையுங் கண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தவர்களாக அதைத் தங்கள் தலைமேலும் கண்மேலும் வைத்து முத்தி முகர்ந்து "ஆ! என் தகப்பனே! என் தகப்பனே!!" என்று விம்மி விம்மி அழுது, தலையில் விசையாக அடித்து அடித்து, பலதும் சொல்லிப் புலம்பினவர்களாக, ஓங்கிய குரலோசையுடன் சப்தமிட்டு அழுது விழுந்து விட்டார்கள். அப்பால் சற்றுநேரம் பொறுத்து மறுபடியும் எழுந்து ஏங்கி ஏங்கி அழுகத் தொடுத்தார்கள். இந்த அழுகுரலின் சப்தத்தை அங்கு கன்னிமாடத்தில் இருக்கும் அவர்களின்மனைவியாகிய ஙசயிதத்அம்மாள்கேட்டு 'இதென்னவிபரீதம்! ஒருநாளுமில்லாத திருநாளாக நமது கணவனுருடைய அழுகை சப்தம் கேட்கின்றதே! என்ன ஆபத்து நேரிட்டுவிட்டதோ! தெரிய வில்லையே! சீக்கிரம் போய்பார்க்கவேண்டும்' என்றெண்ணிக்கொண்டு உடனே எழுந்து கால்பதற கைபதற ஓடிவந்து அப்துர் றஹ் மானவர்களின் பாதத்தண்டையில் வந்துவிழுந்து "யாஸய்யிதீ! என் நாயகமே, என்னத்திற்காக இந்தப் பாடு படுகின்றீர்கள்? இதென்ன புதினம்!! எதற்காக அழ வேண்டும்? சொல்லுங்கள்" என்று நாடியைத் தழுவி கண்ணீர் ததும்பும்படியாகக் கேட்டார்கள்! கனம் பொருந்திய அந்த அம்மாள் எவ்வளவுதான் கேட்டாலும் ஒன்றுக்கும் அப்துர் றஹ்மான் அவர்கள் மனம் அசையாதவர்களாக மனைவியைப் பார்த்து "பெண்ணே, நீ என் இங்கே வந்தாய்? நீ எவ்விதந்தான் கேட்டு நின்றாலும், அந்த சங்கதியைச் சொல்ல முடியாது. உனக்கு அதைப் பின்னால் அறிவிக்கிறேன். நீ இப்போது உன் இருப்பிடம் போ" என்று உத்திரவு பண்ணிவிட்டார்கள். அந்த அம்மாள் தன்கணவனுடைய கட்டளைப் பிரகாரம் உடனே வியாகூலப்பட்ட முகத்துடன் போய்விட்டார்கள். அதன் பின்னர் அப்துர் றஹ்மானவர்கள் தங்களின் தகப்பனாரவர்கள் எழுதிய கடிதத்தின்மேல் முத்திரையை உடைத்து, உள்ளிருக்கும் வாசகத்தை பார்வையிட்டார்கள். அதிலெழுதியிருக்கின்ற சகலமான சங்கதிகளையும் ஆதியோடந்தமாக வாசித்துக்கொண்டுவந்து கடைசியில், தங்களின் மகத்துவமும் வரிசையுந்தங்கிய மச்சானாகிய நமது வள்ளலாகிய நபி நாயகமவர்களின் ஸலாமையும், ஆசீர்வாதத்தையும் கண்டு, அடங்காத சந்தோஷமுள்ளவர்களாகக் கடிதத்தின் கடைசியில் தங்கள் தந்தையவர்களின் கையொப்

பத்தை கண்டதும், இருகண்களாலும் வளைத்து முத்திக் கொண்டு திரு மதீனமாநகரம் போகவேண்டிய காரியத்தில் ஆலோசனை செய்துகொண்டே, கடிதத்தை ஒரு முறையன்றிப் பல முறையும் திருப்பித் திருப்பி வாசித்தார்கள். அப்துர் றஹ்மான வர்கள் அந்தச் சிறப்பான கடிதத்தை வாசிக்கும்போதே அவர் களின் இருதயத்தில் புகுந்து கொண்டிருந்த பழிபாதகம், குபிரி யத்து என்னும் பொல்லா இருட் கூட்டமானது உடனே விலகி வெருண்டோடிப்போய் அயோக்கியனாகிய அபாசுபியானுடைய இருதயத்தில் வேரூன்றிப் போய் கிடக்கும் வஞ்சனை குபாட மென் கின்ற இருளோடுங் கூடிக் கலந்து கொண்டது. அப்பொழுதே அப்துர் றஹ்மானவர்களின் திவ்யமான இருதயத்தில் தீனுல் இஸ் லாம் என்னும் ஞானமார்க்கத்தின் பிரகாச மானது பளீரென்று பிர காசித்து விட்டது. உடனே அப்துர் றஹ்மானவர்கள் தங்கள் சமு கத்தில் நிற்கின்ற மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் முகத்தை நோக்கி, அவ்வளவு சிறப்பும் பதவியுமுள்ள காரணக் கடவுளாகிய எங்கள் நாயகம் முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களையும், கனம் பொருந்திய வள்ளலாகிய என் தந்தை யவர்களையும் பார்த்துவந்த முகம் இதுதானோ? என்று மூர்றத் அவர் களின் முகத்தையும் கண்களையும் சலியாமல் அணைத்துப்பிடித்து முத்திக்கொண்டு, உடனே அவர்களின் கையைப் பிடித்து, தீனுல் இஸ்லாத்தின் பரிசுத்தமூலமந்திரமாகிய "லாஇலாஹஇல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் றஸூலுல்லாஹ்" என்னும் திருக்கலிமாவைச் சொல்லி ஈமான் கொண்டு மூஸ்லிமாகி விட்டரர்கள். அது கண்டவுடனே மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் "மர்ஹபா! மர்ஹபா! என்னும் சந்தோஷ சுபசோபனமும், நல்மாராயமும் சொன்னவர் களாக, றஸூல் நாயகமவர்களைத் துதித்து அல்லாஹ்வை நாடி ஸஜ தாவில் விழுந்தெழுந்து 'அல்ஹம்துலில்லாஹ்' என்று புகழ்ந்து ஷுக்றும் செய்தார்கள்.

அப்துர் றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் கொலு வில் இப்படியான மோட்ச காரியங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக் கும் சமயத்தில், திடீரென்று அபாஸுபியான் என்கிற அரசன் சில காவல்வீரர் களுடன் வந்து அங்கு அசதியுடன் படுத்து நித்திரை செய்துகொண்டிருந்த அஸ்மத்துடைய மகனைப்பிடித்துக் கொலை செய்யாமல், தலை பூட்டிபழையபடி சிறைகூடத்திற் கொண்டுபோய்

அடைக்கும்படியாகத் தன் காவல்வீரர்களுக்கு உத்திரவு செய்தான். அந்தக் காவல் வீரர்கள் தமது அரசன் உடைய உத்திரவுக்கிணங் கினவர்களாக, விலங்குகளைக் கொண்டுவந்து அஸ்மத்துடைய மகன் கையிலும், காலிலு மிட்டுத் தட்டி எழுப்பினார்கள். உடனே அந்தச் சிறுவன் மனது உடைந்தவனாக கதறிக்கொண்டு எழுந்து அப்துர் றஹ்மானவர்களின் முகத்தைப்பார்த்தான். பார்த்ததும் அப்துர் றஹுமான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களுக்கு வெளி பொங்கி சிங்கத்தைப்போல் கண் சிவந்து வடவாமுக அக்கினிபோற் கொதித்து. அந்தக் காவல் வீரர்களைப் பார்த்து, "அடே குபிரியத் தான கெட்ட நாய்களே! அந்த ஹராமியுடைய மகனாகிய ஷைத்தா னின் சொல்லைக் கேட்டு நீங்கள் எல்லாரும் உயிரை இழக்க வந்தீர் களோ! இதோ பாருங்கள்" என்று நாகத்தைப் போல் சீறியெழுந்து உறையை விட்டும் வாளை உருவினார்கள். அந்த க்ஷணமே அபாஸு பியான் பயந்து நடுங்கி, வீரமில்லாத பேடிபோல் மெதுவாக நழுவிப் போய் விட்டான். அகப்பட்டுக் கொண்ட காவல் வீரர்க ளெல்லாரும் அப்துர் றஹ்மான் அவர்களை நோக்கி, "எங்கள் காருண்யக் கடலாகிய எஜமானே! தேவரீர் கோபத்தை அடக்கி மன்னியுங்கள். ஏழைகளாகிய நாங்கள் என்ன செய்வோம்? தெண்டச் சோறு போடுகிற அந்த அரசன் என்ன வேலையை இட்டானோ அந்த வேலையைச் செய்வோம். இடையில் தங்களுக்கும், அவனுக்கும் இப்படிப் பட்ட சம்பவம் நேரிட்டிருக்கிற ரகசியத்தை நாங்கள் அறிந்தால் ஏன் நாங்கள் இங்கே வருகிறோம் என்று கெஞ்சு தலு டன் மன்றாடி நின்று கேட்டுக் கொண்டு, அஸ்மத்துடைய மகன் மே லிட்ட தளைகளைக் கழற்றி விட்டுப் புலியின் வாயிலகப்பட்டுத் தப்பி யோடும் மான்களைப் போல் 'பிழைத்தோம் பிழைத்தோம்' என்று ஓடிப் போய் விட்டார்கள்.

காவல் வீரரும் அரசனும் மனப் பயத்தால் வெருண்டோடிப் போனதின் பின்னர், அப்துர் றஹுமான் றலியல்லாஹு அன்ஹு, மூர்றத்திபுனு இஸ்லானனவர்களை அருகில் அழைத்து "என்ன! சும்மா பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்! இப்பவே பிரயாணத்திற் குரிய சாதனங்களைத் தயார் பண்ணிக் கொள்ளுங்கள்? இனி மேல் இங்கே ஒரு நிமிஷமாவது தங்க முடியாது. மதீனம் போய்ச் சேர வேண்டும்" என்று சொல்லி விட்டு அங்கு நின்ற ஒரு பணி

விடைக்காரனை விட்டுத் தங்கள் மனைவியாகிய சைதத்தம்மாளை வரவழைத்தார்கள். உடனே அந்தத் தூதன் கனம்தங்கிய சைதத்தம்மாள் இருக்கும் கன்னிகா மாடத்தில் சென்று அவர்களைக் கண்டு வணங்கி, "தங்களைத் தங்கள் கணவனாரவர்கள் அழைக்கின்றூர்கள்!" என்று சொன்னான். சொன்னதும் அந்த அம்மாள், பூரண சந்திரனில் உள்ள அமுதத்திரளைகளிலும் சூரியனுடைய கிரணங்களிலும் அதிகப் பிரகாசமுள்ள வசீகர சௌந்திரியத்துடன் எழுந்து விரைந்து நடந்து, இளவரசராகிய அப்துர் றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் சமூகம் வந்து நின்றூர்கள்.

கேசாதி பாதம்

எழுசீர்க் கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

1. * அரியின மூரன்று துளிகறு வருத்தி யடர்ந்துதர தாடிய தளவ, விரைதருந் தொடையல் வேந்து பன்னீரும் வீசிநற் பரிமளந் திமிர்ந்து, வரியறன் முகில்பொற் கடுக்கை நல்லிருளை வடிவுசை வலத்தினை முடுக்கிக், கருசிற வகிலின் புகையுடன் மருவிக் கண் கொளா விடாமெனுங் குழலாள்.

2. கானமும் புழுகும் பலபரிமளமு கறும்பனி நீரிலே கனைத்துக், கானுறவணிந்ததிலத நின்றிலங்கக் கதிர்தருகுளவி வெண்மதியம், வானிட யெழுந்து கீழ் வளைவாக வருவது காண்கிலப் பிறையை, தானுறமுவமை சாற்றலா மெனவே தாணியிற் சிறந்த நன்னுதலாள்.

3. தாள மெண்ணன்கு மூபயசெந்து கிருந்தயங்கவோர் சண்பக மலரு, மிருகரு வினையும் விளைந்தசெஞ் சிலைகளிணையுமே யிசைவுற முளைத்து, மருவுற வலமு மிளமுமாண்டுசல் மகரமு மசைய மண்டலத்தி, லொருமதி தோன்றிலுறழ் சொலப் படுமென்றெளியுற விளங்குமா முகத்தாள்.

---

* இந்த ஒன்பது கவிதைகளும் 'சைதத்துப் படைப்போர்' என்னும் புராண காவியத்தில் உள்ளவைகள். அவைகள் சைதத்தம்மாள் அவர்களின் கேசாதிபாத வர்ணனைகளைச் சொல்லி வருகின்றமையால், அப்படியான சிற்றின்ப விஷயங்களை சரித்திரங்களில் நுழைத்தெழுதுவது தற்காலத்திற்குப் பொருத்த மில்லாத கருமமென்று கண்டு, நான் அவற்றுள் தலையிடுவதை நிறுத்தி, மேற்படி கவிதைகளை மாத்திரம் அப்படியே வருவித்திருக்கின்றேன். ஆற்றலுடைய கல்விமான்கள் அவற்றின் அர்த்தங்களைக் கண்டறிந்துகொள்க,

4. சீனிசர்க்கரை பால் வருக்கை நற் கதலிதேன் கரும்ப முதி யாழ் குழலுந், தானுறழரிது கோகிலங் கிளியோ சாற்றருங்குதலை மென்மொழியாள், கானலர் விரியுங் கமுகுசெற் றெனலாய்க்க வினுறத் திரள்டகக் தரத்தா, வீனமின்றியவே யிணைப்புறந் துரத்தியிக் கென விணை மணித்தோளாள்.

5 இனமணி பதித்த யாழெனத் தோன்ற விணைவளை யணிந்த முன்கையாள், கனகமென் றிலங்கும் பதுமமாந் தளிருங் காந்த ளும் போன்றவங் கரத்தாள், சினையுறுங் கெளிற்றை முனிந்து சிற்றுழி சிறப்புற வணிந்தமென் விரலாள், வினவரு மொழிசேர் பசுங்கிளி யோட்டம் விளம்புதற் கிணையுறு முகிராள்.

6. அம்புய முகையோ மதுவுறு குடமோ வடுக்கலை வணி நறைச் சிமிழோ, செம்பொனின் முடியோ செழுமணித் தசும்போ தெங்கிள நீர்கொலோ கிணமோ, பம்பர மதுவோ குமிழிகோங் கரும்போ பந்துவின் பறக்கு நேமிகளோ, விம்பரினுவமை சாற் றினும் பொருவா வெழில்குடி யிருந்தபொற் றனத்தாள்.

7. அடிதடித் தெழுந்து பணைத்திருமாந்தங் சுடைத்திமை யாதகண் கறுத்துப், படியிடத் தெதிர்த்தோ ராவியுள்ளடக்கிப் பகையிலா தொன்றுடன் றிகலி, வடிவுடனிழைத்த வாரறுத் தோங்கி மதிப்பிலாப் பசலைபூத் தொளிரக், கொடிய வெங்கரிக் கோட் டிணைவடுப் படுத்திக் கொழுநர் கைக் கடங்குகொங் கையினாள்.

8. பொய்யொடு துடிநூல் குறைந்துதேய் பிறையும் பொ ருந்தினும் பொருந்துறு விடையாள், செய்யுபொன் னரம்பை பிடிகரந் தனிலுந் திரண்டழ கிலங்கிய குறங்காள், வையகத் தலவன் றனைக்கடிந்தெடுத்த வடிவர லெனுங்கணைக் காலாள், வெய்யவனிறத்த நிதித்தராசெனவே விளங்கொளி பிறங்கிய பரடாள்.

9. நிதியினைத்திரட்டி நவமணி பதித்த நெடுஞ்சுடரப் பந்தெனுங் குதியாள், புதியதுப் பிணைக்கி யொருதலைத்தராளம் பொருத்திய நிகரணிவிரலாள், உததியுட் கமட முதுகுபுத் தகமு முவமை செப்பிருபுறவடியாள், சததளகமல மலரலர்த் தகத்தைத் தரித்தன தன்மையின் பதத்தாள்.

மேலே சொல்லப்பட்ட அத்தனை விதமான அலங்காரங்களையும் உடைய அபூர்வ ரூபலாவண்ணியம் பொருந்திய சையிதத்தம்மாள் அவர்கள் வந்து தமது அன்புள்ள கணவனாரவர்களின் பாதார விந்தத்தில் விழுந்து பணிந்து தமது அழகிய முந்தானையை ஒரு புறமாக வொதுக்கி மரியாதையுடன் நின்றார்கள். நின்ற அந்த விவேக அறிவினையுடைய கனம் தங்கிய அம்மாளை, இளவரசராகிய அப்துர் றஹ்மானவர்கள் நோக்கி, "ஏ அன்புடைய பெண்ணே! இப்போது நானுன்னை வரவழைத்தது ஒரு சங்கதிக்காக வேண்டியே அதாவது எங்கள் குலத்தில் ஒரு மேன்மையான நபியவர்கள் உதித்திருக்கின்றார்கள். நான் அவர்களின் மார்க்கத்திலே சேர்ந்துவிட்டேன். என் தகப்பனும் அவர்களின் மார்க்கத்தை அநுசரித்தவர்களாக, அந்த நபியவர்கள் வாசம்பண்ணுகின்ற திருமதீனமா நகரத்தில் இருந்து வாழ்கின்றார்கள். ஆனபடியாலே நான் அவர்களைக் கண்டு நேர்வழி பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக, இப்போது எங்கள் ஊராகிய மதீனத்திற்குப் பயணமாக இருக்கின்றேன். நீ நல்ல சௌபாக்கியவதியாக, யாதொரு குறைவுமின்றி உன் தகப்பன் இருக்கும் இந்தப் பட்டணத்திலேயே வாழ்ந்து கொண்டிரு" என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் இவ்விதஞ் சொன்ன சொல்லானது சையிதத்தம்மாள் அவர்களுக்கு காதில் ஈயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்றினதுபோல் உள்ளமெல்லாங் கருகி அவர்கள் முகமென்கிற வாடாத செந்தாமரையும் ஒருவாறு வாடிற்று. வாடிவிசனப்பட்டு ஒரு கண்ணுக்கு அழுதவர்களாகத் தமது கணவனாருடைய கையைப்பிடித்து "யாஸெய்யிதீ! என்னுடைய நாயகமே! இந்த அடியாளுக்கு உலகத்தில் தங்களையன்றி வேறு ஆதரவு யாரிருக்கின்றார்கள். புருஷனென்றாலும் நீங்களே, கடவுள் என்றாலும் நீங்களே என்று நான் நம்பியிருக்க இப்போது, தங்களை மதீனத்திற்கு அனுப்பிக் கையிழந்து விட்டு நான் இங்கிருப்பதால் எனக்கு என்ன சுகமிருக்கிறது; ஒன்றுமில்லை. அப்படித் தாங்கள் மதீனத்துக்குப் பிரயாணம்போகும் பட்சத்தில், இதோ இந்த அடியாளும் தங்களுடன் கூட பயணமாக இருக்கிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு உடனே கலிமாவைச் சொல்லி ஈமான் கொண்டு முஸ்லிமாகி விட்டார்கள்.

அரசனுடைய ஏகபுத்திரியாகிய சையிதத்தென்னும் பெயருடைய ராஜ பெருமாட்டி இஸ்லாமில் வந்தவுடனே அப்துர்

ரஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் மதீனமா நகரத்தை நாடிப் பிரயாணம் பண்ணுவதற்காக ஆயத்தப்பட்டு, கடின நடையையுடைய ஒரு சிவந்த ஒட்டகத்தின் மேலே முத்து, மாணிக்கம், பச்சை, மரகதம், கோமேதகம், நீலம், வைரம், வைடூரியம், புஷ்பராகம், பவளம் முதலிய ஒன்பது வகை ரத்ன கஜிதங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்பாரி வைத்து, அதன் உள்ளே மகாராணியாகிய ஸைமிதத்தம்மாளை ஏறியிருக்கும்படி கட்டளையிட்டு அந்த அலங்காரமான ஒட்டகத்தின் மூக்கணாங் கயிற்றை மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் வசங் கொடுத்து ஓட்டிவரும்படி செய்து, அப்பால் தாங்கள் வழமையாகப் படைக்களங்களுக்குப் போகும்போது சவாரி செய்து செல்கின்ற மகா உயர் ஜாதி போர்க் குதிரையாகிய ஜவாது என்கின்ற பஞ்சகல்யாணியைக் கல்லணைவைத்துப் பதினெட்டுவகை ஆயுத பாணிகளையும் எடுத்தணைந்து * அஸ்மத்துடைய மகனையும் கையில் பிடித்தவர்களாகக் கொதிகொதிப்பையுடைய ஒரு வடவா முக அக்கினிபோல் பாய்ந்தேறினார்கள். இந்த சங்கதியை அங்கு பார்த்துக்கொண்டு நின்ற சுத்தவீரர்கள் கண்டு ஓட்டம் ஓட்டமாக ஓடிப்போய் அபாசுபியானிடத்தில் தெரிவித்தவுடனே அவன் மனம் பதறினவனாக ஓடிவந்து, குதிரையின்மேல் ஒரு ராஜ சிங்கம்போல் சவாரியிருக்கின்ற அப்துர் ரஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் அருகில் போய் நின்றுகொண்டு "ஆ என் அருமையான செல்வ மருமகனே! என்னிடமிருக்கின்ற திரவியங்களையும் ராஜ்யங்களையும் உனக்காக சொந்தமாக்கி விடுகிறேன். இந்த எண்ணத்தை மறந்துவிட்டு அந்த மாய வஞ்சகனாகிய முஹம்மதிடம் போவதை வெறுத்து என்னிடமே இரு! கண்மணியான மகனே!" என்று அழுது சலித்தவனாகச் சொல்லிக் கெஞ்சினான். அதற்கு அப்துர் றஹ்மான் அவர்கள் அந்த மல்லனைப் பார்த்து இருகண்களும் அக்கினிபோல் சிவந்து சினங்கொண்டு சிங்கத்தைப்போல் சீறி, நபிநாயகம் அவர்களைப்பல கால் துதித்துப்போற்றிக்கொண்டு அவனையும் அவன் வைத்து வணங்குகின்ற பொய்ச்சாமிகளான உலாத்து உஸா குபல் என்கிற தம்பிரான்களையும் திட்டி வாய்க்கு வராத வசைமொழிகள் பேசி

* அஸ்மத்துடைய மகனை உடன்கொண்டு போனதாகவும் சில கிரந்தங்கள் கூறுகின்றன.

நகைத்தார்கள். அதை யவன் கேட்டவுடனே "இனி நீ எனக்கு உதவப்போகிறதேயில்லை. திட்டமாக உன் தாய் தகப்பனிருக்கும் ஊருக்குப் போய்ச்சேருகிறதே சரதம்! அப்படியானால் உன்னோடு என் அருமை மகளையும் இழக்க முடியாது. அவளை என் வசம் ஒப்பி வித்துவிட்டு நட!" என்றான். அதற்கு அப்துர் றஹ்மானவர்கள் அவ்விதம் நான் வரச்சொல்கிறேன். வந்தால் உன்னுடைய மகளை நல்லபடி அழைத்துக்கொண்டு உன் மாளிகையில் வைத்துக்கொள், என்று சொல்லி, ஒட்டகத்தின் நவரத்தின அம்பாரியினுள்ளிருக்கின்ற ஸையிதத்தம்மாள் அவர்களை நோக்கி 'பெண்ணே! இதோ உன் தகப்பன் அழைக்கின்றார். இறங்கிப்போ' என்று உத்தரவு செய்தார்கள். அதுகண்டு, அபாஸுபியான் தன் குமாரத்தி ஏறியிருக்கும் ஒட்டகத்தின் அருகிற் போய் அதன் மூக்கணாங் கயற்றைப் பிடித்திருக்கின்ற முர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களைப் பார்த்து, "ஏ மகா குபாடத்தை யுடைய கிழட்டுப் பயலே! நீ என் ராஜ கொலுவண்டையில் வந்து ஸாஷ்டாங்கஞ் செய்து அறுதியான யாசகன் ஆனாயா!" என்று சொன்னதின்பேரில் "தலைக்குக் கொள்ளியை விலைக்குவாங்கின பான்மையாக நான் சூதில்லாமல் இங்கு அனுப்பினேன். நீ வந்தல்லவா இப்படியாக நிர்மூலஞ் செய்துவிட்டாய்? கெட்டவனே!" என்று உதட்டை மடித்து வண்டுறுக்கித் திட்டிவிட்டு, அம்பாரி உள்ளிருக்கின்ற தன் குமாரத்தியாகிய ஸையிதத்தம்மாளை நோக்கி, என் ஈரற்கொழுந்தான மகளே! அம்மணியே! கொஞ்சமாகிலும் நன்றியில்லாத அந்த முரட்டுப்புருஷனை, ஒரு காத்திரமாகக் கருதி, பெற்ற தாய் தந்தைகளையும் தேடக் கிடையாத ஐசுவரிய செல்வங்களையும் அடியொடு மறந்து, நமது பெரியோர்கள் வணங்கிவந்த தேவதைகளின் கிருபாகடாட்சத்தையு மிழந்து, ஒரு அற்ப சொற்பமான புதுமார்க்கத்தில் போய் திடுகூறாய் விழுவது என்ன புத்தி அம்மா? உனக்கிது யார் செய்த குபாடம் தாயே?, என்று சொல்லி அழுது கெஞ்சிக் கதறினான். அதற்கு அந்த நனம் பொருந்திய அம்மாள் தன் தகப்பனை நோக்கி, "அறிவில்லாதவனே, அந்த நாயகத்தின் மார்க்கமானதை அற்ப சொற்பமானது, என்று சொன்னாயே இது உனக்கென்னபுத்தி? திட்டமாக நான் அவர்களின் ரூபுவத்தின் பிரகாசத்தைக் கண்ணால் கண்டே ஒழிய, நான் அவர்கள் சிறப்பான மார்க்கத்தை அநுசரிக்க வில்லை.

அடே மதியீனமான பாதகனே! கேள். உண்மையாக அந்த நபியவர்களின் மார்க்கத்தை அநுசரியாத உன்போல் படுபாவிகளெல்லாம் ஊழியூழிகாலம் நெருப்பால் ஓங்கி யெரிகின்ற நரகலோகத்திற்கு இரையாவார்களே அன்றி, ஒரு எள்ளளவும் பிரயோசனத்தைக் காணமாட்டார்கள்'' என்று சொல்லிவிட்டு அவன் செவியில் இரும்புச்சலாகையை இட்டதுபோல கலிமா என்னும் மூல மந்திரத்தை நன்கு உரத்துக் கூறினார்கள். அதைக் கேட்டவுடனே அரசன் தன் மனதில் ஏதடா இவளுக்கு நல்லபடியான போதனைகளை ஏற்றியிருக்கின்றது. நாம் என்னதான் தந்திர மந்திரம் செய்தபோதிலும், இவளுடைய கல்லான இருதயம் ஒன்றிலும் அசையப்போகின்ற வழியே இல்லை. நாம் வீணில் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜன மொன்று மில்லை, என்று, நன்றாய்த் தெரிந்து கொண்டு சையிதத்தம்மாளவர்களை நோக்கி 'அம்மணி! பெற்ற தகப்பனானவன், அவன் உள்ளங் கருகக்கருக நின்று கொண்டு கெஞ்சிச் சொல்கின்ற புத்திமதிகளை ஒரு விதத்திலும் கேட்காமல், உன் மனம்போன போக்கில் போக நாடுகிறாய்! நல்லது, அப்படியே போ. உனக்கு நமது பர்ஞஸ ுடைய கொடிய முனிவிறங்கக் கடவது' என்று சபித்து, துக்கத்துடன் ஒரு கண்ணுக்கு அழுது ஒப்பாரி வைத்துவிட்டு, மகளுடைய அம்பாரி ஒட்டகம் போவதைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தவனாக, கொலுமகா மண்டபத்தில் வந்து அப்படியே வியாகூலப் பட்ட முகத்தோடும் விழுந்து கிடந்தான்.

6-ம் அத்தியாயம்.

அப்துர்றஹ்மானவர்கள் செய்த பயங்கர ஹைபிராத்து யுத்தம்.

மகளுடைய மனவிசனத்தால் ஸ்மரணையற்று விழுந்து கிடக்கின்ற அரசன் சமுகத்தில், மந்திரி பிரதானிகளும், படைத்தலைவர்களும் ஓடிவந்து ''எங்கள் எஜமானே! தேவரீர் இப்படி ஏன மயங்கிப் பரிதவிக்கவேணடும்? இந்த உலகத்தில் நாங்கள் நினைத்த எந்தப் பிரமாண்டமான காரியங்களையும் செய்யாமல் விட்டிருக்கின்றோமா? அப்படி இல்லையே. அந்தப் பராக்ரமச் செயலெல்லாம் தங்களுக்கு நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கும், ஏன் தாங்கள் மயங்குகிறீர்கள்? எங்களை அந்த அப்துர் றஹ்மான் பேரில் ஏவுங்கள் இதோ

ரங்கள் எங்களுயிரையும் ஒரு பொருட்டென்று எண்ணுமல் புலிகளைப்போல் பேரய் விழுந்து அந்த குபாடக்காரனுகிய கிழட்டுப் பயலை வெட்டி ஸம்ஹாரஞ் செய்து விட்டு அப்துர் றஹ்மானையும், தேவரீர் தங்கள் செல்வ சிரோமணியாகிய கனம் தங்கிய எங்கள் ராணியம்மாளையும் பிடித்துச் சிறைபடுத்திக் கொண்டுவந்து தங்கள் சமுகத்தில் விடுகிறோம் பாருங்கள்'' என்று சற்று தைரியஞ்சொன்னதின்பேரில் அந்த ஷைத்தான் தன் மனதில், இதுவும் ஒரு சரியான ராஜ தந்திரந்தான் என்று திடப்படுத்திக் கொண்டு உடனே ஆனைப்படையில் ஆயிரம், குதிரைப்படையில் ஆயிரம், தேர்ப்படையில் ஆயிரம், காலாட்படையில் ஆயிரம், வில் முதலிய அஸ்திரப் பாணப்படையில் ஆயிரம் ஆக ஐயாயிரம் சேனை பாதாதிகளையும் வெவ்வேருகப் பிரித்து அவைகளுக்குத் தகுந்த படைத்தலைவர்களையும் ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு வேண்டிய ரஸ்து முதலான யுத்த தளவாடங்களையும், நன்கொடைகளையும் கொடுத்து, சேனைத்தலைவர்களை நோக்கி, "அந்த அப்துர் றஹ்மானை நீங்கள் இலேசான வீரனென்று எண்ணவேண்டாம். அவன் அநேக அநேக யுத்தகளங்களில் நின்று தன்னுடைய வீர ஸ்விஸ்தாரத்தைக் காட்டிய மகா பலாட்டியன். படைக்களத்தில் வெகு சுறு சுறுப்புடனே வந்து பாய்ந்து, நாலாகோணங்களிலும் தன் குதிரையைக் கொள்ளிவட்டம் போல் சுற்றிக் கொண்டு வருவான். அந்த வரத்தில் நீங்கள் அகப்பட்டுக்கொள்வீர்களானுல் அது உங்களின் கெட்ட விதியாக இருக்கும். ஜாக்கிரதையாகப் போங்கள். எவ்விதத்திலும் நீங்கள் போகின்ற வேலையை முடியாமல் உங்களுடைய சரீரத்தையும் ஆத்துமாவையும் திருப்பிக்கொண்டு என்னிடம் வரவேண்டாம்'' என்றும் இன்னும் எவ்வளவோ ரோஷ வார்த்தைகளை யெல்லாம் சொல்லி அனுப்பிவைத்தான். இங்கே இவ்விதமான சங்கதிகள் நடைபெற, அங்கே மதினமா நகரத்தை நாடிப்போன நால்வர்களும், ஜன்னத்துர் றிலா வென்னும் பட்டணத்தின் வீதிகளை யெல்லாம் ஒன்றேன்ருகக் கடந்து, கடைசியாகக் கோட்டை வாசலண்டையில் வந்து வாகனங்களை நிறுத்தித் தண்ணீர் முதலிய ஜவாதாக்களைப் பாதைக்கு வேண்டு மானமட்டும் சேகரம் செய்து கொண்டு அதில் நின்றும் வெளிப்பட்டு அன்றிரவெல்லாம் வாகனங்களை நடத்தி, மலையை விட்டுக் கீழிறங்கி வெகுதூரஞ்சென்று

ஹுறபிராத்து என்கின்ற மஹா நதியைக் கண்டார்கள். இதற்குள்ளே சூரிய உதயமாகி விடிவேளுயிற்று. உடனே நால்வர்களும் அந்த நதியில் இறங்கி உளுச் செய்து முர்றத்து றலியல்லாஹுஅன்ஹு அவர்களுடனே நின்று சுபுஹு தொழுது அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து, றஸுலுல்லா பேரில் ஸலவாத் முதலான விருது பாத்திஹா வோதி முடித்து விட்டுத் தங்களிடமிருந்த ஒஜீபனங்களை எடுத்துப் பாத்தி தின்று பசியாறிக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வளவு தான், மல்ஊனுகிய அபாஸுபியான் அனுப்பி வைத்த ஐயாயிரம் சேனைகளும் கருங்கடல் திரண்டவண்ணமாக வரவும், அந்தச் சேனைகளுக்கு முன்பாக அவனுடைய நாகப்பாம்புக் கொடிகள் ஐந்து பரந்து கொண்டு வரவும், அப்துர் றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் கண்டு முர்ரத்தை நோக்கி, "என்ன! சாமசாரமொன்றுந் தெரியாமல் இருக்கின்றீர்கள். அதோ மலை முகட்டின்மேலே லஅனத்தும் பெற்ற அபாஸுபியானுடைய படைகள் செந்தூள் பறக்க அட்டகாசம் பண்ணிக்கொண்டு சப்தசாகரங்களைப்போல் வருகின்றதைப் பாருங்கள். எல்லா வஸ்துவையும் படைத்த நாயன் நம்முடைய நாட்டத்தை நிறைவேற்றி நமக்கு வெற்றியைத் தருவான். நீங்கள் நல்ல தைரியமான மனதுடன் சைதத்தைக் காவல் செய்துகொண்டு நில்லுங்கள். அந்த நாய்களை நான் என்னவேலை செய்கிறேன் பாருங்கள்!" என்று சொல்லி உடனே தங்கள் மனைவியாகிய சைதத்தம்மாளவர்களை ஒட்டகத்தின் அம்பாரியின் மேலே போய்ஏறிக்கொள்ளும்படியாய் உத்திரவு செய்து விட்டு அக்ஷணமே யானைக்கூட்டங்களை கண்ட சிங்கமானது கர்ச்சித்தெழும்புவது போல் வீரவேஷங்கொண்டெழுந்து, தங்களின் ஜவாதென்னும் ஜாதிக்குதிரையின் மேல் சவாராகி ஒரு பைத்துச் சொன்னுர்கள். அந்தப் பைத்தின் பொருளாவது—இது;

"நெருப்புப்பற்றி எரிகின்ற யுத்தக்களங்களில் தனித்து நின்று கைசமாளிப்பதில் பேர்போன பராக்ரமன் நானுக இருக்கும். என்னுடைய அகலமான வாளை உறையைவிட்டும் உருவிக் கையில் பிடிப்பேனுகில் அது ஒரு நிமைப்பொழுதாவது, அசதிமறதியில்லாமல் எதிர்ப்பட்டவர்களின் தலைகளை அரிந்துகொண்டே போகும். இன்னும் என் புகழ் தங்கிய வல்லயமானது, சத்துராதிகளை மரணத்துண்டிய துன்பமுகத்தில் இழுத்துத்தள்ளிவிடும். அடே மூரியாட்ட

முடைய கூட்டங்களே! நெருக்கடியான படைக்களத்தில் என் பேர் பெற்ற ஜாதிக்குதிரையின் வையாளியான கூத்தாட்டத்துக்கு எதிர்ப் படுவீர்களானால் கேடென்ற கேடெல்லாம் உங்களுக்காக இருக்கும். காயுடைய மக்களே!'' என்று இவ்விதம் விருது வார்த்தை சொல்லிக் கொண்டு சத்துருக்களின் படைகளுக்கு எதிரே குதிரையை அக்கினி வேகத்துடன் ஜாரியிட்டுக்கொண்டு போய் படையணிகளைச் சந்தித் தார்கள். ஸுபுஹானல்லா நான் என்ன சொல்லட்டும்? அப்துர்றஹ் மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் ஜவாதென்னும் குதிரை யானது தன் வழக்கம் போல் யுத்தமுகத்தைக் கண்டவுடனே கண் களில் நின்றும் நெருப்புப் பொறி பறக்கும்படியாகச் சினங்கொண்டு கோடையிடி குமறுவது போல ஒரு கனைப்புக் கனைத்துப் பயங்கர மான அதிக வேகத்துடன் நுழைந்து நாலாபக்கங்களிலும் கொள்ளி வட்டம் போல் சுற்றி வந்து சுத்தவீரர்களை, முன் காலா லடித்தும்; பின் காலால் உதைத்தும், சுழன்று சுழன்று மாடுபோல் முட்டியும், வாயாலே கடித்துதறியும் நிர்மூலம் பண்ணிக்கொண்டு திரிந்ததாலே அநேக படைத்தலைவர்களும், ராணுவவீரர்களும் மண்டையோடுகள் திறந்து தயிர்க்குடங்களைப்போல் மூளைகள் சிந் தினவர்களாகவும், இன்னும் அநேக சத்துருக்கள், குடல் பிதிர்ந்து, கன்னும்பட்டைகளோடும் கவுடுகள் ஒழிந்தவர்களாகவும், பற்கள் தகர்ந்து வாய்வழியாலும், காதுகள் வழியாலும், நாசி வழி யாலும் இரத்தம் பிதிர்விட்டோடினவர்களாகவும், இன்னும் அநேக சத்துருக்கள் குதிரைகள் ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு திரிகின்ற இரத்தப் புழுதியில் வள்ளி சவட்டி யுழக்கப்பட்டவர்களாகவும் செத்து அங்குள்ள இரத்த சேறுகளுக்கிடையில் புரண்டு கிடந்தார்கள்.

ஒரு சுமார் பகல் பத்துமணியளவாகி வெயில் அகோரமான வுடனே சத்துருக்களின் படையணிகள் ஒன்றுகூடித் திரண்டு அப்துர் றஹ்மானவர்களைச் சிறைவாரும்படியாகப் பக்கவாட்டில் பதுங்கிக்கொண்டுவந்தார்கள். அவைகளில் சிற்சில காலாட்படை கள் நின்ற நிலையிலே சரமாரியான அஸ்திரப்பிரயோகஞ் செய்தார் கள். அந்தப் பாணங்களையெல்லாம் அப்துர் றஹ்மானவர்கள் தங்கள் பரிசையால் தட்டி விலக்கிக் கொண்டு வடவாமுக அக்கினி யைப்போல் கொதிகொதித்துக் குதிரையை நாலாபக்கங்களிலும், சக்கரஜாரியாகச் சுழலவிட்டுக்கொண்டு ரணக்களத்தின் நடுவே

ஊடறுத்துச்சென்று விலாக்குடையில் அம்பு தைக்கப்பட்ட ஆண்
சிங்கம் போலக் கதறிக்கொண்டு பாய்ந்து, சத்துருக்களின் தலைவர்
களை நோக்கி வெட்டினார்கள். வல்லயத்தால் சொருகினார்கள்.
இன்னும் சிற்சில படைத்தலைவர்களை, வேலாயுதங்கொண்டு வயிற்றி
லும், மார்பிலுங்குத்தி அந்தக் குத்தோடும் அவர்களைக் குதிரை
களில் நின்றுந் தூக்கிப் பூமியில் அடித்து நசிக்கினார்கள். இன்னும்
சில வாய்மதம் பேசிய சுத்தவீரர்களை நோக்கி "அடே மரியாதை
யில்லாத ஈனப்புத்தியையுடைய நாய்க்கூட்டங்களே! இப்படி
எத்தனை எத்தனையோ யுத்தங்களிலெல்லாம் என்னுடன் வந்து
நின்று நான் காட்டிய மகா திறமையான பராக்ரம சௌரியங்களைக்
கண்டிருந்தும், இப்போது நீர் மூடத்தனமாக வந்து மாட்டிக்
கொண்டீர்களா?" என்று வசைமொழி சொல்லிக்கொண்டு
பாய்ந்து சவளத்தாலும், தண்டாயுதத்தாலும் அவர்களின்
மண்டைகளிலும், முகங்களிலும் அடித்து தாறுமாறாக உடைத்து
சரித்தார்கள். இப்படியாகக் குதிரைப் பாதாதிகளை அத்த
நாசம் பண்ணி சத்துருக்களின் வலது அணியை இடது அணி
யிலும், இட தணியை வலதணியிலும் புரட்டி, அதல
குதலம் செய்து விட்டு அப்படியே சீறிய சீற்றத்துடன் யானைப்
படைகள் வந்து நிற்கிற கோணத்தில் போய்ப் பாய்ந்து, அந்த
யானைகளின் மேல் அம்பாரி வைத்திருக்கின்ற சுத்த வீரர்களில்
நின்றும் இருநூறு பேர்களை வல்லயத்தால் குத்தி இழுத்துப் பூமியி
லடித்து விட்டுத் தங்களின் எதிரே சீறிக் கொண்டு வந்த போர்
யானைகளின் தும்பிக்கைகளை இலக்கு வைத்து வெட்டினார்கள்.
அந்த உரத்த வாள் வெட்டால் யானைகளின் நீண்ட தும்பிக்கைக
ளானவை துண்டங் கண்டங்களாகத் தறிபட்டதாலே யானைகள்
ஓவென்றலறி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு திரும்பி யோடும் போதே
தங்கள் முதுகின்மே லிருக்கின்ற தலைவர்களான காபிரீன்களை
அம்பாரியுடன் உதறிக் கீழே போட்டு மிதித்து சவட்டிக் கொண்டு
விரண்டோடித் திக்காலுக் கொரு பக்கமாகச் சென்றன.

போர் செய்ய வந்த மதயானைகள் வெட்டுக்குத் தாளாமல்
பின் வாங்கி யோடுகிறதைக் கண்டவுடனே, இராணுவத்தின் வட
பாகத் தணியில் நின்ற சில குதிரை பதாதிகள் அப்துர் றஹ்மான்
றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களைப் பக்கவாட்டில் வந்து மடக்கிப்
பிடிக்கலாம் என்று வெகு விரைவாகக் குதிரைகளை நடத்திக்

கொண்டு வந்து காலா பக்கமும் நெருங்கி வளைந்தார்கள். சத்துருக்கள் கபடங் கொண்டு வருகிறதை மகா பராக்கிரமசாலியாகிய அப்துர் றஹ்மானவர்கள் கண்டு வெவ்விய கோபத்துடன் குதிரையை வாயு வேகமாக நடத்திச் சென்று சத்துருக்களின் விலா பக்கத்திலாகி நின்று கொண்டு "அடே அற்ப நாய் மக்களே! கபட தந்திரங்களுக் கெல்லாம் மூலக் கர்த்தாவானவன் நானாக இருக்கிறேன் என்று நீங்கள் அறிந்ததில்லையா?" என்று சொல்லிய சொல்லுடன் இடி முழங்குவதைப் போல் ஒரு பயங்கர சப்தமிட்டு அலற்றினார்கள். அந்த சப்தத்தால் மேற்படி சத்துருக்கள் மதிமயங்கி மூளைகள் கலங்கி விலவிலத்து நிற்கும் நிலைமையைப் பார்த்து, "இதோ! மரணத்துடைய வெகுமானந் தருகிறேன். வாங்கிக் கொண்டு நரகலோகம் போகுங்கள்?" என்று சொல்லிக் கொண்டு வெட்டினார்கள். அந்த வெட்டால் குதிரைகளும், அவைகளின் மேல் சவாரி செய்திருந்த தலைவர்களும் துண்டங் கண்டங்களாக வெட்டுண்டு புழுதியில் புரண்டு உருண்டு போனார்கள். அந்த சத்துருக்களின் பிணத்துண்டங்கள் சரிந்து கட்டுமரங்களைப் போல் மிதக்கின்ற இரத்த ஆற்றில் அப்துர் றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் அகலமான வாளைப் புரட்டியெடுத்தார்கள். இந்த யுத்தத்தில் ஆனைபதாதியிலும், குதிரைப் பதாதியிலும் சுமார் ஐந்நூறு தலைவர்கள் மாண்டார்கள். அன்றியும் காலாட் படையிலும், அஸ்திரபாணப் படையிலும் உள்ள காலாபிரத்தி ஐந்நூறு வீரர்களில் ஏறக்குறைய எல்லாரும் வெட்டுண்டு ஹைபிராத்து நதியின் தென் திசையிலும், ஆற்றன் கரைமேலும் இதற்கிடையிலுண்டான விஸ்தாரமுடைய மைதான வெளியிலும், அங்குள்ள பேரீத்த மரத்தடிகளிலும், கற்றாழை காடுகளிலும் செத்துப் பிணக்காடாய்க் கிடந்தார்கள். மீதப்பட்ட குதிரை வீரர்கள் தங்களின் கடினநடை யுடைய குதிரைகளின் சாமார்த்தியத்தாலே தப்பிப் பிழைத்து வோடி மலைமேற் சென்று தங்கள் அரசனாகிய அபாஸுபியான் என்பவனை யடுத்து சாஷ்டாங்கஞ் செய்தெழுந்து, படைக்களத்தில் அப்துர் றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் காட்டிய யுத்த சாமர்த்திய சௌகரியத்தை சொல்லி அழுதார்கள். இவ்விதம் உயிர் தப்பி ஓடிவந்து சொன்ன அந்த வீரர்களை அரசன் நோக்கி "வீரர்களே! மலைக்காதிருங்கள். உங்களுக் கெல்லாம் நம்முடைய தேவரீரான பத்ராஸுடைய கிருபா

கடாக்ஷம், உண்டாகக் கடவது. இனி நீங்கள் அவனை வெகு சீக்கிரத்தில் வெல்வீர்கள். ஆனால் அவன் யுத்த களத்தில் மகா சாமார்த்தியத்துடன் நின்று கை சமாளிக்கக் கூடிய கொடு சூரன் என்று நான் தான் முன்னமே அறிவித்திருக்கிறேனே. அதற் கென்ன பரவாயில்லை. போனது போகட்டும். இனிமேலாவது பல ஜாக்கிரதையாக நின்று ரோஷத்துடன் யுத்தஞ் செய்யுங்கள்'' என்று பல தைரிய வார்த்தைகள் சொல்லி மகா பேர்பெற்ற தலைவர்களாகப் பத்து வீரர்களைப் பொறுக்கி யெடுத்து, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆயிரமாயிரம் பேர்களாகப் பதினாயிரம் சுத்த வீரர்களைத் தயார் செய்து கொடுத்து, வேண்டுமான வெகுமானங்க ளுடன் இராஜ போஜன விருந்தும் கொடுத்து, அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய யுத்த தந்திரங்களும் சொல்லி அனுப்பினான் அனுப்பினதும் அந்தப் படுதோஷிகளான வீரர்கள் பதினாயிரம் பேர்களும், யானைகளின் பேரிலும், ஒட்டகங்களின் மேலும், குதிரைகளின் பேரிலும் சவாரி செய்து மகா உக்கிர வீர வேஷத் துடன் சண்டை கொடிகளைப் பறக்க விட்டு, அவர்களின் அலங் கோலப்பட்ட தேவதையாகிய பர்ஙுஸை ஒரு தங்க ரதத்தில் எடுத் தேற்றி, அந்த விக்கிரஹத்தின் மேலே முத்து வண்ணக் குடைகளை விரித்துப் பிடித்து, ஆலவட்டங்கள் போட்டு, முரசு, தம்பூர், திமிலை, பம்பை, முரடு, திண்டிமம், மத்தளம், பேரிகை, மல்லாரி, கவுரி, காளகம், மோகரணம், புல்லாங்குழல், வீணை, கொம்பு, தவில், கின்னரம், நகரா முதலிய பதினெட்டு வாத்தியங்கள் முழங்க விருது வார்த்தைகள் கூறிப் புறப்பட்டார்கள்.

பகல் இருபத்தைந்து நாழிகை நேரமாகிய மூன்று மணி யளவில், படைக்களத்தில் வெட்டுண்டு கிடப்பவர்களின் இரத்தக் காட்சிகளை யெல்லாங் கண்டு மனத்திருப்திகரமடைந்த தாஷ்டிக சூராராகிய அப்துர்றஹ்மான் அவர்கள், தங்கள் குதிரைமேல் தைத்துப் பாய்ந்து போய் கிடக்கின்ற அஸ்திரங்களைப் பிடுங்கி யெடுத்தெறிந்து விட்டு, அதன் தாகத்தை அடக்கும் படியாக அருகில் இருக்கின்ற ஹைபிராத்து நதியில் வந்து தண்ணீர் காட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். இருக்க நதிக்கு வடபக்கத்தில் நின்ற சைதத்தம்மாளவர்களுக்கும், ஒட்டகக்காரராகிய முர்றத்தும் அஸ்மத்துடைய மகனும் அங்கிருந்து இடம் பெயர்த்து நதியைத் தாண்டும் படியான எத்தனஞ் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்படி யிருக்கும் போது மலை உச்சியில் நின்றும் சத்துருக்கள் ஏழு சப்த சாகரங்களைப் போல் கூட்டங் கூட்டமாகத் திரண்டு ராணுவ வாத்திய முழக்கத்துடன் வருகின்ற காட்சியை முர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் கண்டு, புதுமைப் பட்டவர்களாக அல்லாஹ்வின் பேரில் தவக்கல் வைத்துப் பரஞ் சாட்டுதல் செய்து வெகு சீக்கிரத்தில் ஒட்டகத்தின் மூக்கணாங் கயிற்றை சைதத்தம் மாளவர்கள் கையில் கொடுத்து விட்டு ஓடி வந்து, நதியில் நின்று ஆயுதங்களைக் கழுவிக் கொண்டிருக்கின்ற அப்துர் றஹ்மானவர்களிடம் ஜபலுஸ்ஸுபியான் மலையி லிருந்து பெருந் திரளான படைக் கூட்டங்கள் வருகிற கோஷ்டங்களைச் சொல்லி, அவர்களின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அழுதார்கள். அதற்கு அப்துர் றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு முர்றத்திபுனு இஸ்லானவர்களை நோக்கி, "என் பேரில் பிரியமுள்ள முர்றத்தே! நீங்கள் யாதொன்றுக்கும் யோசிக்க வேண்டாம். ஏனென்றால், என்னை வதைசெய்யக் கூடிய வாளையும், அதை விதிர்த்துப் பிடிக்கக்கூடிய கையையும் அல்லாஹு தஆலா இன்னும் படைக்கவில்லை யென்று எனக்கு நன்றாய்த் தெரிகிறது. ஆதலால் அந்தப் பன்றியுடைய மக்களை, நான் ஒருவனே நின்று ஸம்ஹாரஞ் செய்துவிடுகிறேன். அல்லாஹ், எனக்கு மெத்தவும் போதுமானவனாக இருக்கிறான். இதற்காக நீங்கள் கொஞ்சமும் அஞ்ச வேண்டாம். முர்றத்தே, இப்போது நீங்கள் சீக்கிரம் சென்று நம்மை நம்பிவந்த அந்த சற்புத்திரியாகிய சையிதத்தை வெகு ஜாக்கிரதையுடன் காத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டு அங்கிருந்து வெகு சுறுசுறுப்புடன் எழுந்து தமது குதிரை யருகில் வந்து நின்று கொண்டு அதை நோக்கி "என் பராக்ரமத்திற்குத் தகுதியாக வந்த சங்கையான புரவியே! அல்லாஹ் உன்கஷ்டத்துக்கேற்ற கூலியை உனக்கு நன் கொடை புரிவானாக. நீ இதற்குமுன் அநேக யுத்தங்களில் என்னுடன் பட்ட கஷ்டங்களைப் பார்க்கிலும் இன்று நீ காட்டிய சௌரியமானது என்னால் சொல்லுக்தரமானதல்ல. என்றாலும் அந்த கஷ்டமானது இன்றோடு முடிந்து போகவில்லை. உன் உடம்பின் அலுப்பைப் பாராமல் இன்னமும் எனக்காக வேண்டி கொஞ்சம் பிரயாசை யெடுத்துக்கொள்" என்று சொல்லி அதன் முகத்தை முத்திக் கொண்டு ஒரு ராஜ சிங்கம் தொத்தி ஏறுவது போல் சவாராகி ஆகாயத்தளவில் லக்ஷ்யையுயர்த்தி சகல ஜீவகோடி

களையும் படைத்துக் காப்பாற்றுகின்ற சர்வ ர்க்ஷகனான றஹ்மானே! இப்போது நான் உன் றஸூலான எங்கள் நபிநாயகமவர்களைத் தேடி வருகிற வழியில் இப்பேர்ப்பட்ட பிரமாண்டமான ஆபத்துக்குள்ளாகி, வேறெந்த உதவியுமின்றி உன்னையே ஆதரவு வைத்தவனாக இந்த அடிமையுடைய சரீரத்தை சத்துருக்களின் பெரிய கூட்டத்துக்கிடையிலும், கூறிய ஆயுதங்களின் பிரகாசத்துக்கிடையிலும் கொண்டு போகின்றேன். இன்றெல்லாம் நான் உனக்காக வேண்டி பீஸபீல் செய்து சரீரம் உலேந்து போயிருக்கின்ற களைப்பையும் நீ அறிந்திருக்கின்றாய். எந்த விதத்திலாவது, உன் அறுஷுடைய புலியாகிய ஹஸ்ரத்து அலி கர்றமல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை எனக்கு உதவியாக அனுப்பிவைத்துவிடு" என்று முனாஜாத்து செய்தவர்களாக குதிரையை விரைவாக நடத்தி சத்துருக்களின் பாளையத்தை மூடுகினார்கள்.

7-ம் அத்தியாயம்.

றஸூலுல்லாஹ்வுக்கு வஹி வருதல்

முன்னர், அப்துர் றஹ்மானவர்களும், அவர்கள் மனைவியாராகிய சையிதத்என்னும் இராஜ புத்திரியவர்களும், மூர்றத்தும், அஸ்மத்துடைய மகனும், ஜன்னத்துர்றிலா வென்னும் பட்டணத்தை விட்டும் பிரயாணமாகி மதீனத்துடைய பாதையைப் பிடித்து வரும்போது, சுபுஹு என்று சொல்லப்பட்ட விடியற்கால நேரமாக இருந்தது. அந்த சமயத்தில் மகாமாட்சிமை பொருந்திய திருமதீனமா நகரத்தின் ஜாமிஆ மஸ்ஜிதென்னும் தேவாலயத்தில் நமது நபிநாயகம் முஹம்மது முஸ்தபா றஸூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் தங்கள் அஸ்ஹாபிமார்களுடனே நின்று, சுபுஹு தொழுது கொண்டிருந்தார்கள். தொழுது முடிந்து ஸலாம் திரும்பின உடனே ஆகாயத்தில் நின்றும் வானதூதராகிய ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் இறங்கிவந்து, நபிநாயகமவர்கள் சந்நிதானமடுத்து, ஸலாம் சொல்லி "எங்கள் நாயகமான முஹம்மதே! தங்கள் மாமனார் அபூபக்கர் ஸித்தீக் றழியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் குமாரர் அப்துர் றஹ்மான் என்பவர் குபிரியத்தை விட்டும் தங்கள் மார்க்கத்தை

ஒப்புக்கொண்டு கலிமாச்சொல்லி, தீனுல் இஸ்லாமிலாகித் தமது மனைவியுடன் தங்கள் சமூகத்தை நாடிப்புறப்பட்டு வருகிற வழியிலே, சத்துருக்களின் படைக் கூட்டங்கள் வந்து வளைந்து யுத்தஞ் செய்கிறார்கள். இந்த சங்கதியை தங்களுக்கு அல்லாஹு தஆலா அறிவிக்கும்படியாகச் சொன்னான்" என்று சொல்லி விட்டு, ஞான உலகங்களான பதினெண்ணாயிரம் ஆலமும் அடங் கிப்போய் கிடக்கின்ற தமது பெரிய சிறகுகளை விரித்துக் கொண்டு வானலோகம் போய் மறைந்தார்கள்.

ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் வந்து சொன்ன தேவகட்டளையான சங்கதிகளை, நபிநாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினார்கள். அதைக் கேட்ட உடனே ஹஜ்ரத்து அவர்கள் இனியில்லாத விசனக்கடலில் முழுகினவர்களாக உடல் மறந்து போய் அழுது கொண்டு ஆண்டவனை நினைத்து சாஷ் டாங்கஞ் செய்தெழுந்தார்கள். அதன்பிறகு றஸூல் நாயகமவர்கள் தங்கள் அஸ்ஹாபிமார்களைப் பார்த்து சிங்கங்களுக் கொப்பான இணையற்ற சுத்த வீரர்களே! இப்போது வந்த வஹியானது அப்துர் றஹ்மானை சத்துருக்கள் வந்து வளைந்து யுத்தஞ் செய் கிறார்கள் என்று மாத்திரம் வந்ததே அன்றி, நம்மை அவருக்கு உதவிக்குப் போகும்படியாக கட்டளை வரவில்லை. அவ்விதமான உத்தரவுள்ள வஹியானது இன்னமொரு தடவை வருகிறவரை யிலும் நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டும். நீங்கள் எல்லோரும் பொறுமை செய்துகொண்டு வல்லமைக்கடவுளான றஹ்மானிடம் துஆக் கேளுங்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந்து சொல்லிவிட்டுத் தங்களின் சிறப்பான கரங்களை ஆகாயத்தளவில் உயர்த்தி "என்னைக் கடைசி தீர்க்கதரிசியாக அனுப்பிவைத்த கிருபாகரனே! நீயே அந்த அப்துர் றஹ்மானுக்கு உதவி ஒத்தாசை செய்து காப் பாற்றி யருள்வாயாக" என்று துஆ கேட்டார்கள். அதற்கு அங்கிருந்து மகா கனவான்களான அஸ்ஹாபிகள் எல்லாரும் உரத்த சப்தத்துடனே ஆமீன் கூறி யெழுந்து, அவரவர்கள் இல்லிடங்களுக்குச் சென்றார்கள். ஹஜ்ரத்து அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் தங்கள் மாளிகைக்குவந்து, ஜிப்ரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் வந்து சொன்ன வஹியின் சங்கதியை அங்குள்ள தங்களின் மனைவி மக்கள் முதலிய இனத்தார் அனை

வருக்கும் சொல்லி அழுதார்கள். அதைக் கேட்டவர்கள் எல்லோரும் தீராத ஆத்திரத்துடன் பெருத்த வியாகூலப்பட்ட முகத் தோடும் சலித்து நின்றழுதார்கள். அவர்களிலே சில சுற்றத்தார்கள் அழுகையை யடக்கி ஆண்டவனிடம் அப்துர், றஹ்மானுக்கு வெற்றியை கொடுக்கும்படியாகப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்.

கவிதை

* "மதின நாடாரழுது கண்கள் வாரிசஞ் செவந்தன,
வதிக வீரர மர்கள் வெட்டி யங்கரஞ் செவந்தன
வுதிர மோடி யோடிமண்ணி லுள்ளெலாஞ் செவந்தன
வெதினமாக வோடியோடி வெய்யவன் செவந்தனன்."

இதன் பொருளாவது:—

அப்துர் றஹ்மானவர்களை சத்துருக்கள் வளைந்துகொண்ட செய்தியை, திருமதீனப் பட்டணத்தை யுடைவர்கள் கேள்விப் பட்ட வுடனே அந்த விசனத்தால் பொங்கி அழுத அழுகையால், அவர்களின் கண்கள் என்கிற தாமரைப் புஷ்பங்களெல்லாம் சிவந்துவிட்டன. இங்கே யிப்படியிருக்க, அங்கே ஹைபிராத்து நதியண்டையில் வந்து வளைந்த சத்துருக்களை அப்துர் றஹ்மானவர்கள் கை சலியாமல் நின்று வெட்டின வெட்டாலே, வேல் ஆயுதம் பிடித்த அவர்கள் அழகிய கையும் சிவந்துவிட்டன. வெட்டுண்டு கண்டங்கண்டங்களாகக் கிடக்கின்ற சத்துருக்களின் பிணங்களிலிருந்து பீறிட்டோடுகின்ற இரத்தத்தினால் சண்டைக் களத்தின் புழுதியெல்லாம் நனைந்து செவந்த சேறுகிப்போயின. அந்த அகோரமான யுத்தக் கோரணையைக் காலையிலிருந்து மாலை வரையிலும் கண்டு கொண்டு வந்தவனாகிய சூரியனுடைய

* இந்தக் கவிதை, ஸைதத்துப் படைப்போர் என்னும் புராணகாவியத்தில் உள்ளது. அன்றியும், இக்கவிதை தொடுத்து கீழ்வரும் சில கவிதைகள் வரையிலும் புராணசிரியர், சூரியன் அடைந்தது, சந்திரன் உதித்தது என்பதில் சில கற்பனைவருணனை செய்து போகின்றார். அதை சரித்திரதோரணை பிடித்துப்போகும் வழியில் நடுவே போட்டுக் குழப்புவது நம்தேசத்துக் கொஞ்ச படிப்புள்ள சாதாரண ஜனங்கள் விளங்கியறிவது கஷ்டமென்று கருதி, மேற்படி வருணனையை எடுத்தெழுதாமல் நான் விட்டிருக்கின்றேன்.

கிரணங்கள் ஆயிரமும் பிரகாச மில்லாமல் அறமழுங்கிச் செவ்வானம் பிறந்துவிட்டது என்பதே. இவ்விதம் செவ்வானத்தில் வந்து நின்ற அனந்தம் ஜோதி வெயிலையுடையவனுகிய சூரியன் மறுபடியும் கீழே பார்த்தான். பார்க்கும்போது பதினுயிரம் கணக்கான சத்துருக்களின் நடுவே ஒரே ஒரு குதிரைவீரராக அப்துர் றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் தன்னந்தனியே நின்று ஆயுதங்களை செலுத்திக்கொண்டு வருகிற மகாபராக்ரமச்செயலையும், அதனுல் மலையடிவாரந்தொடுத்து யுத்தத் தாவணமாகிய ஹைபிராத்து நதியின் வாராவதி வரையிலும் பிணங்கள் குவியல் குவியலாக அறுபட்டு விழுந்து கிடப்பதையும் கண்டு நடுநடுங்கி, அவனுடைய சூரியகிரணங்கள் என்னும் ஆயிரம் கைகளையும் கூப்பி அப்துர்றஹ்மானவர்களை நோக்கி நமஸ்காரஞ்செய்து விட்டு, அப்பப்பா, இந்தமகா, சூரனுக்கெதிரே நாம் இருப்பது தகாத காரியம், என்று பயந்து விலவிலத்தவனுக, உடனே அந்தச் செம்மேகத் திரைவழியாக ஒளித்துக்கொண்டு அஸ்தகிரிமலையில் குதித்திறங்கி மேல்திசைக் கடலளவிற்போய் அடைந்தான்.

சூரியன் அஸ்தமனமாகி இரவுகாலம் வந்த உடனே, மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் ஒட்டகத்தின் மூக்கணுங் கயிற்றை சைதத்தம்மாளவர்கள் வசங்கொடுத்துவிட்டுப் படைகளத்திற்குப் போய் அப்துர் றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை நோக்கி "ஓ! எங்கள் எஜமானுடைய மகனே! இந்தப் பூலோகத்தில் இணை சொல்லமுடியாத மகா பலாட்டியமுடைய சூரரே! அல்லாஹு தஆலா தங்களுக்கு மிகுந்த தறஜாத்துக்களை நன்கொடை புரிவானுக. பொழுதடைந்து இருள் காலம் வந்துவிட்டதாலே இனிமேல் யுத்தஞ் செய்யப்படாது. இந்தக் கிழவனுடைய முகத்திற்காக தங்கள் மன மிறங்கி சண்டையை நிறுத்தி வாளை உரையிற்போடுங்கள்" என்று உரத்த குரலோசையுடன் கூவிக்கெஞ்சினுர்கள். அதன்பிறகு அப்துர் றஹ்மானவர்கள் யுத்தத்தை நிறுத்தி காபிரீன்களை நோக்கி "அடேஅற்பப் பிராணிகளே! இதோ இருள்காலம் வந்ததின் நிமித்தம் நீனுடைய வேங்கையானது உங்களை விட்டுவிடுகின்றது தப்பிப் பிழையுங்கள்?" என்றுசொல்லிவிட்டுக் குதிரையைத் திருப்பிக்கொண்டு தங்களின் அருமை மனைவியார் இருக்கும் இடத்தை நோக்கி வந்தார்கள். படைகளத்திலிருந்து இரத்தத்தில்

முழுகினவர்களாக அப்துர் றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் வருகிறதை சைதத்தம்மாள் கண்டதும், உடனே தாங்கள் ஏறியிருந்த நவரத்தின அம்பாரியின் ஒட்டகத்தைவிட்டும் அதிசீக்கிரம் இறங்கிவந்து தங்கள் கணவனுரைக் கண்டார்கள். அப்போது மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் எழுந்து அப்துர் றஹ்மானவர்களின் படை அங்கிகளைக் கழற்றினுர்கள். கழற்றின உடனே அப்துர் றஹ்மானவர்களின் சரீரத்தில் கவண்கல், அஸ்திரம், சக்கரம் முதலிய எறி ஆயுதங்களின் காயங்களில் அறுபதும், வல்லயக் குத்து, வாள்வெட்டு முதலிய காயங்களில் நாற்பதும் ஆக நூறு காயங்களையும் கண்டு திடுக்க முற்றவர்களாக, அப்துர் றஹ்மானவர்களின் சந்திரோதயம் பொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து அழுதார்கள். அழுகின்ற மூர்றத்துக்கு தைரிய வார்த்தைகளை யெடுத்துப் போதித்து அழுகையை அமர்த்திவிட்டு தங்கள் அருமை மனைவியாரின் அழகிய மடிமேல் தலையைவைத்து அல்லாவையும், அவனுடைய றஸூலாகிய நமது வள்ளலான நாயகமவர்களையும் இருதயத்தில் நினைத்து ஆதரவு தேடினவர்களாகப் படுத்தார்கள்.

மையிருள் பரந்த இரவுகாலத்தில் கூடார மில்லாமலும் மூடு பனி பெய்கின்ற அந்த அகன்ற மைதான வெளியில், காயம் வாங்கின ஆண்சிங்கம் ஒன்று படுத்திருப்பதுபோல, மகாபராக்ரம புருஷரான அப்துர் றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் படுத்து சாய்ந்துகொண்டு, எல்லா உலங்களையும் படைத்து ரக்ஷிக்கின்ற அல்லாஹு தஆலாவை நோக்கி, சிலபைத்துகள் சொன்னுர்கள். அந்த பைத்துகளின் பொருளாவது.—இது;

"எப்பேர்பட்ட மஹாத்மாக்களாலும் இன்ன வஸ்துதான் என்று முடிவு சொல்லமுடியாத பூர்வீகமான றஹ்மானே! நீயாகிறவன் ஆண் என்றும், பெண் என்றும், தந்தைதாய் என்றும் ஒரு குறிப்பு மில்லாதவனுக அதீதம்மயமா யிருக்கின்றுய்? இப்போது உன் அடிமையாகிய நான் உன் உண்மைத் தூதராகிய நாயகம் அவர்களைத் தேடி வருகின்ற வழியில் சத்துருக்களால் வளையப்பட்டவனுக யாதொரு துணையுமில்லாமல் அகப்பட்டுக்கொண்டு தவிக்கின்றேன். இந்த கிஷ்டூரங்களை யெல்லாம் நீ கண்கள் இல்லாமல் கண்டு கொண்டிருக்கின்றுய்? இப்போது நான் இடுகிற முறைப்பாட்டை

நீ செவிகள் இல்லாமல் கேட்கின்றாய். ஆகையால் என் காருண்யக் கடலான றஹ்மானே! நீ எந்த விதத்தாலும் உன் அருளின் வேங்கையாகிய ஹஜரத் அலி றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களுடனே, உன் றஸூலுடைய அஸ்ஹாபிகளான வீரர்களையும் அனுப்பி இந்தப் பாவிகளான காபிர்களை வெட்டி ஹதஞ் செய்து விட்டு இந்த அடிமையானவன் திருமதீனமா நகரம் போவதற்கு உதவி செய்தருள்" என்பதே. இவ்விதம் அப்துர் றஹ்மான் அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் முனாஜாத்து கேட்டவுடனே, அங்கே மதீனமா நகரத்தில் மகத்துவம் பொருந்திய குதுபுத்தாரா வென்னும் நட்சத்திரமொன்று சிரசிலிருந்து இலங்குகின்ற நமது நாயகம் முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் தங்கள் அஸ்ஹாபிமார்களுடனே பள்ளி வாசலில் இஷா தொழுது கொண்டிருக்கும்போது வானலோகத்தி லிருந்து ஜிபுரீல் அலைஹிஸ்ஸலா மவர்கள் வந்திறங்கி, அல்லாஹ்வுடைய ஸலாமும் அதன் பின்னர் தங்களுடைய ஸலாமும் சொல்லி, நபிகள் பெருமானாரவர்களை நோக்கி: "எங்கள் சற்குருவாகிய முஹம்மதே! கேளுங்கள்" என்று பின்வருமாறு சொல்லலானார்.

"நான் முன்னமே வந்து சொன்ன பிரகாரம் தங்கள் அருமை மைத்துனராகிய அப்துர் றஹ்மான் என்பவர் சத்துருக்களோடு பெரிய சாமார்த்தியத்துடன் யுத்தஞ் செய்து அநேக வெற்றிகள் அடைந்தார். தற்போது அவரை காபிர்கள் அதிகமான கூட்டங்களுடன் வந்து நாலாபக்கங்களிலும் வளைந்து கொண்டார்கள். முதல் நாள் யுத்தத்தில் அல்லாஹு தஆலா அவரைப்பெரிதும் காப்பாற்றி வெற்றியைக் கொடுத்தான். பெரும்பிரளயமாக வந்த காபிரீன்களை கண்டதால் அவர் அல்லாஹ்விடம் கையேந்தி முனாஜாத்து கேட்டதின் பேரில் இப்போது தங்கள் சமூகம் என்னை அனுப்பி வைத்தான். இதே சமயத்தில் நீங்கள் அவருக்கு உதவிச் சேனைகளைக் கொண்டுபோய் அந்த காபிரீன்களான துரோகிகளைப் பீஸபீல் யுத்தத்தைக்கொண்டு வெட்டி சர்வ நாசஞ் செய்துவிட்டு அவர்களின் பட்டணங்களையும், நாடுகளையும் சூறைவிளையாடி, தங்களுக்கு வழிபட்ட காபிரீன்களை தயாளசிந்தையுடன் தீனுல் இஸ்லாமில் அழைக்கும்படியாக றஹ்மானாகிய ஆண்டவன் கட்டளை செய்தான்" என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்து போனார்கள். இவ்விதம் ஜிபுரில் என்னும் வானவர்க் கோமான் வந்து சொன்ன வஹியின் சமாசாரம்

யாவற்றும் நபிகள் நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் அங்கிருந்த தங்கள் அன்பரான அஸ்ஹாபிமார்கள் யாவருக்கும் எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு, சீக்கிரம் எழுந்து அருஷுடைய வேங்கையாகிய ஹஜ்ரத்து அலி றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களையும், அப்பால் யுத்தகளங்களில் எதிர்த்து வருகின்ற சத்துருக்களின் உயிர்களை வாங்கி எமனுக்குப் பரிசு கொடுக்கின்ற வாளாயுத வீரராகிய ஆமிறு றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களையும், அப்பால் எந்த நேரமும் இரத்த வாடை மாருமலடிக்கின்ற குற்றுடைய வாளையுடைய மகா பராக்ரம சூரராகிய ஸுபைர் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களையும், அப்பால் வல்லயம் பிடிப்பதற்கென்றே நீண்டிருக்கும் வீரக்கைகளையுடைய மிக்தாதிபுனு கிந்துல் அஸ்வது றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களையும் தங்கள் அருகில் அழைத்து அவர்களை நோக்கி "ஏ! எனக்கன்புள்ள மகா வீரர்களே! ஜிப்ரீல் வந்து சொல்லிய வார்த்தையைக் கவனிக்கும் பட்சத்தில் இதுவரையிலும் அப்துர் றஹ்மான் பெரிதான ஆபத்துக்குள்ளாகி இருக்கலாம். இனிமேல் ஒரு சிறிதும் சுணங்க முடியாது. ஆனதாலே நீங்கள் நாலு பேர்களும் சத்துருக்களின் பேரில் இப்பவே முந்திப் போகுங்கள். நானும்மற்ற தீரரான வீரர்களும் நாளைவந்து சேருகிறோம்" என்று கட்டளையிட்டனுப்பினார்கள். சர்வலோக ரக்ஷகராகிய நமது நாயகமவர்கள் உத்திரவுபோல் அந்த இணையில்லாத நான்கு நரசிங்கங்களும் எழுந்து நபியவர்களின் பாதாரவிந்தத்தில் பணிந்து முத்தி முகந்து பிரயாணவிடை பெற்றுக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் மாளிகைக்குப் போனார்கள். போன நால்வர்களில் முதலாவது "தேவசிங்கம்" என்னும் பட்டமுடையவர்களான அலி றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள், தங்கள் வழமைபோல படையங்கியணிந்து இடைகட்டில் உடைவாளென்கின்ற சூரிகையை இருகச் சொருகி முக்கவர், வேல், வல்லயம், சக்கரம், பாணம் முதலான முக்கிய ஆயுதங்களை அணிந்து முதுகுப்புறத்தில் அம்பருக் கூடணிந்து, வலதுகையில் தேவகட்கமாகிய துல்பகார்வாளை உருவிப் பிடித்து குளம்பைத்தரையில் வைக்காமல் வேகத்துடன் பறக்கின்ற துல்துல் என்னும் தெய்வப்பரியின்மேலே சவாராகி மதீனமா நகரத்தின் பிரதான வீதியில் வந்தார்கள். அதன் பிறகு இந்தக்கடல் சூழ்ந்த பூலோகத்தில் இணையில்லாத வீரர்களான ஸுபைரு, ஆமிறு, மிகுதாதி புனு கிந்திலஸ்வது என்ற மூவர்களும் மகா வாயுவேகத்

தினையுடைய குதிரைகளின் மேல் சவாரி செய்தவர்களாக வந்து அலி றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை சந்தித்தார்கள்.

8-ம் அத்தியாயம்.

சைதத்தம்மாள் யுத்தத்துக்குப் போகுதல்

எத்தனை எத்தனையோ யுத்தங்களிலெல்லாம் போய் மகாசூரர்களென்று பேர்வாங்கிய தலைவர்களான அந்நால்வர்களும் அந்த மையிருட்டான அர்த்த சாம நேரத்தில் தங்கள் குதிரைகளை அதிகமான வேகத்துடன் நடத்திக்கொண்டு திருமதினமா நகரத்தைக் கடந்து வெளியாகி காடு வனம் வனாந்திரங்களையும், உயர்ந்தியான மலைத்தொடர்களையும் கடந்து ஹைபிராத்தின் திசையை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

அலி, மிக்தாது, ஸுபைறு, ஆமிறு என்னும் மகாப்பேர் பெற்ற தலைவர்கள் நால்வரும் வீரா வேசங்கொண்டு போனபிறகு நமது இருலோக சற்குருவாகிய நபிகள் நாயகமவர்கள் விளம்பரக்காரர்களை அழைத்து "நாளை அதிகாலையில் ஹைபிராத்தின் திசையளவில் இராணுவம்போக வேண்டிய திருப்பதால் இந்த மதீனமா நகரத்தில் திடக்காத்திரமுடைய வீரர்களான அன்ஸாரி முஹாஜிரீன்கள் யாவர்களும் நிரம்பிய ஆயுததாரிகளாக வாகனாதிகளுடன் யாதொரு சுணக்கமின்றி வரவேண்டும்" என்று தண்டோரு போடும்படிக்கு உத்திரவுசெய்து விட்டு தங்களின் அருமை பிராட்டியாராகிய ஆயிஷா நாயகி அவர்களின் மாளிகைக்குப்போய் யுத்தத்துக்கு ஆயத்தப்படுகிற சமாசாரம் தெரிவித்து, அங்கிருந்து மஸ்ஜிதென்னும் தேவலாயத்திற்கு வந்தார்கள். இதற்குள்ளே திருமதீனாபட்டணத்தையுடைய வீரர்களான அஸ்ஹாபிமார்கள் யாவரும் ஒருங்குதிரண்டு படைக்கோலம் பூண்டு கூரிய வாளாயுதங்களையு மெடுத்தணிந்து, கோடை இடிகளைப்போல் கனைத்துப் பாய்கின்ற உயர்ந்த ஜாதிக் குதிரைகளின் மீது சவாராகி, மூறுமுறுத்த வேங்கைக் கூட்டங்களைப்போல் திரள் திரளாக வந்து நமது நாயகம் றஸூலுல்லாஹி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் திவ்விய சந்நிதானத்தில் கடலைப்போல் மோதி நின்றார்கள். ஜெயசீலர்களான அஸ்ஹாபிமார்கள் வந்து கூடுவதைக்கண்ட

நமது நபிநாயக மவர்கள், இருத யாகந்தங்கொண்டு அல்லாஹுத ஆலாவைப் புகழ்ந்து அந்தப் படைகளுக்கு முன்னே தங்கள் மூல மந்திரமென்னும் கலிமா எழுதப்பட்ட சந்திர உதய வெற்றிக் கொடியை எடுத்து விரித்துப் பிடிக்கச் செய்து, மற்ற தலைவர்களுக் குரிய கொடிகளை அந்தந்த தலைவர்களுக்குரிய படையணிகளுக்கு முன்னால் பறக்கவிட்டு, தக்பீறு ஸலவாத்து ஓசையுடன் படைகளை நடக்கச்செய்து, தாங்கள் உடனே எழுந்து வானத்தளவில் கைஙய உயர்த்தி றஹ்மானிடம் முனாஜாத்தென்னும் தியானம் பண்ணின வர்களாக சற்றுநேரம் நின்று அப்பால் படைக்கோலம் பூணத்தொடங் கினார்கள். எப்படி யென்றால் பிரகாசம் பொருந்திய மின்னலை ஒரு பூரணச்சந்திரன் பொதிந்த பான்மைப்போல் அங்கியை எடுத் தணிந்து, அதன் பிறகு ஆகாயத்தின் நடுவே இந்திரவில் வட்ட மிடுவது போல் ஒரு பசிய திபாஜுப்பட்டை யெடுத்து இடையில் வளைத்துக்கட்டி, அல்லாஹு தஆலாவின் திரு வருட் பிரகாசமான ஜலால் ஜமால் என்கிற மொஹுரே நுபுவத்து ஜோதிசெய்கின்ற இரண்டு திண்ணிய புஜங்களிலிருந்து சரீர வாதிக்கமும் நிரப்பி மூடிக்கொள்ளும்படியான பரிவட்டமணிந்துபொன்மஹாமேருவுக்கு மேலே ஒரு பூரண வட்டச்சந்திரன் நின்று பிரகாசிக்கும் வண்ண மாகத் தங்கள் மேன்மையும் வரிசையுமுள்ள சிரசில் சர்பங் தென்னும் தலைப்பாகையணிந்து, இடையில் ஒரு குத்துடைவாளை யெடுத்தணிந்து, வலதுகையில் வல்லயமொன்று பிடித்து பின் புறத்தில் பாணத்தையும் அஸ்திரக்கூண்டையும் அணிந்து, இருபாத கமலங்களிலும் பாதரக்ஷை யணிந்த தங்கள் காதிம் என்னும் பணிவிடைக்காரர்களிடம் குதிரையை ஜோடித்துக் கொண்டு வரும்படி திருவாய் மலர்ந்து சொன்னார்கள்.

திருவாய் உத்திரவு பிறந்த அக்ஷணமே, காதிம்கள் போய் ஆயிஷா நாயகத்தின் மாளிகையில் நிற்கின்ற நூதனப் பரியாகிய "உக்காப்" என்று சொல்லப்பட்ட குதிரையை பலவிதத்திலும் ஜோடித்து கல்லணைவைத்து நெற்றியிலும், மார்பிலும் இரத்தினப் பதக்கங்கள் பிரகாசிக்கும்படியாகக் கொண்டு வந்து, நபியவர்களின் வரிசையான சமுகத்தில் நிறுத்தினார்கள். நிறுத்திய அந்த அழகிய புகழினையுடைய தெய்வக்குதிரையின் மீது நமது வள்ளலாகிய பரிசுத்த திருமணியாகிய குருவாகந்தவாரிதியாகிய முஹம் மது முஸ்தபா றஸூல் நாயகமவர்கள் வானவர்கள் மலரடிவணங்கும்

படியாகவும் ஹூறுல் ஈன்களென்னும் அரம்பை மாதர்கள் பொற் றும்பாளங்களில் தேவ புஷ்பங்களையும் ரத்னகஜிதாதிகளையும் நிரம்பிக்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ்செய்து கண் திருஷ்டிகழிக்கும் படியாகவும் தங்கள் இருபாதங்களையும் வைத்தேறினார்கள். நபி பிரானவர்கள் சவாரி செய்த உடனே அந்த சங்கையான குதிரை யானது தன் இருதயத்தில் "ஓ! இன்று நமது அல்லாஹுடைய திருத்தூதராகிய நமது நாயகமவர்கள் ஏறியிருக்கின்ற நோக்க மானது, இந்தப் பூலோகத்தைச் சூழ வளைந்து கொண்டிருக்கின்ற சப்தசாரங்களைச் சேறெழும்பும் படியாகக் கலக்கிவிடுவதற்கோ! அல்லது இந்த விரிவான பெரிய உலகத்தைப்பிளந்து ஊடுருவிப் போய்ஆயிரந் தலைகளையுடையவன் எனப்படும் ஆதிசேஷனைவென்று வதைத்து விடுவதற்கோ! அல்லது திசைஸ்தம்பங்களான அஷ்டகிரி களையும் தூள்படுத்தி விடுவதற்கோ! அல்லது எதிர்த்து வருகின்ற மகுடபந்தர்னர்களான சத்துருக்களை சம்ஹாரஞ்செய்து நாசம் பண்ணி விடுவதற்கோ! அல்லது எதற்கோ!" என்று நினைத்து நடுங்கின நடுக்கத்திலேயே தனது நான்கு அழகிய பாதங்களினாலும் பரதநாட்டியங்களைக்காட்டி நடந்தது.

இவ்விதம் நமது இருலோக காருண்ய ரக்ஷகராகிய நபிஸல்லல் லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்கள் படைக்கோலம் பூண்டு குதிரையின் மேல் சவாராகி நடந்தவுடனே நாயகமவர்களைச் சூழ நாலாபக்கங் களிலும் வடவாமுகாக்கினியைப்போல கதகதத்த முகங்களையுடைய மஹா சுத்த வீரர்களான அஸ்ஹாபிமார்கள் தங்களது இராக் தேசத்து உயர் ஜாதிக் குதிரைகளோடும் எழுந்து எள்ளிட இட மில்லாத பெருங்கூட்டமாக நடந்தார்கள். இவர்களில் வேலாயுத சன்னத்தர்கள் ஒரு புறத்திலும், பாணப்பிரயோகதாரிகள் ஒரு புறத்திலும், கேடயம், சவளம், குந்தம், வல்லயம், வச்சிரம், சக்கரம், சூலம், பாலம், வாள், பட்டயம், எறியாயுத முதலான ஸமஸ்த ஆயுதாரிகளும் ஒவ்வொரு புறங்களிலும் இடைவிடாது நெருங்கி, அணிகள் பிரிக்கப்பட்டு அமோகமான சந்தடியுடன் படைமுரசு, துந்துமி, டக்கா, டங்கா, எக்காளம், பூரி, முரசு, நகாரா, மல்லாரி, தம்பூர் தமிலை முதலான மேளதாளங்களுடன் விருது நாதனங்களும், அல்லாஹு அக்பர் அல்லாஹு அக்பர் என்கிற தக்பீறும் ஸலவாத்துகளும் ஏழுஸப்த சாஹாரங்களைப்போல்

முழங்கும்படியாக இஸ்லாமியப்படையானது நடந்தது. மகாமகத்து வந்தங்கிய றஸூல்நாயகத்தின் வல்லமையுடைய சேனுவீரர்கள் சவார் செய்திருந்த போர்க்குதிரைகள் கோடையிடிகளைப்போல் கனைத்தெழுந்து தங்களின் அகலமான குழம்புகளைப் படபடவென்று பூமியில் அடித்து நடந்த உக்கிரத்தாலே கடல் சூழ்ந்திருக்கும் இந்த பெரியபூலோகத்தைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற ஸர்ப்பஅரசனுகிய ஆதிசேஷனுடைய ஆயிரந்தலைகளும் நசுங்கி அவைகளுள்ளிருக்கும் நாகரத்தினங்களெல்லாம் வெளியே பிதுங்கி நடுங்கினதுமல்லாமல், மேற்படி குதிரைகளின் குளம்படியின் கீழிருந்து சுழன்றெழும்புகிற புழுதி தூசிகளானவை எழுந்து ஆகாயமார்க்கமாகப் பறந்து அங்கு வோடிச் செல்லுகின்ற கார்மேகப் படலங்களுக் கிடையே ஒரு புதுமாதிரியான மேகங்களைப்போல் சென்று கலங்கிற்று. இம் மாதிரியான அட்டகாசங்களுடன் வருகிற றஸூல் நாயகத்தின் சைனியங்களுக்குள்ளே விருது வார்த்தைகளுடன் அடிபடுகிற படை முரசங்களின் சப்தங்களை வீரர்கள்சவராகி யிருக்கின்ற ஜாதிக் குதிரைகளின் கனைப்பு சப்தங்கள் மறைத்துவிட்டன. அந்தக் குதிரைகளின் சப்தங்களை கூடாரங்கள், ஆயுத வண்டிகள், ரஸ்து வண்டிகள், தண்ணீர்க் குதாம்கள் முதலான உபகரமான தளவாடங் களை சுமந்து இழுத்துக்கொண்டு வருகிற மதயானைகளின் சப்தங்கள் மறைத்து விட்டன. அந்த யானைகளின் சப்தங்களை சங்கைக்குரிய அறபிய ஸ்திரீகள், குழந்தைகள் முதலான இராஜ குடும்பத்தார் ஏறி வருகின்ற இரதங்களின் சக்கரம் உருளுகிற சப்தங்கள் மறைத்து விட்டன. அந்த ரதங்களின் சப்தங்களை அந்தந்த அணிகளிலுள்ள சேனுதிபதிகளின் வெற்றிக் கை களிலிருக்கின்ற சந்திர துவஜங்கள் பறக்கிற படபடத்த ஸப்தங்கள் மறைத்து விட்டன. இந்த எல்லா சப்தங்களையும் மஹாபராக்ரம ஜெயசீலர்களான அஸ்ஹாபிமார்களின் வாய்களிலிருந்து புறப் படுகிற தக்பீர் ஸலவாத்துகளின் சப்தங்கள் மறைத்து விட்டன. இவ்வித ஆர்வார வீரகோஷங்களுடனே நமது சர்வஜீவ தயா விசால பெருமானுராகிய நபிநாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் தங்கள் சைனியத்தை நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள்.

இன்னும் அந்த அறபிப் பதாதிசனுக்கு நடுவே வருகின்ற நமது றஸூல் நாயகமவர்களின் வரிசையான சிரசுக்குமேலே ஜலப்

பிரவாஹ முடைய மேகஜாலமொன்று குடைபோல் கவிந்து நிழலிட்டுக்கொண்டு வந்தது. பூமி மண்டலத்தை ஊடுருவிப்போய் பாதாளம் வரையிலும் பதிந்து போய்கிடக்கின்ற தங்களின் இருபாத கமலங்களும் குதிரையின் அங்குபடிகளில் இருந்து ஜோதி செய்ய வும், கடையுக நாளாகிய மஹ்ஷரில் ஜீவகோடிகளை ரட்க்ஷித்து மன்றூடியணைத்து ஆட்கொள்கின்ற இராஜ வானுவாகு என்னும் திவ்ய திருக்கரங்களில் பொற் பிரகாசம் தங்கிய வச்ராயுதம் ஒன்று பளபளவென்றிலங்கிக் கொண்டிருக்கவும், தங்களின்மேனி மெலி யாத வாடாத குறையாத திரேகத்திலிருந்து பாவிதபரிமள கஸ்தூரி வாசமானது காதகாதவழி தூரம் வரையிலும் கம்மென்று கமழ்ந்துகொண்டுவரவும், இன்னும் தங்களின் தெய் வத் தன்மையான அனந்தஞ் சோதி பிரகாசங்களையுடைய முக மென்ற சந்திர மண்டலமானது சேனுவீரர்கள் யாவருக்கும் நிலா வென்னும் மனத ஊக்கத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டுவரவும், இன்னும் பெருமானுரவர்கள் வருகிற வழிகளிலுள்ள காய்ந்து பட்டுப் போயிருக்கின்ற மொட்டை மரங்களெல்லாம் அக்ஷணமே பச்செஎன்று தழைத்து பூவும் காயுமாகக் குலுங்கி நிற்கவும், இன்னும் நமது வள்ளலான றஸூல்நாயகமவர்கள் வருகிறபாதை யெல்லாம் அனந்தானந்தம் அற்புதச் செய்கைகள் நடை பெற்ற துடன் தங்களின் சைனியங்களை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள்.

இவ்வித அலங்கார அற்புதங்களுடனே தங்கள் சைனியங் களும் தாங்களுமாகத் திருமதீனமா நகரத்தைக் கடந்து தங்கள் தாமரை மலர்களின் மேலே அன்னபக்ஷிகளானவை தங்கள் சேவல்களோடும் பார்ப்புகளோடும் இருந்து உல்லாசத் துடன் நித்திரை செய்கின்ற தண்ணீர் தடாகங்களையும், வயல் நிலங்களையும், பூங்காவனங்களையும், தேன்கூடுகள் உடைந்து அழகிய பொன்னிறமுடைய கொம்புத் தேன்கள் மழையைப் போல் சொரிகின்ற திராட்சத்தோட்டங்களையும், நெருப்பு சுவாலை வீசுகின்ற பாலைவனங்களையும், கானையாறுகளையும் இடைக்கிடையே சங்கிலித் தொடர்போல் நெருங்கி வளர்ந்திருக்கின்ற கணவாய் களையும் கடந்து குடவளைச் சங்குகள் ஆயிரஞ் சூழப்பட்ட ஒரு இணையில்லாத வலம் புரியைப்போலும் ஆம்பல் புஷ்பங்கள் அனேகஞ் சூழப்பட்ட செந்தாமரையைப் போலும் நக்ஷத்திராதி

களால் சூழப்பட்ட ஒரு பூரணச்சந்திரனைப்போலும், வரிபடர்ந்திருக்கின்ற வேங்கைப் புலிகளால் சூழப்பட்ட ஒரு இராஜசிம்மத்தைப் போலும், இன்னும் தெய்வத் தாமரையின் இதழ்கள் ஆயிரத்தெட்டுக்கு மிடையே பிரகாசிக்கின்ற பதுமராக மாணிக்கம் போலும், வடம், இடம், முன், பின் என்கிற நாலாபக்கங்களிலும் புடை சூழ்ந்து நெருக்கடியாய் வருகின்ற தீனுல் இஸ்லாத்தின் ஜெயசீலர்களான அஸ்ஹாபிமார்களுக்கு நடுவே நமது ஞான காருண்ய மகா பிரபுவாகிய றஸுலில் நாயகமவர்கள் நடந்தார்கள். இவ்விதமாக நபிநாயகமவர்களின் மாறாத வெற்றியையுடைய சைனிய வெள்ளமானது அன்றிரவெல்லாம் அமோகமான மனவேகத்துடன் வாகனங்களை நடத்திக் கொண்டு வந்தன. இதற்குள் சூரிய உதய நேரமாயிற்று.

முன்னர் சத்துருக்களைச் சின்ன பின்னமாக்கி அபரிமிதமான காயங்களடைந்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அநேகம் மஹிமையுடைய சூரராகிய அப்துர் றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை சத்துருக்கள் எழுகடல் வந்து வளைவதுபோல் வளைந்து "ஹே! ரண்டகமுடைய இளவரசனே! நன்றியில்லாத தோஷிமனுஷனே! எங்கள் ராணியம்மாளை மரியாதையுடன் எங்கள் கையில் ஒப்பிவித்து விட்டு, நீ உன் உயிர் தப்பிக்கொண்டு போகலாம்; இல்லாத பட்சத்தில், உன் திரேஹத்தில் உள்ள சதைகளை கிற்றுகிற்றாகவகிர்ந்து நாய் நரிகளுக்கு இரையாக்கிவிடுவோம்" என்று பலபல விதமான வார்த்தைகளைச் சொல்லியுத்தத்திற்கு அழைத்தார்கள். சத்துருக்கள் விருது வார்த்தைகள் கூறி யுத்தத்திற் கழைப்பதை மஹாஸூர சமேதரான அப்துர் றஹ்மான் அவர்கள் கண்டதும் உடனே உதடுகளை மடக்கிக்கடித்துக்கொண்டு கண்களிலிருந்து அக்கினிப்பொறிகள் பறக்கும்படியாக, காயம் பட்ட வாலிபசிங்கத்தைப்போல் முறுமுறுத்தெழுந்தார்கள். எழுந்துமென்ன? சனியன், வல்லயம், வேல் முதலிய கொடிய கூராயுதங்களால் குத்துண்ட ஆழமான காயங்களின் வழியாய் அன்றிரவெல்லாம் பிதிர்விட்டோடிய இரத்தவோட்டத்தாலே அவர்கள் திவ்வன தேஜஸான சரீரம்குழைந்து வீக்கங்கொண்டு சீதளங் கொடுத்திருந்த பலஹீனத்தால், ஒரு எள்ளளவும் தலையை உயர்த்த முடியாத அந்தஸ்தில் தாம் இருப்பதைக்கண்டு அருகில் இருக்

கின்ற மூர்றத்திபுனு இஸ்லானவர்களின் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு மனமுடைந்தவர்களாகச் சில வார்த்தை சொன்னார்கள். அதாவது:

"ஓ என்பேரில் மஹா கிருபையுள்ள மூர்றத்தே! என் சரீரத்தின் பலஹீனத்தைப் பார்த்தால், அபரிமிதமாக வந்து கூடிக்கொண்டிருக்கும் துரோகிகளான சத்துருக்களுக்கிடையில் நான் மரணித்துப் போவது திண்ணம்! ஆகையால் தங்களுடைய யூக சாமர்த்தியத்தாலே, எவ்விதத்திலாவது என் மனைவியாகிய சைதத்தை இந்த ஆபத்தான இடத்தைவிட்டு கடத்திக்கொண்டு மதீனமா நகரம்போய், என் தந்தை அவர்கள் வசம் ஒப்புக்கொடுத்து இங்கே நடந்த விருத்தாந்தங்களைச் சொல்லிவிடுங்கள்", இவ்விதம் சொல்லி அழுதார்கள். அப்துர் றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் சொன்ன வார்த்தையை அருகில் இருந்த சகல கல்யாண குணங்களையுடைய சைதத்தென்னும் ராணியம்மாள் கேட்டு, அடங்காத துக்கசாகரத்தில் மூழ்கினவர்களாகத் தங்கள் அருமை நாயகரவர்களின் முகத்தை நோக்கி, "என் நாயகமே! என்ன வார்த்தை சொன்னீர்கள்? மரணம் என்கிற பானத்தை எப்பேர்ப் பட்ட வல்லமை சாலிகளும் குடியாமல் போகிறதில்லை. இருந்தாலும் சர்வ ரக்ஷக கர்த்தாவாகிய றஹ்மான் நம்மை இந்தக் காபிரீன்களின் அசிங்கமான கைகளரல் வதைபடுத்தமாட்டான்' என்று அடியாளாகிய எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஒருகால் அப்படிப்பட்ட ஊழ்விதியிருந்து இந்த இடத்தில் தாங்கள் உயிர்விடும் பட்சத்தில், அப்பால் நான் ஜீவித்திருப்பதில் என்ன பாக்கியமிருக்கிறது? தாங்கள் மடிகிற இடத்திலேயே நானும் மடிந்துவிடுகிறேன். இனிமேல் இந்த சரீரத்தில் பற்றுவைக்கமாட்டேன்" என்று சொல்லி எழுந்து புருஷனுருடைய படையங்கி முதலான உடைகளை யெடுத்து ஆண் வேஷம் பூண்டு, செந்தாமரை புஷ்பங்களைப்போன்ற தங்கள் பாதங்களில் அணிந்திருக்கும் பாடகம், கொலுசு, பாதசரம் முதலான கால் நகைகள் மறையும்படியாகப் பாதசராயணிந்து, இருதோள்களுக்கு மிடையில் வாகு, வளையம் பூட்டி, முத்துமாலையணிந்து, வீரவேல், வல்லயம், சக்ராயுதம், பாணம், தண்டம், சவளம், வஜ்ராயுதம், பரிசை, வாள் முதலான ஸமஸ்த ஆயுதங்களையுமெடுத்தணிந்து, புருஷ[illegible]ர்களின் ஜவாதென்னும் அம்பாரியின் மேல் சவாராகி அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய மூத்திராங்க

12

மான ரஸூலில் நாயகமவர்களையும் மனதில் இருத்தி தியானம் பண்ணினவர்களாகக் கணவனுருடைய பாதத்தண்டையில் வந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு, துரோகிகளுடைய பாளையத்தை நோக்கி புறப்பட்டார்கள்.

சைதத் என்னும் மாதுசிரோமணி படைக்கோலங் கொண்டு யுத்த முகத்தில் செல்லுவதைக்கண்ட துரோகிகளான சத்துருக்கள், 'இவளரப்பா! அரும்பு மூளையாத சிறுபையனாக இருக்கின்றான்! இவன் வீரதோற்றத்தைப் பார்த்தால், இங்குள்ள ஸூரர்கள் எல்லாரையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அரிந்துவிடுவான்போலத் தெரிகிறதே!' என்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டு நாலாதிசைகளிலும் அணிவகுத்து நின்று ஆயுதங்களைச் செலுத்தினார்கள். மகா வீரம்தங்கிய சைதத்தம்மாள் நடத்திவந்த ஸவாதென்னும் ஜாதிக் குதிரையானது மூன்றுந்தடவையும் படைக்களத்தை சந்தித்த உடனே, நரகக் கனலைப் பிடித்து ஆகாரமாகத் தின்னுகிற கடாக்கினிபோல் வெருண்டு பயங்கரமான கோரமுகத்தோடும் பாய்ந்து, எதிரே அகப்படுகிற வீரர்களைக் கடித்து உதறி யெறிந்ததுடனே, ஒரு காலைக்கொண்டு சேனாதிபதிகளின் படைத்தொப்பிகளை அடித்துஉடைக்கும். இன்னும் ஒரு காலைக்கொண்டு அரசர்கள் ஏறிவந்திருக்கின்ற மதயானைகளின் மஸ்தகங்களை அடித்துப் பிளக்கும். ஒருகாலைக்கொண்டு வாய்மதம் பேசுகிற காபிரீன்களின் தலைகளை யுடைத்து மூளைகளைசரிக்கும். இவ்விதமாக அந்த ஸவாதென்னும் ஒப்பில்லாத பரியானது ஆரவாரித்துக்கொண்டு திரிந்தது. படைக்களம் முழுவதும் சைதத்தம்மாள் அவர்களின் குதிரையின் யுத்தமே சத்துருக்களால் தாங்க ஏலாத பெரிய போராக முடிந்தது. இவ்விதம் ஜவாதென்னும் குதிரையின் காலடிகளாலும் மஹா ஸூரியாகிய சைதத்தின் தண்டாயுத அடியாலும் அரசர்கள் ஏறிவந்த பொன்பல்லக்கு, தந்தப்பல்லக்கு, இரதம், கஜவம்பாரி முதலானவைகள் தூள்தூளாக உடைப்பட்டு சிதறின. இன்னும் சைதத்தென்னும் பெண்சிங்கத்தின் இடிபோன்ற சப்தத்தாலும், வாள் வெட்டாலும், வல்லயக் குற்றாலும் அநேகமான படைத்தலைவர்களும், குதிரைபதாதிகளும் ஒன்றோடொன்று இனந்தெரியாமல் நெருக்கடியால் வெறிகொண்டு வாய்மதம் பேசி வெட்டிக்கொண்டதுடன், தலையில்லாத முண்டங்களும், முண்டமில்லாத

தலைகளுமாக விழுந்து உருண்டு கிடக்கின்றன. சமர்க்களத்துக்கு நடுவே குதிரைகளோடும் பர்டுசாய்ந்து போய் பிணமலைகளாகக் கிடந்தன.

மஹாபராக்ரம சுத்தவீரியான சைதத்தின் யுத்த சௌரியத்தைக்கண்டு அங்குள்ள சத்துருக்களெல்லாம் ஒருவருக்கொருவர் "அடேயப்பா! இந்த வீரன் யாராயிருப்பான்! நாமும் பிள்ளையாய்ப் பிறந்து இது காலமட்டும் எத்தனையோ போர்க்களங்களுக்குப் போய் வந்திருக்கிறோம்! இவனைப்போல் ஒரு மஹா வீரதந்திரியைப் பார்க்கவில்லை, ஒரு வேளை, வானவனாக இருக்கலாமோ அல்லது ஆகாய சஞ்சாரியாகிய அண்டரண்ட பக்ஷியாக இருக்கலாமோ! அப்படியில்லாத பட்சத்தில் நமது மஹா ராஜாவின் செல்வப்புத்திரியாகிய நமது ராணியம்மாளாக இருக்கலாமோ! அந்த அம்மாளுக்கு இவ்வளவு பலாட்டியம் எங்கிருந்து வந்தது?" என்று பலரும் பலமாதிரியான வார்த்தைகளாகப்பேசிக்கொண்டு இந்த அம்புதமான வீரனுடைய யுத்ததிறமையை நமது அரசனை அபாஸுபியானுக்கு போய்அறிவிக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு அங்கிருந்து சிலர் ஓடிப்போய், அபாஸுபியானைக்கண்டு தெண்டனிட்டெழுந்து எங்கள் மாட்சிமை தங்கிய ராஜகெம்பீரரே! தங்கள் நல்வாக்குப்போல நாங்கள் யுத்தஞ்செய்ததில் அந்தக் கொடுஸஹீரனாகிய அப்துர் றஹ்மானைகாயப்படுத்தி யுத்தத்திற் கெழும்பாமல் செய்து ஜெயம் பெற்று மறுநாள் பொழுது விடிந்த உதய காலையில் படைகளை யணிவகுத்து நின்று அப்துர் றஹ்மானை யுத்தத்துக்கு அழைத்தோம் அவ்விதம் அழைத்த கொஞ்ச நேரத்திற் கெல்லாம் மதயானைக் கூட்டத்தில் இளஞ்சிங்கம் ஒன்று வந்து கர்ஜித்துக்கொண்டு பாய்வதுபோல், ஒரு முகவசீகரமான, சூரன் குதிரை மேல் சவார் செய்தவனாக வந்து எங்களுடைய பாளையத்தில் நுழைந்தான். ஹா, எங்கள் ஆண்டவனே! நாங்கள் என்ன சொல்வோம்! அந்த மஹா சூரன் ஏறியகுதிரையும் அவனுமாக, எங்கள் படையணிகளைப் படுத்தின பாட்டை ஒரு விதத்திலும் சொல்லி முடியாது. எங்களில் உண்டான மஹா பேர்போன தலைவர்களெல்லாம் அவனுடைய அகலமான வாளாயுதத்தாலே வெட்டுண்டு உருண்டு போனார்கள். இப்போது அவனுடன் நின்று கைசமாளிக்கக் கூடிய வீரன் ஒருவனாவது

அங்குகிடையாது. அரசரே! தேவரீர் இதைக் கவனிக்க வேண்டும். இல்லாதபட்சத்தில் காரியம் வெகு தூரம் வரையிலும் கெட்டுப் போகும்” என்று சொல்லி மன்றாடினார்கள்.

படைவீரர்கள் வந்துசொன்ன ஏலாமை வார்த்தையை அரசன் கேட்டதும், அவனுடைய இருளடைந்த மனமெல்லாம் தட்டுக் கெட்டுத் தடமாறினவனாக ஆசனத்தை விட்டுக் குபீரென்றெழுந்து அவனுடைய ராஜ நகரத்தில் இருக்கும்படியான சகல சேனாவீரர்களையும் அழைத்து அவர்களை நோக்கி “திடஆதிக்கம் பொருந்திய சூரர்களே! வேலிக்குவைத்த முள்ளானது காலுக்கு வினையாக வந்த தன்மையாக, நான் எடுத்து வளர்த்த ஒரு பையனாலே இப்போது என் அரசுக்குப் பிரமாதமான ஆபத்து வந்து நேரிட்டு விட்டது. அவன் ஒருத்தன் நின்றுசெய்யும் யுத்தத்திற்கு இது மட்டிலும் பதினாயிரக்கணக்கான வீரர்கள் மடிந்துபோனதுமல்லாமல் அபரிமிதமான வாகனங்களுடன் கைபொருள்களும் வீணே சேதமாய் விட்டன. இவ்வளவுச்சு வந்தமட்டிலும் இனி மேற்கொண்டு சும்மா இருக்கமுடியாது. நம்முடைய கையைவிட்டும் அப்துர் றஹ்மானைத் தப்பித்துக்கொள்ள இடங்கொடுக்கும் பட்சத்தில் அது பின்னுக்குப் பெருத்த அபாயத்தில் வந்துவிடும். எப்படியென்றால் இங்குள்ள திரவிய வளங்கள் முதலான சமஸ்த விருத்தாந்தங்களையும் கொண்டு போய் அந்த மதீனாவின் தீர்க்கதரிசியாகிய முஹம்மதிடம் சொல்லி ஊக்கங் கொடுப்பான். அதன்பேரில் உடனே முஹம்மதும், தன் படைகளுடனே புறப்பட்டு வந்துவிடுவான். அதன்மேல் நம்மால் ஸஹிக்கமுடியாத அநேகவிதமான கஷ்ட நஷ்டங்களெல்லாம் வந்து நேரிடவும் கூடும். ஆனபடியாலே இப்போது நான் சில குதிரைப் பதாதிகளுடன் முன் ஜாக்கிரதையாகப் போகிறேன். நீங்கள் எல்லோரும் ஒருப்படத் திரண்டு நாளை மத்தியானத்திற்குமேல் புறப்பட்டு பார்ப்பவர்களின் மனது திகிலடையும்படியாக ஆரவார குரூர கோஷ்டங்களுடன் படைக்களம் வந்து சேர வேண்டியது” என்று சொல்லிக் கண்டிப்பான கட்டளையிட்டு, அங்கிருந்து மந்திராலோசனை சங்கத்திற்குச் சென்று முதல் மந்திரியை, நகரத்தைப் பார்த்துக் கொள்ளும்படியாக அதிகார உத்திரவு கொடுத்து. நகரத்தின் நாலாபுறத்திலும் அலங்கங்களிலும் திறமையுடன் நின்று

காத்துக் கொள்ளும் படியாக சில பலாட்டியம் பொருந்திய காவற் சேனையை வைத்து விட்டு, ராணுவ தம்பூர் முழக்கத்துடன் மலைக்கோட்டையை விட்டும் கீழிறங்கித் தன் அருமை மகளாகிய சையிதத்து என்னும் மகாவல்லப சுந்தரி நின்று ஜனக் காடு பிணக்காடு படுத்திக் கொண்டிருக்கும் யுத்தக்களத்துக்கு வந்தான்.

மகா துஷ்டச்செயல்களையுடைய கொடுங்கோல் அரசனாகிய அபாஸுபியான் என்பவன் படைக்களத்திற்கு வந்தான் என்று சேனாதிபதிகள் கேள்விப்பட்டவுடனே, மதங்கொண்ட யானைகளைப் போலச் சினத்து, தங்கள் தங்கள் படையணிகளுடனே திரண்டு வந்து சைதத்தம்மாளவர்களைப் பக்கவாட்டுகளில் வளைத்தார்கள். அந்த கூட்சத்தை சையிதத்தம்மாள் கண்டு பாணம் பாயப்பட்ட பெண்சிங்கத்தைப்போல் கர்ஜித்தெழுந்து தமது குதிரையை நாலாபக்கங்களிலும் சுழலவிட்டு முன்னேறிய ஏற்றத்தோடு அந்த சேனைத்தலைவர்களில் அறுபது பேர்களைக் கூரிய வாளாலும், விஷங்களால் துவைக்கப்பட்ட வல்லயங்களாலும் வதைத்துக் குதிரைகளோடு வீழ்த்திவிட்டு, அங்கிருந்து சமர்களமெல்லாம் எள்ளிட இடமில்லாமல் நெருங்கிநிற்கும் சத்துருக்களுக்கு நடுவே பாளையத்தை ஊடறுத்து விலக்கிக்கொண்டு அபாஸுபியான் வந்து நிற்கின்ற பாளையத்தை வந்து மூடுகினார்கள். மூடுகி அங்கே தேன் கூண்டைச் சூழ ஈக்கள் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும் பான்மையாக அபாஸுபியானென்னும் அரசனைச் சூழ்ந்து காத்துக்கொண்டிருக்கும் பெருந்திரளான வீரர்களைக் கண்ணுற்று, அவர்களின்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ் செய்தார்கள். அந்தப்பாணங்களில் தொடுத்த கூரிய சரங்கள் விர்விர் ரென்று மழைமாரிபோல் பொழிந்த கோரத்தினாலே அங்கு நின்ற சத்துருக்களில் அநேகர் மார்பில் அணிந்திருந்த செம்புவலை, உருக்குவலை, இரும்புச்சீரா முதலானவைகள் அறுபட்டு மார்போடு வயிறுகளும் துளைக்கப் பட்டு ஒதிய மரங்கள்போல் சரிந்துகிடந்து உருளுகின்ற கோரத்தை அபாஸுபியான் கண்டு அக்கினிமயமாய் சிவந்த வனாக உதட்டை மடித்துக்கடித்து மிரட்டிக்கொண்டு ஏறிய குதிரை சவாரியோடும் விரைவாக வந்து கனம்பொருந்திய சையிதத் தம்மாளவர்களை மூடிகினான்.

*கவிதைகள்

பகாருவானே றினேயென நிற்கும் பரிகண்டான்
வகைவகை வீரர் முடிகளே வெட்டும் வாள்கண்டான்
வெகுபரி மாளப் பொருதுசயங் கொள் வேல்கண்டான்
முகமதி வாகும் விழியனருவு மூறைகண்டான்.

புவியிடை யல்லும் புன்மரு சொல்லும் பொருமோதி
சுவையுறு சொல்லின் குயிலினே வெல்லுந் துகிர்வாயும்
அவிரொளி பல்லும் நுதலொரு வில்லின் னழகாள்கை
கவணெறி கல்லும் உயிர்பல கொல்லுங் கனேகண்டான்.

இந்த சுத்தவீரன் யாராயிருக்கலாம் என்று நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்தான். அப்போது அங்கே சொல்வதற்கரிதான அகோரத்தையுடைய கோடையிடிபோல் அநுமானித்து நிற்கின்ற ஸவாதென்னும் ஜாதிக்குதிரையைக் கண்டான். மதயானேகளேப் போன்ற திடஆக்கத்தையுடைய தளகர்த்தர்களின் சிரசுகளேப் பார்த்துப் பார்த்து வெட்டுகின்ற அகலமான வாளாயுதத்தைக் கண்டான். இன்னும் அந்த சமர்க்களத்தின் நடுவே பாதகாட்டிய மாடித் திரிகின்ற போர்க்குதிரைகளேயும் போர் யானேகளேயும் குற்றிவீழ்த்துகிற நீட்சியான வேலாயுதத்தைக் கண்டான். இன்னும் சையிதத்தம்மாளவர்களின் பூரணவட்டச் சந்திரன்போன்ற முக மானது நெருப்புபொறி பறக்கும்படியான வெவ்விய கோபத்துடன் முனிவாகத் தெரிகின்ற பயங்கர தோற்றத்தையும் கண்டான். கண்டதோடு அந்த திவ்விய சற்குண சாதுரியங்களே யுடைய அம்மாளவர்களின் பவளம் போன்ற செவந்த வாயால் வெளிப்படுகிற குயில்போன்ற இனிய ரஞ்சிதமான ஓசைகளேயும், உதடுகளேயும், முத்து அடுக்கின வண்ண மாயுள்ள பல்வரிசைகளேயும், வில்வளேத்தாற்போலுள்ள அழகிய புருவங்களேயும் காந்தளம் மலர் போல் மிருதுவான கரங் களேயும், அந்தக் கரங்களில் கவண்கல், பாணம் முதலான எறி ஆயுதங்களே வைத்துப் பிரயோகிப்பதையும், இன்னும் கால்விரல் களுக்குமேல் இட்டிருக்கின்ற நூதனப்பட்டு ஷராய்க்குக் கீழே இரத்தின கஜிதங்களால் இழைக்கப்பட்ட பொற்சிலம்பு, பாத

---

* இந்த இரண்டு கவிதைகளும் சைதத்துப்படைப்போரென்னும் புராண காவியத்தில் உள்ளவை.

சரங்கள் பளபளவென்று சூரியஜோதி செய்வதையும் கண்டான். கண்டு 'ஆ ஹா! இதென்ன விபரீதம்!! நம்முடைய ஈரற்கொழுந்தாகிய குமாரத்தியல்லவோ?' என்று உறுதியாக மனதில் திட்டப்படுத்திக்கொண்டு உடனே சற்று அருகில் அடுத்துவந்து குதிரையை நிறுத்திக் கொண்டு மகளை எதிர் நோக்கி, 'என் கண் குளிர்ந்த மகளே! சைதத்தே! என்ன பரிதாபம்! தாயே, பிரகாசந்தங்கிய கூரிய விஷாயுதங்கள் பரிமாரக்கூடிய இந்தப் பயங்கரமான ரணக்களத்தின் நடுவே ஆண்வேடந் தரித்தவளாக நீ வந்து நிற்கின்றது என்ன துணிகரம்! ஒருவேளை உன்னை இன்னாரென்றறியாமல் உன் சத்துருக்களான என் போர்வீரர்கள் வெட்டி வீழ்த்தி விட்டார்களானால் அப்போது யாருக்கு வந்த கஷ்டம்! பெற்றவனாகிய என் ஈரலல்லவா கருகும்! பொய் மாயக்காரனாகிய அந்த முஹம்மதின் மார்க்கத்தை அநுசரித்துப் படைத்தவனாகிய பர்ழுசுக்கும், தாய் தந்தை இனபந்து ஜனங்களுக்கும் பொல்லாத நிஷ்டூரஞ் செய்து குணங்கெட்ட மூரண்டனாகிய அந்தப் புருஷனுடன் சேர்ந்துகொண்டு இவ்வளவு தூரம் கொடிய பகையை இழுத்து வைத்தாயே. இது என்ன கேவலமான மதியீனம். சொல்லு அம்மணி, என்று மஹா இரக்கமான சிந்தையுடன் நயமும் பயமுமாகக் கேட்டான்.

கேட்ட தமது தகப்பனாகிய அபாஸுபியான் என்னும் அரசனை சைதத்தம்மாள் நோக்கி, "ஞானமின்னது அஞ்ஞானமின்னது என்று விளங்கியறியாத நிர்ப்பாக்கியனான பரம சண்டாளனே! புத்தி யென்பது கொஞ்சமும் இல்லாத மூடனே! கேள். நீ சொன்னபடி நான் கேவலமான புத்தியுடையவளல்ல. எல்லா உலகங்களையும் படைத்து ஒரு வஸ்துவுக்கும் தன்னையின்ன வஸ்துவென்று காட்டாமல் மறைந்து அருவமாயிருக்கின்ற சகல தயாபர ரக்ஷகனாகிய றஹ்மானை நாயனென்று உறுதிகொண்டு வணங்காமல், படைக்கப்பட்ட வஸ்துக்களில் உள்ள கேவலமான பொன்னையும், செம்பையும் உருவங்களாகச் செய்து வைத்து அவைகளை நாயனென்று வணங்கி வருகின்ற தெய்வத்துரோகியான நீதான் கேவலமான புத்தியுடையவன். ஏ மாஹாபாதகனே! இன்னும் சொல்கின்றேன் கேள்: நான் நபியென்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்ற எங்கள் நாயகமாகிய அந்த முஹம்மதென்பவர்கள், நிச்சயமாக நிருமல சொரூபியாகிய அந்த றஹ்மானுடைய அத்தியந்த தூது

ரென்னும் றஸூலாக இந்த அகன்ற பூலோகத்தின் கண் வந்து அவதரித்து "புர்க்கானு அலீம்" என்னும் குர்ஆன் வேதம் இறங்கப்பட்ட அத்தாட்சிகர்த்தராக இருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப் பட்ட சிறப்பும் அளவிறந்த வரிசையும் பொருந்திய எங்கள் இரு லோக காருண்ய மோட்ச நாயகமவர்களை உன் வாய் கொழுத்து போய் வீண் அநியாயமாகப் பொய்யன் என்று சொன்னாயே, அடா பாதகனே! உன்கெட்ட நாவை இதோ இருக்கும் கூரியவாளால் அறுத்து நாய் தின்னும்படியாய் வீசி விடுவேன். ஆயினும் தகப்பன் என்கிற ஒரு மரியாதைக்காக வேண்டி மன்னித்து விடுகிறேன். பாதகா! உன் மூதேவித்தனம் பொருந்திய மூகத்தை எனக்குக் காட்டாதே, பார்க்க அருவருப்பாயிருக்கிறது. விலகிப் போய்விடு' என்று சீறிக்கொண்டு அவனுடைய மார்புக்கு நேரே இலக்கு வைத்து வேலாயுதத்தை நீட்டினார்கள்.

இவ்விதம் தான்சொன்ன இரக்கமான சொல்லுக்கு எதிரே மகள் கடுமொழி கொடுத்ததையும், அதோடு வடவாமுக அக்னி போல் கொதிக்கின்ற மூகக் குறியையும், கொஞ்சமாகிலும் தந்தை யென்கிற மரியாதை பாராமல் வேலாயுதத்தை யெடுத்து நீட்டுவதை யும் கண்கூடாய்க் கண்ட அபாஸுபியான், தன் மனதுக்குள்ளே 'நாம் இவளை மகளென்று எண்ணிக்கொண்டு மிதமாய் நிற்பது இனி தகாத காரியம். மோசத்துக்கு வழியாயிருக்கிறது! சும்மா பார்த்துக் கொண்டிருக்க கூடாது' என்றெண்ணி உடனே மதங்கொண்ட யானையைப்போல் சினங்கொண்டவனாகத் தன்குதிரையை வலசாரி யிடசாரி ஓட்டி முன்னேறி வந்தான். அதுகண்டு சைதத்தம் மாளவர்களும் தமது ஸவாதென்னும் குதிரையை சக்கரஜாரியிட்டுக் கொண்டு அவன் முன்னேறினார்கள். தந்தை மகள் என்னும் இரு வருடைய குதிரைகளின் குளம்படித் தூசிகளானவை சுழன்றெ ழுந்துபோய் சூரியன் தெரியாமல் ஆகாயத்திற் செறிந்தன. அப் படியான குதிரை ஜாரியுடன் பெண் சிங்கமும், ஆண்சிங்கமும் கெர் ஜித்து எதிர்த்ததுபோலும் மலையும், மலையும் ஒன்றோடொன்று மோதி இடித்துக் கொண்டது போலும், பலபல ஆயுதங்களையும் மெடுத்து ஒருவருக்கொருவர் வெட்டுந் தட்டுமாக வெகுநேரம் வரையிலும் யுத்தஞ் செய்தார்கள். சூழ நின்று பார்த்த வீராதி வீரர்களெல்லோரும் ஒருவருக்கொருவர் 'ஆ! இதென்ன புதினமான யுத்தம். இந்த உலகந் தோன்றிய நாள் தொடுத்து இது நாள்

வரையிலும் இந்த தகப்பனும் மகளும் செய்கின்ற யுத்தத்தைப் போல் யாவரும் செய்திருக்கமாட்டார்கள்' என்று சொல்லி ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அந்த சமயத்தில் அபாஸுபியான் என்னும் அரசன் எந்த விதத்திலும் ஆயுதங்களைச் செலுத்த முடியாமல் கடைசியாக தான் பெற்ற கேவலம் ஒரு பெண் குழந்தைக்கு இவ்வளவு திறமையான வல்லமை எப்படி வந்தது? என்று ஆக்ரோஷங் கொண்டவனாக சிங்கம் சீறிவந்தது போல் குதிரையிலிருந்து எழுந்து வல்லயத்தை உருவி சைதத்தம்மாளவர்களின் சிரசுக்கு நேரே நீட்டினான். அதற்கு சைதத்தம்மாளவர்கள் தங்கள் முக்கவர் வேலாயுதத்தால் சீக்கிரம் தோடு செய்து தடுத்தார்கள். தடுத்தவுடனே தங்களின் தண்டாயுதத்தாலே ஓங்கி ஓரடியடித்தார்கள். அந்த அடியாலே ஷைத்தானாகிய அபாஸுபியான் பிடித்திருந்த வல்லயமானது ஒடிந்து நூறு துண்டுகளாக நொறுங்கிச் சிதறிற்று. அது கண்டு மறுபடியும் அபாஸுபியான் ராஜ சர்ப்பத்தைப்போல் அக்கினிமயமாய்ச் சீறியெழுந்து இரண்டாந்தடவையாக அவனுடைய அகலமான வாளாயுதத்தால் சைதத்தம்மாளவர்களை வீசினான். உடனே சைதத்தம்மாள் தங்கள் கையிலிருந்த கேடகத்தாலேயே அந்த வாளையும் தடுத்தார்கள். அப்போது அந்த வாளாயுதமானது படீரென்று தெறித்து இரண்டு துண்டங்களாக விழுந்து விட்டது. அதையுங்கண்ட அபாஸுபியான் என்பவன் மறுபடியும் மூன்றாந் தடவையாகத் தன் கேடகத்தால் அடிக்க நாடிவந்தான். அந்த நோக்கத்தை மஹா பராக்ரம சூரியாகிய சைதத்து கண்டு, தமது கணவனுடைய மந்திர வாளாயுதத்தை பளீர் என்று வீசினார்கள். அந்தக் கொடிய வாள் வீச்சினால் அபாஸுபியானுடைய கேடகமானது முறிந்து போயிற்று. இந்தக் கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் எவராலும் செய்யத்தகாத மஹா சிலம்ப யுத்த வேலைமானங்களால் எடுத்துக் கையாடிய வல்லயமும், வாளும், கேடகமும் தன் மகளாகிய சைதத்துடைய ஆயுதப் பிரயோகங்களால் முறிந்து போனதையும், சைதத்தம்மாள் அவர்கள் வந்து நிற்கின்ற எமவீரகோலத்தையும், அபாஸுபியான் கண்டு "ஆ இவள் மஹா வீரபராக்ரம சாலியாக இருக்கிறாள். இவளோடு ஆயுதஞ் செலுத்த நம்மால் முடியாது" என்று மனதில் திட்டப்படுத்திக் கொண்டு, உடனே உள்ளச்சங் கொண்டவனாகக் குதிரையைப் பின்கால் வெட்டி வெருண்டோடி, தன் ராஜுவத்துக்

குள்ளேபோய் நுழைந்து கொண்டு, சைதத்தம்மாள் பேரில் பாணப் பிரயோகம் செய்யும்படியாகத் தன் வீரர்களுக்குக் கட்டளை பண்ணினான்.

தன் மகளாகிய கனம்பொருந்திய சைதத்தம்மாளவர்களோடு எதிர்த்து நின்று தான் கற்ற யுத்தசிலம்பத் தொழில் மானங்களெல்லாங் காட்டியும், ஒன்றிலும் சப்பரம் பலியாமல் உயிர்தப்பி ஓடி வந்த அரசன் சொன்ன வார்த்தைப்படி அவனுடைய சேனைவீரர்கள் பாணம் என்கிற வில்களை வளைத்து நாணேற்றி அலகுகளில் கூரிய அஸ்திரங்களைத் தொடுத்து, சைதத்தம்மாளை நோக்கிப் பாய விட்டார்கள். ஆ ஹா! அந்தக் கொடிய வீரர்கள் நாலாபுறங்களிலும் புடைபடர்ந்து நின்று பிரயோகஞ் செய்த பாணச்சண்டையானது யாராலுஞ் சொல்லுந் தரமானதல்ல. முடிவாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் அந்த சமர்க்களத்தினடுவே எமதூதர்களைப்போல் ஜாரி வளைந்து வருகின்ற ஜாதிக் குதிரைகளின் பாததூசியானது ஆகாயத்தின் கண் பறந்து வருகிற கருமேகப்படலமாகவும் அங்கே யுத்த வெறி கொண்டு திரிகின்ற சுத்த வீரர்களின் கைகளிற் பிடித்திருக்கின்ற ஆயுதங்களின் பிரகாசமானது அடிக்கடி வெட்டி மறைகின்ற மின்னலாகவும், அங்கே ஊதுகின்ற விருது வாத்தியங்களுடன் அடிபடும் படை முரசங்களின் முழக்கமானது இடிகளாகவும், அந்தப் பரமசண்டாள துரோகிகளான சத்துருக்கள் பொழிந்த சரங்களானவை, விடாது அடைத்துக் கொண்டு பெய்கின்ற ஒரு பிரமாண்டமான சோனைமழையாகவும் தோன்றிற்று. இவ்விதம் சத்துருக்கள் எய்கின்ற பாணங்களுக்கெதிரே சைதத்தம்மாள் அவர்களும் தங்கள் அம்பராக் கூட்டிலிருந்த விஷாஸ்திரங்களை வாரி வாரி சத்துருக்களை நோக்கிப் பொழிந்தார்கள். மகா சௌந்திரிய தூய குணங்களை யுடைய சைதத்தமாளவர்கள் விடுத்த பாணங்களில் சில அஸ்திரங்கள் எமனையும் துணையாகக் கூட்டிக் கொண்டு சீறி சத்துருக்களின் திண்ணிய புஜங்களிலும், மார்புகளிலும், கண்களிலும், குரவளைகளிலும், வயிறுகளிலும் போய்ப் பாய்ந்து வெகு சுருசுருப்புடன் கிழிக்கிழித்து ஊடுருவிக் கொண்டு பின்புறத்தால் சென்றன. இன்னும் சிற்சில பாணங்கள் சத்துருக்கள் அணிந்திருக்கின்ற உருக்குச்சீரா முதலிய படையங்கிகளுடன் மார்புகளையும் துளைத்துக் கொண்டு உள்ளே சென்று ஈரற் குலைகளை உதறித் தாமரைக் காய்களில் இருக்கும்படியான உயிரைப்பிடித்து

எமனுடைய கையிற் கொடுத்து விட்டு தாராளமாய் முதுகுப் புறங்களால் பாய்ந்து போயின. இன்னும் சைதத்தம்மாளவர்கள் விடுத்த சில பாணங்கள் சீறிச் சினந்துகொண்டு போய் அந்த ரணக்களத்துக் கிடையிடையே நிற்கின்ற வீரக்குதிரைகளின் சிரசுகளையும் வயிறுகளை துளைத்து மூளைகளையும், குடல்களையும் சரித்துவிட்டு அவைகளின் மேல் சவாராகி யிருக்கும் தளகர்த்தர்களையும் வதைத்து அவர்களின் பெண்ஜாதிமார்களின் தாலி நூல்களையும் வாங்கி விடுகின்ற தன்மைபோல் ஓடிச்சென்றன.

இவ்வாறு வில் யுத்தத்திலும் சைதத்தம்மாளவர்களே கை மிகைத்தவர்களாக, வெற்றிகொண்டு நிற்பதை பஞ்சபாதக துரோகியான அபாஸுபியான் கண்டு சீக்கிரம் தன் வாட்படை வீரர்களை அழைத்து “ஓ வீரர்களே! நீங்கள் அந்தப் பாதகியை என்னுடைய மகளென்ற தாட்சண்ணிய மில்லாமல் மனங்கொண்ட மட்டிலும் ரோஷத்துடன் விழுந்து வெட்டுங்கள். அப்படி வெட்டி அவளுடைய தலையைக் கொண்டு வந்தவனுக்கு என் ஆஸ்தியில் அரைவாசியை நன்கொடையாகத் தருகிறேன்” என்று சொல்லி ஊக்கப்படுத்திக் கொண்டு நின்றான். அரசனுடைய சொல்லைக் கேட்டு வாட்படையில் அணிவகுத்து நின்ற வீரர்கள் யாவரும் ஒன்றாய் திரண்டு தங்கள் தங்கள் குதிரைகளைக் கடாவிக் கொண்டு வந்து இணையில்லாத வீரத்தையுடைய சிங்கத்தை வெல்லுகிறதற்கு ஊழை நரிக்கூட்டங்கள் வந்தனபோலும், கொடிய விஷத்தையுடைய ராஜஸர்பத்தை வெல்லுவதற்குத் தவளைகள் திரண்டு வந்தன போலும் சைதத்தம்மாளவர்களை நாலா பக்கங்களிலும் வளைந்து நின்று வாள் வீசினார்கள். இது மட்டுமல்ல. லஆனத்து பெற்ற ஷைத்தானாகிய அபாஸுபியான் கட்டளையிட்ட உடனே, சைதத்தம்மாளை வன் கொலை செய்து நன்கொடை பெறும்படியாக வாளாயுதங்களுடன் வந்து முறுக்கியவர்கள் அநந்தம் பேர் வேலாயுதங்களை ஏந்தி நீட்டி கொண்டு வந்தவர்கள் அநந்தம் பேர். இப்படியாக வந்து வளைந்த சத்துருக்களை கண்ட இடங்களிலெல்லாம் வெட்டித் துண்டம் கண்டங்களாகக் கிடத்தி விட்டு சைதத்து அம்மாள் நின்றார்.

9ம்-அத்தியாயம்.

அலியும், ஆமிறும், சுபைறும், மிகுதாதும் வந்து யுத்தமுனை அத்தநாசமடைதல்.

மூன்றின நாள் யுத்தத்தில் பெருத்த காயம்பட்டு வருத்தத்துடன் படுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற அப்துர் றஹ்மான் (றலியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் திருமதினமா நகரத்தின் பாதையின் பேரில் கண் வைத்தவர்களாக நிமை கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். அப்போது அங்கோர் திசையி லிருந்து மேகத்தைப் போல் புழுதி கிளம்பி ஆகாசத்தை மறைக்கவும், குதிரைகளுடைய குளம்படி சப்தங்கள் இடியைப் போல் முழங்கவும், ஆயுதங்களின் பிரகாசங்கள் மின்னலைப் போல் பளீர்பளீரென்று வெட்டவும், ஆங்காரம் பொருந்திய கடாக்கினியைப் போல் முக வெப்பங்களையுடைய நான்கு மஹா சூரர்களைக் கண்டார்கள். கண்டு, தங்கள் அருகில் இருக்கின்ற மூர்றத்திபுனு இஸ்லான் அவர்களை நோக்கி "அதோ வெகு தூரத்தில் நான்கு குதிரை சவாரிக்காரர்கள் வருகின்றது போல் தெரிகின்றது. நீங்கள் எதிர் சென்று போய் அவர்களை யாரென்று தெரிந்து கொண்டு வாருங்கள்" என்று உத்தரவு கொடுத்தார்கள். உடனே மூர்றத்து அவர்கள் படையங்கியை யெடுத்தணிந்து கையிலொரு வாளையும் எடுத்துப் பிடித்தவர்களாக வெகு விரைவான நடையுடன் சென்று பார்க்கும் போது, அந்த நான்கு பேர்களும்: தேவ சிங்கம் என்கிற ஹஜ்ரத் அலியும், ஆமீறும், ஸுபைறும், மிகுதாதுமாக இருக்கக் கண்டு அல்லாவைப் புகழ்ந்து ஸஜதாச் செய்தெழுந்து அலி றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் பாத கமலங்களில் தலையை வைத்து முத்தி தஸ்லீமாத்து செய்து ஸலாமும் தக்பீறுஞ் சொன்னவர்களாக, அப்துர் றஹ்மானவர்கள், படைக் களத்தில் காட்டிய யுத்த சாமார்த்தியத்தையும் தற்போது அவர்கள் நூறு காயங்கள் அடிபட்டு மிகுந்த வருத்தத்துடன் படுத்திருப்பதையும், அவர்களுடைய மனைவியாராகிய சைதத்தென்கிற ராஜ புத்திரி நின்று யுத்தஞ் செய்வதையும் சொன்னார்கள். இந்தச் செய்தியைக் கேட்டவுடனே, அலி றலியல்லாஹு அன்ஹு முதலான நான்கு நாதாக்களும் வெகு சுருசுருப்புடன், உருவிப் பிடித்த வாளாயுத தாரிகளாகக் கோடை காலத்து இடிகள் குமுறி விழுவதைப் போல்

தாங்கள் ஏறிய உயர் ஜாதிக் குதிரைகளுடனே போர் களத்தில் நுழைந்து நாலா கோணங்களிலும் சென்று, அல்லாஹுௗ அக்பர் என்கிற தக்பீறு சப்தங்களுடன் காபிரீன்களை சின்னாபின்னமாக வெட்டி ஹதஞ் செய்து நாசமாக்கினார்கள். அல்லாஹ்வின் அர்ஷுப் புலியாகிய அலி கர்றமல்லாஹுௗ அவர்கள் வேகத்தால் இட்ட இடி முழக்கமான சப்தத்தால் காபிரீன்களும், அவர்களின் தலைவர்களும் முகங் குப்புற அடித்து விழுந்து மாண்டு கிடந்தார்கள்.

ஆமிறு றலியல்லாஹுௗ அன்ஹுௗ அவர்கள் நின்ற திசையில் சத்துருக்களை துண்டங் கண்டங்களாக வெட்டி அவர்களின் இரத்த வோட்டத்திற் கிடையே தங்களின் நடனக் குதிரையை வையாளி விட்டார்கள். மிகுதாதிபுனு, மிக்திலஸ்வது றலியல் லாஹுௗ அன்ஹுௗ அவர்கள் போய் நுழைந்த திசையில் சத்துருக் களின் சேனாதிபதிகளை, அவர்களேறிய குதிரைகளோடும் வெட்டி, வகிர்ந்து வல்லய முனையில் குத்தி யெடுத்து உயர்த்திக் கொண்டு படைக்கள முழுவதும் வட்ட மிட்டுக் கொண்டு திரிந்தார்கள். சுபைறிப்னு அவாம் றலியல்லாஹுௗ அன்ஹுௗ அவர்கள் நின்ற திசை யில் சத்துருக்களின் சிற்றரசர் ஏறி வந்த தேர்களையும், ஒட்டக அம்பாரிகளையும் முடுகி அவைகளைத் தங்கள் கையிலிருந்த தண்டா யுதத்தினாலே பொடி பொடியாக நொறுங்க அடித்து மேன்மை பொருந்திய தீனுல் இஸ்லாத்தின் திருக் கலிமாவைச் சொல்லாத காபிரீன்களின் நாவுகளைப் பிடித்து இழுத்திழுத்து அறுத் தெறிந் தார்கள். இவ்விதம் பேர் பெற்ற மஹா பராக்ரமசாலிகளான நான்கு அறபித் தலைவர்களும் விடாது செய்த கொடிய யுத்தத்தாலே லக்ஷணத்துப் பெற்ற அபாஸுௗபியானுடைய சேனா வெள்ளங்கள் முழுவதும் சாய்ந்து முற்றும்நாச மடைந்து போயிற்று. இனி ஒரு சிறிதும் நின்று கைசமாளிக்க முடியாதென்று அபாஸுௗபியான் கண்டவுடனே, மீதிமிகுந்த கொஞ்சப் படைகளுடனே தோற்றுப் பின்கால் வெட்டி ஓடி, தனது ராஜதானிப் பட்டணம் போய் ஒளித்துக் கொண்டான்.

10ம்-அத்தியாயம்.

றஸூலுல்லாஹ் படைகொண்டு வருதலும், ராஜதானிபட்டணம் பிடிபடுதலும்.

இதற்குள் திருமதினுப் பட்டணத்தி லிருந்து நமது நபிகள் நாயகம் முஹம்மது முஸ்தபா றஸூலுல்லாஹி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களும், மூஸ்லிம் படைகளும தக்பீர் சப்தங்கள் தொனிக்க, ஸலவாத்து முழங்க, ரணவாத்தியங்கள் கரங்க, வீரக் கொடிகள் பறக்க, வான்வர்கள் பூமாரி பொழிய, வெற்றி மாராயங் கிடைக்க வந்து படைக்களத்தில் சேர்ந்தார்கள். றஸூல் நாயகத்தின் திருவரவை அலி றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் கண்டவுடனே மிகவும் சந்தோஷ மனுனந்தத்துடன் அஸ்ஹாபிமார்களின்வீரக்கூட்டங்களை புலிகளைப்போலப்பின் தொடர்ந்து வரும்படியாகச் சென்று அபாஸுபியான் ஒடிப்போய் ஒளித்திருக்கின்ற ராஜதானியை முற்றுகை யிட்டு அலங்கத்தின் வழியாக நாலா பக்கங்களிலும் வளைந்து நிரம்பவும் யுத்த தந்திர மஹா சாமார்த்தியத்துடன் பட்டணத்தைப் பிடித்தார்கள். அப்பால் ராஜ நகரத்தை மூன்று நாள் மட்டும் கொள்ளையாடும் படியாக றஸூலுல்லாஹ் கட்டளை யிட்டார்கள். அதே பிரகாரம் அஸ்ஹாபிமார்கள் பட்டணத்தின் நீண்ட வீதிகள் தோறும் வீரஆவேசங்களுடன் புகுந்து கொள்ளையாடினுர்கள். அறபிகளின் அகலமான வாட்களுக்குப் பயந்து அபயம் கேட்டவர்களை இஸ்லாமில் அழைத்தார்கள். சீரு உடைய இமாம்களின் சொல்லின்படி, அந்தப் பட்டணத்தில் 7500-காபிரீன்கள் இஸ்லாமிலாகி நேர்வழி பெற்ருர்கள். அபாஸுபியான் என்பவன் சைதத்தம்மா ளவர்களால் சிறையாக்கப்பட்டவனுக சதீனமா நகரத்திற்குக் கொண்டு போகப்பட்டான். அப்பால் அப்துர் றஹ்மானைக் கொண்டு வரும்படியாக றஸூல் நாயக மவர்கள் திருவாக்குப் பிறந்ததின் பேரில், மூர்றத்து றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களைக் கொண்டு போய் றஸூல் நாயகத்தின் சமூகத்தில் படுக்க வைத்தார்கள். அவர்களின் சரீரத்தில் பட்டிருந்த படுகாயங்களை அஸ்ஹாபிமார்களும் அவர்களின் தந்தையாகிய அபூபக்கர் ஸித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களும் கண்டவுடனே ஓ என்று கதறியழுதுவிட்டார்கள். அவர்களை றஸூலுல்லாஹ் அவர்கள் தங்கள் வரிசையான மடியின் மேல் கிடத்தி வைத்துக் கொண்டு அவர்களின் நெற்றியில் முத்தி மூகந்து தங்களின் சிறப்பான திருவாய் அமிர்தமான உமிழ் நீரை கையில் எடுத்து, ஆண்டவனுடைய திருநாமம் சொல்லி சரீர மெல்லாந் தடவினுர்கள். அந்தக்ஷணமே அப்துர் றஹ்மான் அவர்களின் சரீரத்தில் பட்டிருந்த படுகாயங்கள் நாலும் ஆறி தடம்தெரியாமல் மறைந்து போயின.

11-ம் அத்தியாயம்.

ஜயசீலர் மதீனம் போகுதல்.

காயங்கள் ஆறின அற்புதத்தைக் கண்கூடாய்கண்ட அப்துர் றஹ்மானும், அவர்களின் மனைவியாராகிய சையிதத்தம் மாளவர்களும் புஜங்கள் பூரித்தவர்களாக, நாயகம் அவர்களைப் பலபல மாதிரியாக வருணித்துப் புகழ்ந்துகொண்டு பாதங்களில் விழுந்து முத்தி அவர்களின் திருக் கரத்தைப் பிடித்து இரண்டா முறையும் கலிமாஓதினார்கள். அப்பால் றஸூல் நாயகம் அவர்கள், அப்துர் றஹ்மானுக்கும் அவர்கள் மனைவிக்கும் துஆச் செய்து விட்டு அங்கிருந்து பல ஜய ஸ்தம்பங்களுடனும், விருது துவஜ ஆரோகணத்துடனும் பலநாள் நடந்து வந்து இந்தக் கடல் சூழ்ந்த பூலோகத்தின் ஸ்வர்ண சொர்க்கப் பூபதியாகிய திருமதீனமா நகரத்தில் சேர்ந்து சகல கல்யாண வைபவங் களுடன் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

12-ம் அத்தியாயம்.

அப்துர் றஹ்மான் ஏகாதிபத்தியம் பெற்றது.

அபாஸுபியானை விட்டும் அப்துர் றஹ்மான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் திருமதீனப்பட்டணம் வந்தபோது றஸூலுல்லாஹ் அவர்கள் தங்கள் காரியஸ்தர்களில் ஒருவராக நியமனம் பண்ணி, வாதில்ஸுக்ரா முதலிய குடியேற்றநாடுகளுக்கு விசாரணை கர்த்தராக அனுப்பி யிருந்தார்கள். அப்பால் அவர்களின் தந்தை யாகிய அபூபக்கர் சித்தீக் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் துரைத்தனத்தில் அசூரியர், மெசேர் பெத்தலோமியா, கால்தேயா, முதலிய மாகாணங்களின் மீது சேனாதிபதியாக அனுப்பப்பட்டு அநேக ராஜ்ஜியங்களை யெல்லாம் ஜெயித்துவந்து, முஸ்லிம்களின் அரிதான வந்தனத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

அப்பால் உமர் இபுனுகத்தாப் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் துரைத்தனத்தில் பார்சியா தேசத்தின் பேரில் படை யெடுத்துப் போய், அநேக பட்டணங்களை யெல்லாஞ் ஜெயித்துக் கொண்டார்கள். அப்துர்றஹ்மான் அவர்கள் பாபிலோன் பட்டணத்தை ஜெயித்தது மகா சாமர்த்தியமான விஷயம். எப்படி யென்றால் (30,000) முப்பது ஆயிரம் துருப்புகளுடன் போய் பாபிலோன் கோட்டையை முற்றுகைபோட்டு 4-மாதகால மாக அனேக யுத்தங்கள் செய்தும் கோட்டை பிடிபடவில்லை. அதை அப்துர் றஹ்மான் கண்டு பட்டணத்துக்குள்ளே போய்க்

கொண்டிருந்த தைபர் நதியை அரை பாகத்தில் மருகால் பிடித்து அடைத்து, அதிலுண்டான ஜலத்துக்கு ஒரு போக்கான நதியைத் தோண்டி அதில் வழிய விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். பாபிலோன் அரசனாகிய ஸர்மனுத்து ஸர்தன் சத்துருவின் யூகத்தை அறியாதவனாக கல்யாணத்தின் விஷயமாக பட்டணத்தி லுள்ளவர்களுக் கெல்லாம் பெரிய ஒரு விருந்து பண்ணிக் கொண்டிருந்தான். அப்போது அது இரவுகாலமாக இருந்தது.

அப்துர் றஹ்மான் அவர்கள் தைபர் நதியில் தண்ணீர் முற்றும் வழிந்தது கண்டு, இதுதான் சமயம் என்று (10,000) பதினாயிரம் சுத்த வீரர்களுடனே குதிரையை விட்டுக் கொண்டு ஆற்றில் இறங்கி சேற்றில் நடந்தவர்களாக பாலத்தின் இரும்பு வலையைத் தண்டாயுதங்களால் தகர்த்துக் கொண்டு பாலத்தின் வழியே பட்டணத்தில் நுழைந்தார்கள். அறபிகள் வருகிற ஆரவாரத்தை அரசன் கண்டு ஜாக்கிரதை படுத்துவதற்குள்ளாக, சபா ஆஸ்தான மண்டபத்தில் வீற்றிருந்து விருந்தருந்துகிற படைத்தலைவர் முதலானவர்கள் முகங்களுக்கு முன்னே இருக்கிற முந்திரிகைச் சாராயங்களோடே, அவர்களின் இரத்தங்களும் கலக்கும்படியாக வெட்டுண்டு துண்டங்கண்டங்களாகக் கிடந்தார்கள். அரசனும் வெட்டுண்ட நிர்பாக்கியர்களில் ஒருவனானான்.

இவ்வித யூகத்துடன் அப்துர் றஹ்மான் அவர்கள் பாபிலோனைப் பிடித்தார்கள். இது முதற் கொண்டு உதுமான் றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் துரைத்தனம் வரையிலும் அவர்கள் காரியம் எல்லாம் ஜெயமாக விளங்கிவந்தன.

சைதத்துப் படைப்போர் வசன காவியம்

முற்றிற்று.

இந்நூலை நல்ல மனத்தெளிவுடன் வாசிக்கும் நண்பர்களுக்கும், கூடியிருந்து மரியாதையுடன் கேட்கும் பிரியர்களுக்கும், இதற்காகப் பொருட்செலவு செய்கின்ற தருமவான்களுக்கும இதை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய கனவானாகிய ஹாஜி எம். எ. ஷாஹுல் ஹமீது லெப்பையவர்களுக்கும், இதைக் காவியத்தில் நின்றும் வெகு பிரையாசை யெடுத்துச் செந்தமிழ் வசன ரூபமாக எழுதிக்கோர்வை செய்த செயினுன் முஹம்மதுப் பாவலன் என்கிற அடியானுக்கும், எல்லா வல்லமையுமுள்ள அல்லாஹு தஆலா, எந்த நாளும் நல்லுதவி புரிந்தருள் வானாக. ஆமீன். ஆமீன் யாறப்பல் ஆலமீன்.

Printed at Shahul Hameedia Press, Madras 22—11—51.